Resimli

VENÜS ÜÇGENİ

Anais Nin

LİMBO YAYINLARI

Resimli
VENÜS DELTASI

Limbo Yayınları: 4
1.Baskı: Nisan 1992

Dizgi: Hicran Aygün
Kapak Düzeni: Mustafa Küpüşoğlu
Baskı: Anadolu Matbaası

Limbo Yayınları
Kumrulu Yokuşu 24/1
Cihangir - İstanbul
Tel: 249 12 30

Resimli

DELTA VENÜSÜ

Anais Nin

Çeviren
Mustafa Deniz

LİMBO
YAYINLARI

Korkunç bir şekilde paraya gereksinim duyan bir grup yazar kendilerini bütünüyle erotiğe adarlarsa ne olur? Bu, yaşamlarını, dünyaya dair duygularını, yazmalarını nasıl etkiler? Cinsel yaşamları üzerinde nasıl bir etkisi olur?

Böyle bir grubun günah çıkarttığı annesi olduğumu belirtmeliyim. New York'da her şey daha zor, daha acımasızdır. Baktığım bir sürü insan, bir sürü dert var ve bütün gece çocuklarına, aşıklarına, dostlarına baktığını yazan George Sand'a çok benzeyen bir karakterim olduğu için iş bulmak zorundaydım. Alışılmadık bir edebiyat fahişeliği evinin Madam'ı denebilecek duruma gelmiştim. Pagan katedrallerinin penceresi gibi boyadığım tavan penceresiyle tek odalı stüdyomun çok sanatsal bir *"maison"* olduğunu söylemeliyim.

Yeni işimden önce bir şair, bağımsız ve yalnızca kendi zevki için yazan bir kadın olarak bilinirdim. Birçok genç yazar, şair bana gelirdi. Sık sık işbirliği yapar, tartışır ve yapılan işleri paylaşırdık. Karakterleri, eğilimleri, alışkanlıkları ve kusurları değişikti ama, bütün yazarların ortak özelliği, hepsinin yoksul olmasıydı. Müthiş yoksul *"maison"*um çok sık onların hiçbir şey söylemeden, aç aç damladıkları bir kafeteryaya dönerdi ve Quaker Yulafi hazırlardık. Çünkü yapılabilecek en ucuz şeydi ve insana güç verdiği söylenirdi.

Erotik kitapların çoğu boş midelerle yazılmıştır. Aç olmak imgelemi çok iyi harekete geçirir; cinsel gücü artırmaz. Cinsel güç de alışılmadık maceralar doğurmaz.

Açlık fazlalaştıkça, arzular da hapishanedeki insanlarınki gibi vahşileşir, akıldan çıkmaz olur. Sonuçta erotizm çiçeği yetiştirmek için mükemmel bir dünyamız vardı.

Bana gelince, erotizmi araştırmaya koyulduğumda esas yazılarımı rafa kaldırmıştım. Bunlar benim fahişelik dünyasındaki maceralarım. Bunları gün ışığına kavuşturmak başlangıçta zordu. Cinsel yaşam hepimiz — şairler, yazarlar, sanatçılar— için, genelde kat kat kuşatılmıştır. Tüllü bir kadın, yarı düş.

Anais Nin

SANATÇILAR VE MODELLER

Bir sabah bir heykeltraşın yeni bir heykele başladığı Greenwich Village'daki bir stüdyoya çağrıldım. Heykeltraşın adı Millard'dı. İstediği figürün taslağını çıkartmış, bir modele gereksinim duyduğu aşamaya gelmişti.

Heykel sıkı sıkı yapışan bir elbise giyiyordu ve vücuttaki her hat ve kıvrım görünüyordu. Heykeltraş bütün giysilerimi çıkarmamı söyledi, çünkü başka türlü çalışamazmış. Heykelle öyle meşgul gözüküyordu ki, tereddüt etmeksizin soyunup pozumu alabildim. O zamanlar oldukça masum olmuş olsam da, o da kendimi, sanki vücudumun yüzümden farkı yokmuş, sanki bir heykelmişim gibi hissetmemi sağlıyordu.

Milard çalışırken Montparnasse'daki eski yaşantısından bahsetti ve zaman çabuk geçdi. Hikayelerini benim imgelemimi etkilemek için mi anlattı bilmiyorum ama, benimle ilgilenirmiş gibi bir hali yoktu. Montparnasse'in atmosferini eğlence olsun diye tekrar yaratmaktan hoşlanıyordu. Bana şu hikayeyi anlattı:

"Modern ressamlardan birisinin karısı nemfomanyaktı. Bence veremliydi. Tebeşir beyazı bir yüzü, yüzünün derinlerine gömülmüş yanan kara gözleri vardı. Şehvetli vücudunu siyah saten giysilerle gevşekçe örterdi. Beli vücudunun diğer taraflarına oranla inceydi. Beline onbeş santimetre genişliğinde, taşlarla süslü kocaman bir gümüş Yunan kemeri takardı. Kemer büyüleyiciydi. Bir kölenin kemeri gibiydi. Alttan alta cinsel açlığına köle *olduğu* hissi verirdi. Kollarına atılması

için bütün yapman gereken gidip kemeri kavramak ve açmaktı sanki. Kemer Musee Cluny'de gösterilen bekaret kemerlerine çok benziyordu; hani Haçlı Savaşlarına katılanların eşlerine taktıkları söylenen, cinsel organı kapatan bir ilavesi olan ve savaş sırasında kilitlenen çok geniş gümüş kemerlerden. Eğlenceli bir hikaye anlatmışlardı. Savaşçının teki karısına bekaret kemeri takmış ve anahtarı da ölümü durumunda en yakın arkadaşına bırakmış. Ancak bir kaç mil uzaklaşmış ki bakmış arkadaşı, 'Yanlış anahtarı verdin!' diye bağırarak öfkeyle ardından at koşturuyor.

"İşte Louise'in kemeri herkese böyle duygular ilham ediyordu. Bir kafeye geldiğinde, aç bakışlarını üzerimizde dolaştırdığını, bir yanıt, bir oturma daveti beklediğini görür, kendine bir av aradığını bilirdik. Bunu bilen kocasının elinden hiçbir şey gelmezdi. Acınası birisiydi, her zaman onu arardı. Gittiği kafede karısının öteki kafede olduğunu, orada da başka kafede olduğunu söylerdi arkadaşları. Böylece kadına birileriyle bir otel odasına gidecek kadar zaman kalırdı. Sonra herkes kadına, kocasının kendisini nerede aradığını bildirmeye çalışırdı. En sonunda kocası umutsuzluk içinde, gidip en yakın dostlarına kadınla birlikte olmaları için yalvarmaya başlardı, hiç olmazsa yabancı ellere düşmesindi.

"Yabancılardan, özellikle de Güney Amerikalılardan, Zencilerden ve Kübalılardan korkusu vardı. Onların olağanüstü cinsel güçlerine dair bir şeyler duymuştu ve karısının onların eline düşmesi durumunda hiç geri gelmeyeceğini hissediyordu. Bununla birlikte Louise, kocasının en iyi arkadaşlarıyla yattıktan sonra, en sonunda yabancılardan biriyle tanıştı.

"Adam Kübalıydı, kocaman kahverengi birisiydi, bir Hintlininkine benzeyen uzun, düz ve güzelce örülmüş saçlarıyla aşırı yakışıklıydı, soylu yüz çizgileri vardı.

İstediği bir kadın bulana dek hemeh hemen bütün zamanını Dome'da geçiriyordu. Ve derken kadınla birlikte bir otel odasına kapanıp, iki üç gün ortadan kaybolur ve her ikisi de iyice doyana dek gözükmezlerdi. Kadınla birlikte olmayı öyle mükemmel bir şölene çevirirdi ki, ikisi de birbirlerini tekrar görmek istemezlerdi. Ancak olay sona erince yine bir kafede oturup, parlak konuşmalar yaparken görülürdü. Ayrıca önde gelen bir fresk ressamıydı.

"O ve Louise karşılaşır karşılaşmaz hemen birlikte çıkıp gittiler. Antonio onun cildinin beyazlığına, göğüslerinin bereketliliğine, ince beline, uzun düz, koyu sarı saçlarına iyice kapılmıştı. O da, Antonio'nun kafasına ve güçlü vücuduna, yavaşlığına ve huzuruna kapılmıştı. Yapılan her şey onu güldürüyordu. Antonio insana, şimdi bütün dünya çekip gitti ve yalnızca bu tensel ziyafet var, yarınlar yok, başka birileriyle buluşmalar yok — yalnızca bu oda, bu öğleden sonra, bu yatak var, hissi veriyordu.

"Louise büyük demir yatağın yanında Antonio'yu beklerken, Antonio, 'Kemerini tut,' dedi. Ve yavaşça elbiselerini yırtmaya başladı. Sakin sakin, çaba harcamaksızın, sanki kağıttan yapılmışlarcasına ince ince şeritler halinde yırtıyordu. Louise onun elinin kuvvetinden titriyordu. Ağır gümüş kemeri saymazsak çıplak olarak ayakta duruyordu şimdi. Antonio, saçlarını omuzlarının üzerine yaydı. Ancak ondan sonra Louise'i sırt üstü yatağa yatırıp hiç sonu gelmeyecekmiş gibi öptü, elleri göğüslerinin üzerindeydi. Hem gümüş kemerin hem de çıplak tenine sertçe bastıran ellerin acı veren ağırlığını hissediyordu Louise. Cinsel açlığı onu kör ederek delirtircesine artıyordu. Öylesine karşı konulmazdı ki bekleyemiyordu. Antonio'nun elbiselerini çıkarmasını bile bekleyemiyordu. Ama Antonio onun sabırsız hareketlerini görmezden geldi. O, yalnızca ka-

dının bütün ağzını, dilini, nefesini kendi büyük kara ağzına doğru içercesine öpmeyi sürdürdü, ama elleri kadını incitiyor, tenine iyice bastırıyor, her tarafta iz ve acı bırakıyordu. Louise ıslanmıştı ve titriyordu. Bacaklarını açıp erkeğin üzerine çıkmaya çalışıyor, onun pantolonunu açmaya uğraşıyordu.

"'Zaman var,' dedi, 'Bol zaman var. Günlerce bu odada kalacağız. İkimiz için de bol bol zaman var.'

"Sonra döndü ve elbiselerini çıkardı. Vücudu altın kahverengisiydi, vücuduna yakışan bir penisi vardı, büyük ve parlatılmış bir baston kadar sert. Louise üzerine atıldı ve ağzına aldı. Antonio'nun parmakları şimdi her yerdeydi, arkasında, organında; dili ağzında, kulaklarında geziniyordu. Göğüs uçlarını ısırıyor, karnını öpüyor, ısırıyordu. Louise, Antonio'nun bacaklarına sürtünerek açlığını tatmin etmeye çalışıyordu, ama o bunu yapmasına izin vermiyordu. Lastikten yapılmışçasına onu kıvırıyor, her pozisyona sokuyordu. Güçlü iki eliyle Louise'in neresine açlık çekiyorsa onu alıyor ve bir lokma yemekmişçesine ağzının hizasına kaldırıyordu, vücudunun geri kalan kısmının nereye düştüğüyle ilgilenmiyordu bile. Derken, kalçalarını ellerinin arasına aldı, ağzına doğru kaldırdı ve ısırdı, öptü. Louise yalvarıyordu, 'Gir içime Antonio, gir içime, bekleyemiyorum!' Ama Antonio girmedi.

"Bu zaman zarfında Louise'in dölyatağındaki açlık zaptedilemeyen bir yangın gibi olmuştu. Antonio'nun onu deliliğe doğru sürüklediğini düşünüyordu. Ne kadar orgazm olmaya çalıştıysa da Antonio hepsini engelledi. Onu uzun uzun öpmesine bile engel oluyordu. Hareket ettikçe büyük kemer, bir kölenin zinciri gibi şıngırdıyordu. Şimdi gerçekten de bu kocaman kahverengi adamın kölesiydi. Bir kral gibi yönetiyordu onu. Zevki onun keyfine bağlıydı. Adamın gücüne ve arzusuna karşı hiçbir şey yapamayacağını farkediyordu.

Adam boyun eğmesini istiyordu. Arzusu keskin bir bitkinlik içinde ölmüştü. Vücudundaki bütün gerginlikler kaybolmuştu. Pamuk kadar yumuşaktı. Bunun üzerine erkek daha da büyük bir coşkuyla araştırmaya başladı. Kölesi, malı, kırık bir vücut parmaklarının altında nefes nefese, kolay işlenir ve gittikçe daha yumuşar olmuştu. Elleri kadının vücudunun her noktasını araştırıyor, dokunmadık yer bırakmıyor, onu fantezisine uygun biçimde yoğuruyor, ağzına, diline göre eğip büküyor, büyük, parlayan beyaz dişlerine bastırıyor, kendisinin kılıyordu.

"Bir öfke gibi teninin yüzeyinde olan açlık, ilk defa vücudunun daha derin bir kısmına çekilmişti. Çekilmişti ve birikmişti. Erkeğin zamanlaması ve ritmiyle patlamayı bekleyen ateşten bir çekirdek olmuştu. Antonio'nun dokunuşları iki gövdenin kendilerini yeni biçimlere, yeni düzenlemelere, yeni modellere çevirdikleri ve deforme ettikleri bir dans gibiydi. İkizler gibi birbirlerine yapıştılar, kaşık usülü, penisi yine kalçalarında, göğüsleri ellerinin altında acı dolu bir şekilde uyarılmış, dimdik ve hassas, denizdeki dalgalar gibi dalgalanıyordu. Kadın iki elini yumruk yapıp kalçalarının arkasına koyarak kendisini erkeğin penisine doğru kaldırırken, o, şimdi büyük bir aslanmışcasına, önünde yüzü koyun yatan kadının gövdesinin üzerine kapanmıştı. İlk defa içine giriyor ve kadını başka hiç kimsenin dolduramadığı kadar dolduruyor, dölyatağının en dibine dokunuyordu.

Louise'in her tarafından bal akıyordu sanki. İtince adamın penisi küçük emme sesleri çıkartıyordu. İçini iyice dolduruyor, dölyatağındaki bütün hava dışarı çıkıyor, erkek o bitimsiz balın içinde dışında sallanıp duruyordu; dölyatağının ucuna dokunuyor, ama kadının soluk alıp verişi hızlanır hızlanmaz kendisini dışarı çekiyor, her şey parlıyor ve başka bir kucaklaşma biçimi

alıyorlardı. Antonio yatağa sırt üstü uzandı, bacaklarını ayırdı, penisi kalkıktı. Dibini içine alana dek Louise'i üzerine oturtuyor, onun kasık tüyleri kendisininkine karışıyordu. Antonio, bu pozisyonda ona, penisinin etrafında daireler çizdirdiği bir dans başlatmıştı. Louise onun üzerine eğiliyor, göğüslerini adamın göğsüne sürtüyor ve ağzını arıyor, sonra yine doğruluyor ve penisin etrafındaki hareketine kaldığı yerden devam ediyordu. Bazen Louise kendisini biraz yukarı çekiyor, öyle ki yalnızca penisin başı içinde kalıyor, sonra yavaşça, çok yavaşça hareket ediyor, kıpkırmızı ve şişmiş penisi organın kenarlarına dokunacak kadar içine alıyor ve penisi bir ağız gibi kavrıyordu. Sonra aniden aşağı doğru hareket edip, bütün penisi yutuyor ve zevk içinde nefes nefese kalıyor, Antonio'nun vücuduna doğru eğiliyor ve yine ağzını arıyordu. Bütün bu esnada Antonio'nun elleri Louise'in kalçalarında kalıyor ve onları sıkı sıkı kavrayarak hareketine yön veriyor, hızlanıp gelmesini engelliyordu.

"Sonra Louise'i yataktan aldı, elleri ve dizleri üzerinde odanın tabanına bırakarak, 'Hareket et,' dedi. Louise odada sürünmeye başladı, uzun sarı saçları onu yarı yarıya örtüyor, kemeri belinden aşağı sarkıyordu. Sonra Antonio onun arkasında diz çöküp penisini yerleştirerek, bütün gövdesiyle üzerine abandı, güçlü dizleri ve uzun kolları üzerinde hareket etmeye başladı. Arkasından yeteri kadar zevk aldıktan sonra, başını bereketli göğüslerini emecek kadar Louise'in altına doğru kaydırıp, sanki bir hayvanmışçasına, elleri ve ağzıyla kavradı onu. İkisi birden nefes nefese kalıp bükülüyorlardı. Ancak ondan sonra Antonio onu kaldırıp yatağa taşıdı ve bacaklarını omuzuna yerleştirdi. Şiddetle içine girdi, sarsılıp birlikte gelmişçesine titrediler. Louise birden kötüleşti ve isterik çığlıklar atmaya başladı. O kadar güçlü orgazm oluyordu ki, bildiği hiç-

bir şeye benzemeyen nefret ve neşe içinde çıldıracağını düşündü. Antonio gülümsedi, nefes nefeseydi; sırt üstü uzanıp, uyuya kaldılar."

Ertesi gün Millard bana Montparnasse'ın erkek-kadını, sanatçı Mafuka'nın hikayesini anlattı:

"Tam olarak ne olduğunu hiç kimse bilmezdi. Erkek gibi giyinirdi. Ufak tefek, zayıf, göğüssüzdü. Saçlarını kısa ve düz kestirirdi. Yüzü bir erkek çocuğunki gibiydi. Bir erkek gibi bilardo oynardı. Barın parmaklığına dayadığı ayağıyla erkek gibi içerdi, bir erkek gibi açık saçık hikayeler anlatırdı. Çizgileri bir kadında bulunamayacak kadar güçlüydü. Ama adı kadın adı gibiydi ve penisi olmadığını söylerdi. Erkekler ona tam olarak nasıl davranacaklarını bilemezlerdi. Bazen kardeşçe duygularla sırtına vururlardı.

"İki kızla birlikte bir stüdyoda yaşıyordu. Kızlardan biri model öteki de bir gece kulübü şarkıcısıydı. Ama hiç kimse aralarındaki ilişkinin ne çeşit bir ilişki olduğunu bilmezdi. İki kız aralarında karı koca ilişkisi varmış gibi gözükürdü. Peki Mafuka onların nesiydi? Hiçbir soruya yanıt vermezlerdi. Montparnasse böyle şöyleri ayrıntılarıyla bilmekten her zaman hoşlanmıştır. Birkaç eşcinsel Mafuka'nın cazibesine kapılıp ona yaklaşmaya çalıştılar. Ama o, onları geri püskürttü. Canla başla savaştı ve zorla başından attı onları.

"Bir gün biraz sarhoşken Mafuka'nın stüdyosuna damladım. Kapı açıktı. Girer girmez balkondan tarafta kıkır kıkır gülme sesleri duydum. İki kız açıkça sevişiyorlardı. Sesler yumuşak ve inceydi, sonra şiddetli ve anlaşılmaz oldu ve en sonunda da inlemeler ve iç geçirmelere döndü. Ardından sesler kesildi.

"Mafuka geldi ve beni kulak kesilmiş, dinlerken bul-

du. Ona, 'Lütfen bırak da gidip onları göreyim,' dedim.

"'Benim için farketmez,' dedi Mafuka. 'Beni izle, yavaşça. Eğer yalnızca benim geldiğimi sanırlarsa durmazlar. Benim onları seyretmemden hoşlanırlar.'

"Dar merdivenleri tırmandık. Mafuka bağırdı, 'Benim.' Sesler kesilmedi. Yukarı çıkınca, beni görmemeleri için eğildim. Mafuka yatağa gitti. İki kız çıplaktı. Vücutlarını birbirlerine bastırıyor, birbirlerine sürtüyorlardı. Sürtme onlara zevk veriyordu. Mafuka onlara doğru eğildi ve okşadı. 'Haydi gel Mafuka, yanımıza uzan,' dediler. Ama o, kızları bırakıp beni yine alt kata götürdü.

"'Mafuka,' dedim, 'Nesin sen? Kadın mısın erkek misin? Neden bu iki kızla yaşıyorsun? Eğer erkeksen neden bir kız arkadaşın yok? Eğer kadınsan neden arada sıra bir erkekle birlikte olmuyorsun?'

"Mafuka bana gülümsedi.

"'Herkes bunu öğrenmek istiyor. Herkes benim bir erkek çocuğu olmadığımı hissediyor. Kadınlar da hissediyor. Erkekler emin olamıyor. Ben bir sanatçıyım.'

"'Ne demek istiyorsun, Mafuka?'

"'Söylemek istediğim şu, birçok sanaçı gibi biseksüelim!"

"'Evet ama, sanatçıların biseksüelitesi doğalarında vardır. Kadın doğasına sahip bir erkek olabilir ama senin gibi iki cinsiyeti de sergileyen bir fizikle değil."

"'Benim vücudum hermafrodit.'

"'Oh, Mafuka, vücudunu göster bana.'

"'Benimle sevişmek istemeyeceksin, değil mi?'

"'Söz veriyorum.'

"Önce gömleğini çıkarttı ve genç bir erkek çocuğu gövdesini gösterdi. Göğüsleri yoktu, yalnızca göğüs uçları genç bir çocuğunki kadar belirgindi. Sonra pantolununu aşağı kaydırdı. Ten renginde dantelli bir kadın

külodu giymişti. Bacakları ve uylukları kadınsıydı. Güzel kıvrımlı, tam olması gerektiği gibilerdi. Kadın çorapları ve jartiyer giyiyordu. 'Bırak jartiyerlerini ben çıkartayım. Jartiyerleri severim,' dedim. Bir bale dansçısının hareketiyle, bacağını çok zarif bir biçimde ellerime uzattı. Jartiyeri yavaşça aşağı doğru yuvarladım. Ellerimdeki bacak narin bir bacaktı. Bacaklarına bakakaldım, mükemmeldiler. Çoraplarını aşağı doğru kaydırıp güzel, düzgün kadınsı tenini gördüm. Ayakları narindi ve dikkatlice pedikür yapılmıştı. Tırnaklarında kırmızı oje vardı. Gittikçe daha fazla ilgimi çekiyordu. Bacağını okşadım. 'Sevişmeyeceğine söz vermiştin,' dedi.

"Kalktım. Külotunu aşağı doğru kaydırdı. Ve aşağıdaki kıvrılmış, nefis kasık tüylerini gördüm, biçimleri tıpkı bir kadınınki gibiydi; bir de bir çocuğunkine benzeyen, dumura uğramış küçük bir penis taşıyordu. Ona —kadın ya da erkek, her neyse— bakmama izin verdi. Bir şeyler söylemek zorunda olduğumu hissettim.

"'Neden kendine bir kadın adı seçtin, Mafuka? Bacakların ve kolların dışında tıpkı genç bir erkek çocuk gibisin.'

"Bunu deyince, Mafuka güldü, bu sefer bir kadın gülüşüydü, çok hafif ve hoş. 'Gel ve gör,' dedi. Yatağa sırt üstü uzandı, bacaklarını açtı ve bana mükemmel bir vulva ağzı gösterdi, penisinin arkasında, kırmızı ve zarif.

"'Mafuka!'

"Uyarılmıştım. Çok garip arzular hissediyordum. Tek kişide hem erkek hem kadınla birlikte olmayı isteme hissi. Benim heyecanlandığımı gördü ve oturdu. Okşayarak onu elde etmeye çalıştım, ama benden kurtuldu.

"'Erkeklerden hoşlanmıyor musun?' diye sordum.

'Daha önce hiç, bir erkekle birlikte olmadın mı?'

"'Ben bakireyim. Erkeklerden hoşlanmam. Yalnızca kadınlar için istek duyarım, ama bir erkeğin yapabildiği gibi içlerine giremem. Penisim bir çocuğunki gibi — ereksiyon olamıyorum.

"'Sen gerçek bir hermafroditsin, Mafuka,' dedim. 'Bu, sözüm ona zamanımızın ortaya çıkardığı bir şey, çünkü erkek ile dişi arasındaki gerilim aşılmıştır. İnsanlar çoğunlukla yarı erkek, yarı kadın. Ama daha önce hiç görmemiştim — gerçekten, fiziksel olarak. Bu seni çok mutsuz ediyor olmalı. Kadınlarla mutlu musun?'

"'Kadınları arzuluyorum, ama acı çekiyorum, çünkü bir erkek gibi içlerine giremiyorum ve beni Lezbiyenler gibi aralarına aldıklarında da, hâlâ tatminsizlik hissediyorum. Ama erkekleri de çekici bulmuyorum. Matilda'ya, modele, aşığım. Ama onu elimde tutamıyorum. Kendisine gerçek bir Lezbiyen buldu, onunla tatmin olabildiğini hissediyor. Benim bu penisim ona sürekli olarak benim gerçek bir Lezbiyen olmadığımı hissettiriyor. Sen de gördün, iki kızın arasında bir ilişki var. Ben de onların arasında duruyorum, hiçbir zaman tatmin edilmemiş olarak. Yine de kadınların dostluğundan hoşlanmıyorum. Küçük ve şahsidirler. Kendi gizemlerine ve sırlarına sıkı sıkı sarılıyorlar, rol kesiyorlar ve numara yapıyorlar. Erkeklerin karakterinden daha çok hoşlanıyorum.'

"'Zavallı Mafuka.'

"'Zavallı Mafuka. Evet, doğduğumda bana ne ad koyacaklarını bilememişler. Rusya'da küçük bir köyde doğdum. Benim bir hilkat garibesi olduğumu düşünmüşler ve belki de yok olacağımı düşünerek kendi kaderime bırakmışlar. Paris'e geldiğimde daha az acı çektim. İyi bir sanatçı olduğumu keşfettim.'"

Heykeltraşın stüdyosunu terkeder terketmez, her zaman yakındaki bir kahve dükkanında durur ve Millard'ın bana anlattığı her şeyi uzun uzun düşünürdüm. Benim çevremde de, örneğin burada Greenwich Village'da, böyle şeyler olup olmadığını merak ederdim. Maceralara açık olmasından dolayı poz vermekten hoşlanmaya başladım. Brown adlı ressamın beni davet ettiği cumartesi akşamı partisine katılmaya karar verdim. Açtım ve herşeyi merak ediyordum.

Art Model Kulübü'nün kostüm kısmından bir gece pelerini ve ayakkabıyla birlikte bir gece elbisesi kiraladım. İki model benimle birlikte geldi, kızıl saçlı Mollie ve heykeltraşların gözdesi, heykel gibi Ethel.

Bütün bu sırada aklımdan geçen heykeltraşın anlattığı Montparnasse yaşamına dair hikayelerdi ve şimdi bu alana girdiğimi hissediyordum. Çok yoksul ve çıplak stüdyoyu görmek ilk hayal kırıklığım oldu, yastıksız iki sedir, çiğ bir aydınlatma, bir parti için gerekli olduğunu düşlediğim hiçbir süs yoktu.

Yerde bardakların ve kırık fincanların yanı sıra şişeler vardı. Bir merdiven Brown'ın resimlerini koyduğu balkona çıkıyordu. İnce bir perde lavaboyu ve küçük bir gaz sobasını gözlerden saklıyordu. Odanın önünde iki adamın sahip olduğu bir kadının erotik resmi vardı. Kadın çırpınıyordu, vücudu yay gibi gerilmiş, gözlerinin yalnızca akı gözüküyordu. Erkekler üzerine kapanmışlar, biri penisini kadının içine, öteki ağzına yerleştirmişti. Gerçek boyutlarda bir resimdi ve çok hayvancaydı. Herkes ona bakıyor, hayran oluyordu. Resim beni çarptı. Bu türden gördüğüm ilk resimdi ve karışık duygularla beni büyük bir şoka soktu.

Onun yanında duran daha da çarpıcıydı. Yoksulca döşenmiş, büyük demir bir yatağın kapladığı bir odayı gösteriyordu. Yatakta oturan eski elbiseler içinde kırklarında, yüzü traşsız, ağzı salyalı, göz kapakları gev-

şek, çenesi düşük bir erkekti, tamamen dejenere bir ifadesi vardı. Külodunu yarıya kadar sıyırmış ve çıplak dizlerine çok kısa etekli küçük bir kız oturtmuş, ona bir çubuk şekerleme yediriyordu. Kızın küçük çıplak bacakları erkeğin kıllı bacaklarına dayanmıştı.

Bu iki resmi gördükten sonra çok içmiş birisinin hissettiklerini hissettim, ani bir baş dönmesi, vücuda yayılan bir sıcaklık, duygularda karışıklık. Gövdede bir şeyler uyanıyordu, sisli ve bulanık, yeni bir heyecan, yeni bir tür açlık ve rahatsızlık.

Odadaki diğer insanlara baktım. Ama onlar o kadar etkilenmiş gözükmüyorlardı. Gülüyor ve yorum yapıyorlardı.

Bir model bir iç çamaşırları mağazasında başından geçen bir şeyi anlatıyordu:

"Taslak çizimleri için iç çamaşırlı poz verecek model ilanına baş vurmuştum. Bunu daha önce defalarca yapmıştım ve normal ücreti, saatine bir dolar, ödemişlerdi. Genellikle bir kaç sanatçı aynı anda çizerdi beni ve çevrede bir sürü insan olurdu — sekreterler, stenograflar, getir götür işlerine bakan çocuklar. Bu sefer yer boştu. Yalnızca bir sıra, dosyalar ve çizim malzemelerinin olduğu bir büro. Bir adam oturmuş, çizim masasının başında beni bekliyordu. Bana bir yığın iç çamaşırı verildi ve değişebileceğim yerde bir paravan buldum. Bir kombinezon giymekle başladım. Çizimlerini yaparken on beş dakikalık pozlar verdim.

"Sakince çalıştık. İşaret verdiğinde paravanın arkasına geçtim ve iç çamaşırlarını değiştirdim. Dantelli üstleri ve güzel nakışlarıyla çok hoş saten iç çamaşırlardı. Bir sütyen ve dar bir külot gidim. Adam sigara içti ve çizmeye devam etti. Yığının dibinde dar külotlar ve tamemen siyah dantelden yapılmış bir sütyen vardı. Çıplak olarak sık sık poz vermiştim ve giydiğim şeyleri pek takmazdım. Ama bunlar gerçekten çok güzeldi.

"Vaktin çoğunda pencereden dışarı baktım, çizim yapan adama değil. Bir süre sonra kalem sesi kesildi ve hafifçe ondan taraf döndüm, pozumu kaybetmek istemiyordum. Çizim masasının arkasında oturmuş, gözlerini bana dikmişti. Sonra penisinin kalktığını ve bir tür trans halinde olduğunu farkettim.

"Büroda yalnız olduğumuzdan bunun benim için sorun demek olduğunu düşünerek, paravanın arkasına geçip giyinmeye başladım.

"'Gitme. Sana dokunmayacağım. Sadece, hoş iç çamaşırlı kadınları seyretmesini severim. Eğer daha fazla ödeme yapmamı istiyorsan, bütün yapman gereken benim en hoşuma giden iç çamaşırını giyip on beş dakika poz vermen. Beş dolar daha vereceğim. Sen kendin alabilirsin. Tam başının üzerindeki rafta duruyor,' dedi.

"Elimi uzatıp paketi aldım. Görebileceğiniz en güzel parçaydı — en iyi siyah dantel, sanki gerçekten bir örümcek örmüş gibiydi ve külot önden ve arkadan yırtmaçlıydı, yırtmaca ve kenarlara iyi dantel konulmuştu. Sütyen öyle kesilmişti ki dik üçgenler aracılığıyla göğüs uçlarını gözler önüne seriyordu. Adamın çok tahrik olup, bana saldırıp saldırmayacağını düşündüğüm için tereddütlüydüm.

"'Merak etme,' dedi. 'Kadınlardan gerçekten hoşlanmam. Onlara hiç dokunmadım. Yalnızca iç çamaşırlarından hoşlanırım. Kadınları hoş iç çamaşırları içinde görmekten hoşlanırım. Eğer sana dokunmaya çalışsaydım hemen iktidarsız olurdum. Buradan kımıldamayacağım!'

"Çizim tahtasını bir kenara koydu ve kalkmış penisiyle oraya oturdu. Arada sırada penisi titriyordu. Ama sandalyesinden kımıldamadı.

"İç çamaşırlarını giymeye karar verdim. Beş dolar

başımı döndürmüştü. Çok kuvvetli gözükmüyordu ve kendimi savunabileceğimi hissettim. Yırtmaçlı külotla ayakta durdum ve beni bütün yönlerden görmesi için etrafında döndüm.

"Sonra, 'Yeter', dedi. Huzursuz gözüküyordu ve yüzünde kan toplanmıştı. Çabucak elbiselerimi giymemi ve gitmemi söyledi. Büyük bir aceleyle parayı uzattı ve ben de gittim. Kendisini tatmin etmek için yalnızca benim gitmemi beklediğini hissediyordum.

"Bunun gibi bir sürü erkek biliyorum, çekici bir kadından bir ayakkabı çalan ve onu elinde tutup ona bakarken kendisini tatmin eden."

Herkes bu hikayeye güldü. "Düşünüyorum da," dedi Brown, "çocukken şu ya da bu türden fetişist olmaya daha fazla eğimliydik. Annemin dolabında saklandığımı ve onun elbiselerini koklamaktan ve onlara dokunmaktan kendimden geçtiğimi hatırlıyorum. Bugün bile peçe, tül ya da tüy takmış bir kadın görsem dayanamam, çünkü küçük odada hissettiğim garip duygular uyanır."

O bunları söylediğinde ben de, on üçümdeyken, aynı nedenle genç bir adamın dolabında nasıl gizlendiğimi hatırladım. Yirmi beş yaşındaydı ve bana küçük bir kızmışım gibi davranıyordu. Ona aşıktım. Uzun bir gezinti için hepimizi aldığı arabada onun yanında oturuyordum, benimkilerin yanında onun bacaklarını hissetmek bile beni esrik bir hale sokuyordu. Gece yatağa girdim ve ışığı kapattıktan sonra küçük bir delik açtığım süt kutusunu çıkardım. Açıklayamadığım bir şekilde bütün vücudumda hissetttiğim bir şehvet duygusuyla, karanlıkta oturdum, tatlı sütü emdim. Sonra aşık olmak ve tatlı sütü emmenin bağlantılı olduğunu düşündüm. Çok sonra spermin tadını ilk defa tattığımda bunu hatırladım.

Mollie de aynı yaştayken, kâfur topakları koklarken zencefil yemekten hoşlandığını hatırlıyor. Zencefil vücudunu ısıtıp gevşetiyor, kâfur topakları ise başını döndürüyordu. Bu yolla bir tür uyuşturucu almış gibi oluyor, saatlerce uzanıyordu.

Ethel bana döndü ve dedi ki, "Umarım asla, cinsel olarak sevmediğin bir adamla evlenmezsin. Ben evlenmiştim. Ona ilişkin her şeyi seviyordum, davranma biçimini, gülümsemesini, konuşmasını, cinsel yanı hariç her şeyini. Evlenmeden önce yaparım diye düşünmüştüm. Ters giden hiçbir şey yoktu. Mükemmel bir aşıktı. Duygusal ve romantikti, büyük his ve büyük neşe gösteriyordu. Hassastı ve aşırı derecede seviyordu. Son akşam, uyurken yatağıma geldi. Yarı uyuyordum, bu nedenle her zaman yaptığım gibi kendimi kontrol edemedim, çünkü onun duygularını incitmek istemiyordum. Yanıma sokuldu ve çok yavaş ve uzatarak içime girmeye başladı. Genelde her şey çabucak biterdi, bu da dayanmamı mümkün kılardı. Elimde olsaydı beni öpmesine bile izin vermezdim. Ağzını benimkinin üzerine koymasından nefret ederdim. Genelde, son akşam yaptığım gibi yüzümü dönerdim. Şimdi o burdaydı ve ben ne mi yaptım? O zevkten kendisinden geçerken aniden kapalı yumruklarımla omuzlarına vurmaya başladım, tırnaklarımla vücudunu kazıdım ve o bunu zevk almamın işareti olarak aldı, sanki zevkle daha da vahşi oluyormuşum gibi devam etti. Derken mümkün olduğunca alçak bir sesle, 'Senden nefret ediyorum' diye fısıldadım. Ve sonra kendi kendime beni duydu mu diye sordum. Ne düşünüyordu? İnanmış mıydı? Yarı uyuyordu, her şey bitip yatağına dönerken yalnızca beni öptü ve iyi geceler dedi. Ertesi sabah bir şeyler söylemesini bekliyordum. Hâlâ, 'Senden nefret ediyorum,' dediğimi duyduğunu düşünüyordum. Ama hayır, söylemeksizin sözcükleri biçimlendirmiş olmalıyım. Ve onun

bütün söylediği, 'Biliyorsun, dün akşam çok vahşiydin' oldu ve bundan hoşlanmışçasına gülümsedi."

Brown fonografi çalıştırdı ve dansetmeye başladık. Aldığım biraz alkol kafamı iyi yapmıştı. Bütün evrenin açıldığını hissediyordum. Her şey çok düz ve basit gözüküyordu. Gerçekte her şey tıpkı hiçbir çaba harcamaksızın kayabildiğim karlı bir tepedeki gibi baş aşağı gidiyordu. Büyük bir dostluk hissediyordum, sanki bütün bu insanları çok yakından tanıyordum. Ama dansetmek için ressamların en çekingenini seçmişim. Tıpkı benim yaptığım gibi bir şeyleri taklit ediyordu, bütün bundan dolayı da çok tanıdık geliyordu. Derinden derine biraz huzursuz olduğunu hissediyordum. Öteki ressamlar danseder gibi yaparak Ethel ve Mollie'yi okşuyorlardı. Bu, böyle birşeye kalkışmadı. Onu keşfederken kendime gülüyordum. Brown ressamın hiçbir girişimde bulunmadığını gördü ve gelip bir dans için onun yerini aldı. Bakirelere dair şeytanca laflar ediyordu. Beni kast edip etmediğini merak ettim. Nasıl bilebilirdi ki? Bana doğru biraz bastırdı, ben de kendimi çektim. Çekingen genç ressamıma geri döndüm. Dergilere resim ypan bir kadın onunla flört ediyor, onu kızdırıyordu. Geri dönmeme benim kadar memnun olmuştu. Kendi çekingenliklerimize çekilerek birlikte dans ettik. Çevremizdeki herkes öpüşüyor, birbirlerine sarılıyordu şimdi.

Kadın ressam bluzunu fırlatıp atmıştı ve kombinezonuyla dans ediyordu. Çekingen ressam, "Eğer burada kalırsak yakında döşemeye uzanacağız ve sevişeceğiz. Gitmek ister misin?" dedi.

"Evet, isterim" dedim.

Gittik. Sevişmek yerine, konuştu, konuştu. Hayran hayran onu dinliyordum. Benim bir resmim için bir planı vardı. Beni bir denizaltı kadını olarak resmetmek istiyordu, dumanlı, saydam, yeşil, çok kırmızı bir ağız

ve saçlarıma taktığım çok kırmızı bir gül dışında su gibi. Ona poz verir miydim? Likörün etkisinden dolayı hemen anında yanıt vermedim, o da özür diler gibi, "Kaba olmadığıma üzüldün mü?" dedi.

"Hayır. Üzülmedim. Seni ben seçtim çünkü senin kaba olmadığını biliyordum."

"İlk partim," dedi alçak gönüllükle, "ve sen böyle davranılabilecek türden bir kadın değilsin. Nasıl model oldun? Bundan önce ne yapıyordun? Bir model fahişe olmak zorunda değildir, biliyorum, ama bir sürü ellemeye ve teşebbüslere katlanmak zorundadır."

"Ben güzelce idare ediyorum," dedim, bu konuşmadan hiç hoşlanmamıştım.

"Senin için endişeleneceğim. Bazı sanatçılar bilirim, çalışırken objektiftirler, her şeyi biliyorum. Kendimden biliyorum. Ama model soyunup giyindiği zaman, öncesi ve sonrasında, her zaman öyle bir an vardır ki, beni rahatsız eder. Vücudu görmek ilk sürprizdir. İlk seferinde ne hissetmiştin?"

"Hiçbir şey. Şimdiden bir resim olduğumu hissetmiştim. Ya da bir heykel. Bir obje, kişisel olmayan bir obje gibi kendi vücudumun alt tarafına baktım."

Sıkıntım rahatsızlık ve açlıkla gittikçe büyüyordu. Hiçbir şeyin beni mutlu kılamayacağını hissediyordum. Umutsuz bir biçimde kadın olma, yaşamaya dalma arzusu hissediyordum. Neden, önce aşkta varolma gereksinimine köle olmuştum? Yaşamım nerede başlayacaktı? Her stüdyoya, bir türlü gerçekleşmeyen bir mucize beklentisiyle giriyordum. Bana öyle geliyordu ki, dört bir yanımdan büyük bir akıntı geçiyor ve beni dışarıda bırakıyordu. Benim gibi hisseden birilerini bulmak zorundayım. Ama nerede? Nerede?

Heykeltraşın karısı tarafından gözlendiğini görebili-

yordum. Stüdyoya umulmadık zamanlarda ve öyle sık geliyorduki. Ve heykeltraşı korkutuyordu. Neden korktuğunu bilmiyordum. Beni iki haftalığına, sürekli poz verebileceğim sayfiye evlerine davet ettiler — dahası kadın beni davet etti. Ama karısı gider gitmez heykeltraş bana döndü ve "Gelmemek için bir bahane bulmalısın. Seni mutsuz yapacaktır. İyi değil — saplantıları var. Bana poz veren her kadının metresim olduğunu sanıyor," dedi.

Öğle yemeğine çok az bir zaman ayırarak stüdyodan stüdyoya koşturduğum, dergi kapakları, dergi hikayelerindeki resimler ve reklamlar için poz verdiğim telaşlı günlerdi. Yüzümü her yerde görebiliyordum, metroda bile. İnsanlar beni tanımazsa hayrete düşüyordum.

Heykeltraş en iyi arkadaşım olmuştu. Üzüntüyle heykelinin bitmeye yaklaştığını gözlüyordum. Derken bir sabah stüdyoya vardığımda onu parçalamış olduğunu gördüm. Bensiz çalışmaya çabaladığını söyledi. Ama mutsuz ya da üzülmüş gözükmüyordu. Çok kederlenmiştim, bana sabotaj gibi geliyordu, çünkü çok acemice tahrip edilmiş gözüküyordu. Her şeye yeniden başlamaktan mutlu olduğunu gördüm.

John'la karşılaşmam ve bir sesin gücünü keşfetmem tiyatroda oldu. Sesi borulu bir orgun tonları gibi akıp gitti üzerimden, beni titretti. Adımı yinelediğinde ve yanlış telaffuz ettiğinde bana bir okşayış sesi gibi geldi. Bugüne dek duyduğum en derin, en zengin sesti. Henüz doğrudan ona bakamamıştım. Biliyordum ki gözleri büyük, keskin, çekici maviydi; kendisi iriydi, fazlasıyla hareketliydi. Ayaklarını bir yarış atı gibi sinirli sinirli oynatıyordu. Varlığının her şeye bulaştığını hissettim — tiyatroya, sağımda oturan arkadaşa. Ve sanki onu büyülemişim, hipnotize etmişimcesine davranıyordu. Konuşuyordu, gözleri üzerimdeydi, ama dinlemiyordum. Öyle bir andı ki artık genç bir kız değildim.

Her konuştuğunda kendimi baş döndürücü bir spirale, güzel bir sesin ağlarına düşmüşüm gibi hissediyordum. Gerçek bir uyuşturucuydu. En sonunda beni "çaldığında", öyle demişti, bir taksi çağırdı.

Onun dairesine gidene kadar başka tek bir söz söylemedik. Bana dokunmadı. Buna ihtiyacı yoktu. Varlığı beni öyle etkiliyordu ki, uzunca bir süre beni okşamış gibi hissediyordum.

Tekrarlamanın yeteri derece güzel olduğunu düşünmüşçesine yalnızca adımı iki defa söyledi. Uzundu, ateş basmıştı. Gözleri öylesine keskin maviydi ki gözlerini kırptığında, açana kadar minik bir şimşek çakmış gibi oluyordu, insana korku hissi veriyordu, sanki bir fırtına seni bütünüyle kaplayacakmış gibi bir korku.

Sonra beni öptü. Dili benimkinin üzerinde geziniyordu, oraya buraya gidip geliyordu ve sonra yalnızca ucuyla dokunmayı bıraktı. Öpermişçesine yavaşça eteğimi sıyırdı. Jartiyerlerimi, çoraplarımı ortaya çıkardı. Ardından beni kaldırdı ve yatağa taşıdı. Öyle gevşemiştim ki, onu şimdiden içimde hissediyordum. Bana, sanki sesi beni açmış, bütün vücudumu ona açmış gibi geliyordu. O da bunu hissediyordu ve penisine direnç gösterildiğini hissetiğinde öyle şaşırdı ki.

Yüzüme bakmak için durdu. Çok heyecanlı bir kabul hissi gördü ve daha da sert bastırdı. Gözyaşı ve acı hissediyordum ama sıcaklık her şeyi yumuşatıyordu, kulağıma, "Beni, benim seni istediğim kadar istiyor musun?" diyen sesinin sıcaklığı.

Sonra zevkten inledi. Bütün ağırlığı üzerimdeydi, vücudumu bastırıyordu, acının izi yok oldu. Açılmış olmanın zevkini hissettim. Yarı düş halinde uzandım.

John, "Acıttım. Zevk almadın," dedi. "Yine istiyorum," diyemedim. Elim penisine dokundu. Okşadım. Yay gibi gerilmişti, öyle serttiki. Yeni bir arzu dalgası

hissedene dek beni öptü, tam bir yanıt verme arzusu. Ama o, "Şimdi acıtacak. Bir süre bekle. Benimle kalabilir misin, bütün gece? Kalacak mısın?"

Bacağımda kan olduğunu gördüm. Yıkamaya gittim. Henüz bir şey olmamışım gibi hissediyordum, bu yalnızca keşfin küçük bir parçasıydı. Sahip olunmak ve kör edici zevkleri bilmek istiyordum. Sendeleyerek yürüdüm ve tekrar yatağa girdim.

John uyukluyordu, iri vücudu benim üzerime uzandığı zamanki gibi kıvrılmıştı, kolunu başımın durduğu yere atmıştı. Yanına kaydım, yarı uyuklar bir haldeydim. Tekrar penisine dokunmak istedim. Öyle nazik dokundum ki, onu uyandırmak istemiyordum. Sonra uyudum ve öpüşleriyle uyandım. Etin karanlık dünyasında yüzüyorduk, yalnızca yumuşak bir et titreyişi hissediyorduk ve her dokunuş bir zevkti. Kalçalarımı sıkıca kavrayarak kendisine çekti. Beni yaralamaktan korkuyordu. Bacaklarımı ayırdım. Penisini yerleştirdiğinde acıdı, ama zevk daha büyüktü. Biraz daha dışarda bir acı halkası vardı ve daha derinde, penisinin hareket etmesinin zevki. Onu karşılamak için öne doğru bastırdım.

Bu sefer o pasifti. "Sen hareket et. Şimdi zevk alacaksın," dedi. Acıyı hissetmiyormuşçasına penisinin etrafında nazikçe hareket ettim. Kendimi ona doğru kaldırmak için, yumruklarımı kapatıp arkama yerleştirdim. Bacaklarımı omuzlarına yerleştirdi. Sonra acı daha da arttı ve o çekildi.

Sabahleyin sersemlemiş ama tutkuya yakın yeni bir zevk hissiyle ondan ayrıldım. Eve gittim ve o telefon edene dek uyudum.

"Ne zaman geliyorsun?" dedi. "Seni tekrar görmeliyim. Hemen. Bugün poz veriyor musun?"

"Evet. Vermeliyim. Poz verdikten sonra geleceğim."

"Lütfen poz verme," dedi, "Lütfen poz verme. Bunu düşünmek beni mahvediyor. Önce gel ve beni gör. Seninle konuşmak istiyorum. Lütfen önce gel ve beni gör."

Ona gittim. "Oh," dedi, arzusunun soluğu yüzümü yakıyordu, "Şimdi seni, kendini gözler önüne sererek poz verirken düşünmeye dayanamam, bir daha yapmamalısın. Sana bakmam için bana izin vermelisin. Seninle evlenemem, çünkü bir karım ve çocuklarım var. Bırak nasıl kurtulabileceğimizi öğrenene dek, sana bakayım. Gelip seni görebileceğim küçük bir yer alayım. Poz veremezsin. Sen bana aitsin."

Derken gizli bir hayat sürmeye başladım ve ne zaman dünyadaki herhangi bir başkası için poz veriyor olduğumu sansam, gerçekte güzel bir odada John'u bekliyordum. Her gelişinde bir hediye, bir kitap, yazmam için renkli kağıt getiriyordu. Rahatsızdım, bekliyordum.

Gizli hayatıma giren tek kişi heykeltraştı, çünkü neler olduğunu hissediyordu. Poz vermeyi bırakmama izin vermiyordu ve sorular soruyordu. Hayatımın nasıl olabileceğini dair kehanette bulunuyordu.

İlk defa John'la birlikte orgazmı hissettim, ağladım, çünkü öyle kuvvetli ve muhteşemdi ki tekrar tekrar olabileceğine inanamadım. Acılı anlar bir tek birilerini beklerkendi. Banyo yapıyor, tırnaklarımı parlatıyor, kokular sürünüyor, meme uçlarıma ruj sürüyor, saçımı tarıyor, rahat bir şeyler giyiniyordum ve bütün bu hazırlıklar imgelememi gelme sahnesine çeviriyordu.

Onun beni banyoda bulmasını istiyordum. Geçerken uğradım demeliydi. Ama gelmiyordu. Sık sık geç kalıyordu. Zamanla o geldiğinde soğuk, küskün olmaya başladım. Beklemek duygularımı yıpratıyordu. İsyan ediyordum. Bir defasında kapının zilini çaldığında yanıt vermedim. Sonra öyle nazik ve kibarca kapıya vur-

du ki, dokundu, kapıyı açtım. Ama kızgındım ve canını acıtmak istiyordum. Öpüşlerine karşılık vermedim. Ellerini elbisemin altına kaydırana kadar acıttı ve uyluklarımı kapalı tutmama rağmen ıslandığımı anladı. Neşelendi ve zorla yol açtı kendisine.

Sonra, cinsel olarak karşılık vermeyerek onu cezalandırdım ve o da yine acıttı, zevk almam hoşuna gidiyordu. Şiddetli kalp atışlarından, sesteki değişikliklerden, bacaklarımın çekilişinden, ondan nasıl zevk aldığımı biliyordu. Ve bu sefer bir orospu gibi uzandım. Bu ona gerçekten acı verdi.

Asla birlikte dışarı çıkmadık. O da çok meşhurdu, karısı da. Yapımcıydı. Karısı oyun yazarıydı.

John, onu beklemenin beni nasıl kızdırdığını keşfettiğinde, düzeltmeye çalışmadı. Gittikçe daha geç geldi. Saat onda geleceğini söylüyor sonra gece yarısı geliyordu. Derken bir gün geldiğinde beni orada bulamadı. Bu onu çıldırttı. Geri dönmeyeceğimi düşünüyordu. Kasıtlı olarak geç geldiğini sanıyordum, çünkü kızgın olmamdan hoşlanıyordu. İki gün sonra yalvardı ve geri döndüm. İkimiz de çok heyecanlı ve kızgındık.

"Poz vermeye gitmişsin. Hoşuna gidiyor. Kendini göstermekten hoşlanıyorsun," dedi.

"Sen niye beni o kadar çok bekletiyorsun? Sana duyduğum arzuyu öldürdüğünü biliyorsun. Sen geç geldiğinde soğuduğumu hissediyorum."

"Çok da soğuk değil," dedi.

Tekrar uyluklarımı kapattım, bana dokunamadı bile, Ama ardından çabucak arkamdan sarıldı ve beni okşadı. "Çok soğuk değil" dedi.

Yatakta dizlerini bacaklarımın arasına iterek açmak için zorladı. "Kızgın olduğun zaman," dedi, "Kendimi ırzına geçiyormuşum gibi hissediyorum. Sonra da beni o kadar seviyormuşsun ki bana karşı koyamamışsın diye

hissediyorum. Görüyorum ki ıslanmışsın ve karşı koyman da ve bozguna uğraman da hoşuma gidiyor."

"John, beni o kadar çok kızdırıyorsun ki seni terkedeceğim."

Korktu. Beni öptü. Bunu tekrarlamayacağına söz verdi.

Kavgalarımıza rağmen, John'un beni yalnızca daha duyarlı kılmasıyla sevişmiş olmamızı anlayamıyordum. Vücudumu uyarıyordu. Şimdi kendimi bütün kaprislere bırakmak için daha büyük bir arzu bile duyuyordum. Bunu biliyor olması gerek çünkü beni daha da okşadı, uyardı, poz vermeye geri döneceğimden daha da korktu. Yavaşça döndüm. Kendime ayırdığım çok fazla zaman vardı, John'a dair düşüncelerimle çok fazla yalnızdım.

Milard beni görmekten özellikle mutlu oldu. Heykeli yine tahrip etmişti, şimdi kasten yaptığını biliyordum, bana hoşuna gittiği şekilde poz verdirebilirdi.

Önceki gece, arkadaşlarıyla marihuana içmişti. Dedi ki, "Bunun insanlara sık sık hayvanlara dönüştüğü hissi verdiğini biliyor musun? Dün gece bir kadın vardı, bu dönüşümü tamamen gerçekleştirmişti. Ellerinin ve dizlerinin üzerine çöktü ve bir köpek gibi yürüdü. Elbiselerini çıkardık. Süt vermek istedi. Bizim, yeni yetmelermişiz gibi davranmamızı istedi, yerlere uzanıp onun memelerini emecektik. Elleri ve dizleri üzerinde duruyordu ve memelerini hepimize sundu. Köpekler gibi yürümemizi istedi — onun ardından. Bu pozisyonda, arkadan içine girmemiz için ısrar etti ve ben girdim, ardından üzerine çömelmiş olarak onu ısırmak beni müthiş tahrik etti. Omuzlarını şimdiye kadar ısırdığım herhangi birisinden daha şiddetle ısırdım. Kadın korkmadı. Ben korktum. Bu beni ayılttı. Ayağa kalktım ve

sonra arkadaşlarımdan birinin, elleri ve dizleri üzerinde onu izlediğini gördüm, kadını ne okşuyordu ne de içine giriyordu, yalnızca tam bir köpeğin yapacağı şekilde kokluyordu. Ve bu, ilk cinsel deneyimimi hatırlattı ve acı dolu bir şekilde aletimi kaldırdı.

"Biz çocukların sayfiyede, Martinique'den gelen büyük bir kız hizmetçisi vardı. Çok katlı etekler giyer ve başına renkli bir eşarp bağlardı. Oldukça solgun bir beyaz zenci meleziydi, çok güzeldi. Bize saklambaç oynatırdı. Saklanmak sırası bana geldiğinde beni eteğinin altına saklar ve otururdu. Ve ben orada yarı boğulmuş, bacaklarının arasında saklanırdım. Ondan gelen cinsel kokuyu hatırlıyorum, çocuk olduğum halde beni bile tahrik ederdi. Bir keresinde ona dokunmaya çalıştım ama yavaşça elime vurdu."

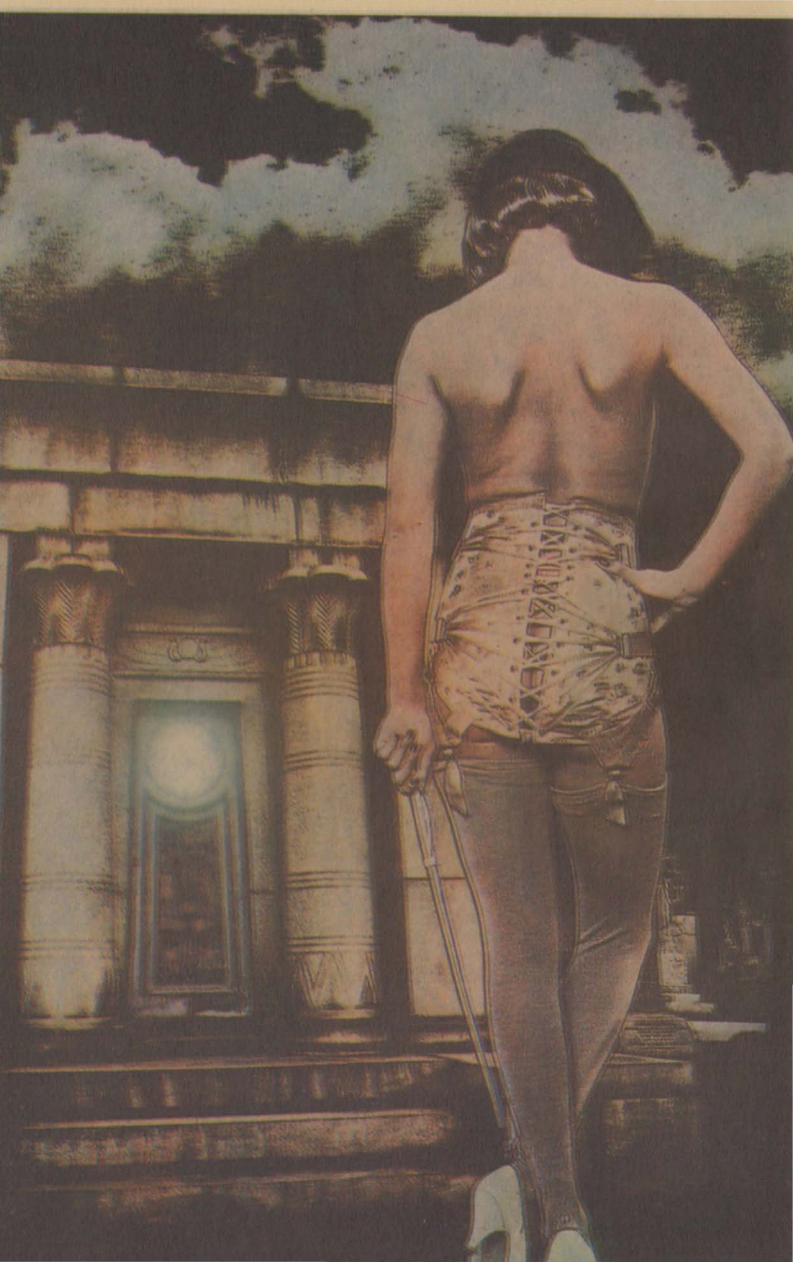
Sakin sakin poz veriyordum, yanıma gelip bir aletle beni ölçüp biçti. Derken ellerini uyluklarımda hissettim, hafif hafif okşuyordu. Gülümsedim. Model standında ayakta duruyordum ve şimdi de bacaklarımı okşuyordu, sanki kilden modelimi çıkartıyordu. Ayaklarımı öptü, ellerini tekrar tekrar bacaklarımda ve kalçalarımda gezdiriyordu. Bacaklarıma dayandı ve beni öptü. Beni kaldırıp döşemeye yatırdı. Sıkıca kendisine bastırdı, sırtımı, omuzlarımı ve boynumu okşadı. Biraz titredim. Elleri düzgün ve yumuşaktı. Bir heykele dokunuyormuş gibi dokunuyordu bana, her tarafımı okşuyordu.

Sonra sedire doğru yürüdük. Beni karnımın üzerine yatırdı. Elbiselerini çıkarttı ve üzerime uzandı. Penisini kalçalarımın üzerinde hissediyordum. Ellerini belime doğru kadırdı ve içime girebilecek kadar, hafifçe kaldırdı. Beni ritmik olarak kendisine doğru kaldırıyordu. Onu daha iyi hissetmek için gözlerimi kapattım ve penisin ıslaklığın içindeki kayma sesini dinledim. Öyle şiddetli itiyordu ki beni zevklendiren küçük şıkırtı ses-

leri çıkartıyordu.

Parmakları tenimi deliyordu. Tırnakları keskin ve acıtıcıydı. Şiddetli ani itişleriyle beni öylesine uyardı ki ağzım açıldı ve sediri ısırdım. Derken ikimizde aynı anda bir ses işittik. Millard hızla kalktı, elbiselerini toplayıp heykelinin durduğu balkona giden küçük merdivene atıldı. Ben sahnenin arkasına kaydım.

Stüdyonun kapısı ikinci defa vuruldu ve karısı içeri girdi. Titriyordum ama korkudan değil, zevk anımızın ortasında durdurulmanın şokundan. Millard'ın karısı stüdyoyu boş gördü ve çıktı gitti. Millard giyinmiş olarak geldi. "Bekle bir dakika" dedim ve ben de giyinmeye başladım. O anın büyüsü yok olmuştu. Hâlâ ıslaktım ve titriyordum. Dar külotumu giyerken ipeğin teması beni bir el dokunuyormuş gibi etkiledi. Gerilime ve arzuya daha fazla dayanamıyordum. İki elimi, Millard'ın yaptığı gibi oramın üzerine koydum ve bastırdım, gözlerim kapalıydı ve Millard'ın beni okşadığını hayal ediyordum. Ve geldim, tepeden tırnağa titriyordum.

Millard yine benimle birlikte olmak istiyordu, ama karısının sürpriz yapabileceği stüdyoda değil, öyleyse başka bir yer bulmalıydım. Gittiğimiz yer bir arkadaşa aitti. Yatak derin bir girintiye konmuştu ve üzerinde aynalar ve küçük loş lambalar vardı. Millard bütün ışıkları kapatmak istedi, benimle karanlıkta birlikte olmak istediğini söyledi.

"Vücudunu görmüştüm ve onu iyi tanıyorum, şimdi kapalı gözlerle onu hissetmek istiyorum, yalnızca cildini ve teninin yumuşaklığını hissetmek istiyorum. Bacakların öyle gergin ve güçlü, ama dokunması o kadar yumuşakki. Parmakları özgür olan ayaklarını seviyorum, bir elin parmakları gibi ayrı ayrı, bükülmemiş — ve öyle güzel boyanmış ayak tırnakları— ve bacaklarının altları." Ellerini vücudumun her tarafında gezdirdi,

yavaş yavaş, tenime bastırarak, her kıvrımını hissederek. "Eğer elim burada, bacaklarının arasında kalsa," dedi, "onu hisseder misin, hoşlanır mısın, daha yakın olmasını ister misin?"

"Daha yakın, daha yakın," dedim.

"Sana bir şeyler öğretmek istiyorum," dedi Millard. "Yapmamı ister misin?"

Parmağını içime yerleştirdi. "Şimdi parmağımın etrafında daralmanı istiyorum. Orada penisin etrafında daralıp genişleyen bir kas var. Dene"

Denedim. Parmağı orada ileri geri gidip geliyordu. Hareket etmeyi bıraktığında bu sefer ben onu içime çekmeye çalıştım ve bahsettiği kası hissettim, başta zayıfça, parmağın etrafında açılıp kapanıyordu.

"Evet, böyle. Daha güçlü yap, daha güçlü," dedi Millard.

Ben de öyle yaptım, açılıyor, kapanıyor, açılıyor, kapanıyor. İçerde küçük bir ağız gibiydi, parmağı sıkıca sarıyordu. Onu içime alıp emmek istiyordum ve sürekli denedim.

Derken Millard penisini yerleştireceğini ve hareket etmeyeceğini söyledi, benim harekete devam etmem gerekiyordu. Onu daha da güçlü kavramayı denedim. Bu hareket beni tahrik ediyordu ve her an orgazm olabileceğimi hissediyordum, ama onu defalarca kavradıktan, penisini içime emdikten sonra zevkle inledi ve orgazm olmayı engelleyemiyormuşcasına hızla itmeye başladı. Yalnızca içsel hareketi sürdürdüm ve ben de orgazm oldum, müthiş bir biçimde, ta dölyatağımın diplerinde.

"John bunu sana göstermiş miydi?" dedi.

"Hayır."

"Ne göstermişti?"

"Bunu," dedim. "Üzerime çöküyorsun ve itiyorsun."

Millard söz dinledi. İlk orgazmın hemen arkasından

penisi çok güçlü değildi yine de eliyle iterek içeri kaydırdı. İki elimi uzattım ve kürelerini okşadım ve iki parmağımı penisinin dibine koydum ve sanki o hareket ediyormuşçasına ovmaya başladım. Millard aniden uyandı, penisi sertleşti ve tekrar gidip gelmeye başladı. Sonra durdu.

"Bu kadar istememem gerek," dedi yabancı bir tonla. "John için çok yorgun olacaksın."

Sırt üstü uzandık ve dinlendik, sigara içtik. Millard'ın cinsel arzudan başka bir şey hissedip hissetmediğini, John'a olan sevgimin onu düşündürüp düşündürmediğini merak ettim. Ama yine de konuşurken acı dolu bir sesi vardı, soru sormaya devam etti.

"John bugün sana sahip oldu mu? Bir defadan fazla içine girdi mi? İçine nasıl giriyor?"

Haftalar geldi geçti, Millard bana John'la yapmadığım bir çok şey öğretti ve ben de öğrenir öğrenmez onları John'la deniyordum. En sonunda John yeni pozisyonları nereden öğrendiğimden şüphelenir oldu. Ondan önce hiç kimseyle sevişmediğimi biliyordu. Kasımla penisini ilk kavradığımda hayretler içinde kaldı.

İki gizli ilişki bana güç gelmeye başlamıştı ama tehlikeden ve yoğunluktan hoşlanıyordum.

TÜLLÜ KADIN

George, bir keresinde, hoş bir akşam geçirmek amacıyla, sevdiği İsveç barlarından birine gidip, bir masaya oturdu. Yanındaki masada çok şık ve alımlı bir çiftin oturduğunu farketti. Erkek, düzgün ve hoş giyinmişti. Kadınsa, ışıldayan yüzünü örten bir tül ve açık renkli takılarıyla tamamen siyahlar içindeydi. George'a gülümsediler. Birbirlerine birşey söylemediler sonra, sanki çok eski tanışlardı ve konuşmalarına gerek yoktu.

Üçü de barda olup bitenleri izlemeye koyuldular — birlikte içen çiftler, yalnız içen bir kadın, macera arayan bir adam— ve hepsi de aynı şeyleri düşünüyora benziyordu.

Sonunda düzgün giysili adam George'la muhabbete başladı. Bu arada George, kadını tamamen inceleme fırsatı bulmuş ve onun, sandığından daha da güzel olduğuna karar vermişti. Kadının da muhabbete katılmasını beklediği bir anda, kadın yanındaki adama George'un duyamadığı birkaç sözcük söyleyip, gülümsedi ve ortadan kayboldu. George birden yılgınlaştı. Akşamki neşesi kalmamıştı. Hem de harcayacak sadece birkaç doları vardı. Kadın hakkında bir şeyler öğrenmek için adamı içki içmeye davet edemeyecekti. Onu şaşırtan adamın ona dönüp: "Benimle bir içki içer misiniz?" demesi oldu.

George teklifi kabul etti. Konuşmaları, Güney Fransa'daki oteller hakkında düşündükleri şeylerden George'un fena halde paraya ihtiyacı olduğunu kabul etmesine geldi. Adamın verdiği yanıttan, para bulmanın çok

kolay olduğu ortaya çıkıyordu. Bunun nasıl olacağını söylemedi yalnız. George'u, itiraflarını anlatmaya devam ettirdi.

George'da da çoğu erkekte olan zayıflıktan olduğu ortaya çıkmıştı artık; coştuğunda maceralarını anlatmaya, merak uyandırıcı bir dil kullanmaya bayılıyordu. Sokağa çıkar çıkmaz bir maceranın kendisini bulduğunu, ilginç bir akşamı ya da ilginç bir kadını asla kaçırmayacağını ima etti.

Yanındaki, gülümseyerek dinledi George'u.

George konuşmasını bitirince, adam, "Seni gördüğüm an beklediğimin sen olduğunu anlamıştım. Aradığım adam sensin. Çok hassas bir sorunla karşı karşıyayım. Gerçekten rastlanmadık bir şey. Bilmem hiç zor, nörotik kadınlarla ilgin oldu mu? — Hayır mı? Anlattıklarından belli oluyor. Benim çok oldu. Belki de çekiyorum kendime onları. Şu anda çok karışık bir durumdayım. Nasıl kurtulacağımı gerçekten bilmiyorum. Yardımın gerekiyor. Paraya ihtiyacın olduğunu söylüyorsun. Para kazanmanın zevkli bir yolunu önerebilirim sana. İyi dinle. Çok zengin ve gerçekten çok güzel, kusursuz bir kadın var. İstediği herkes tarafından sadakatle sevilebilir, istediği herkesle evlenebilir. Ama doğasının sapkın bir yanı var —sadece bilinmeyenden hoşlanıyor."

"Ama herkes bilinmeyenden hoşlanır," dedi George, hemen yolculukları, beklenmeyen karşılaşmaları, alışılmışın dışındaki durumları düşünerek.

"Hayır. Onunki gibi değil ama. Yalnızca daha önce görmediği ve bir daha görmeyeceği bir erkek ilgisini çekiyor. Böyle bir erkek için herşeyi yapabilir."

George, kadının, onlarla birlikte masada oturmuş olan kadın olup olmadığını öğrenmek arzusuyla yanıp tutuşuyordu. Fakat sormaya cesaret edemedi. Adam

öyküyü anlatmak zorunda kaldığı için üzgün görünüyordu, ama anlatmaya zorlanmıştı. Devam etti: "Bu kadının mutluluğundan sorumluyum. Onun için herşeyi yaparım. Hayatımı onun kaprislerini yerine getirmeye adadım."

"Anlıyorum," dedi George. "Ben de onun için aynı şeyleri hissedebilirdim."

"Şimdi" dedi zarif yabancı, "Benimle gelirsen, parasal sorunlarını bir haftalığına halledebilirsin belki. Hatta macera arzunu da karşılarsın."

George sevinçten kızardı. Birlikte bardan ayrıldılar. Adam bir taksi çağırdı. Takside George'a elli dolar verdi. Sonra, George'un gözlerini bağlamak zorunda olduğunu, içine gireceği evi, sokağı görmemesi gerektiğini, çünkü bu olayın bir daha tekrarlanmaması gerektiğini söyledi.

Barda gördüğü kadının, tülün ardındaki parlak ağzı ve yanan gözleri George'un aklından çıkmıyor, bir merak fırtınasına sürüklüyordu onu. Kadının özellikle saçlarını beğenmişti. Yüzün aşağısına sarkan, zarif bir ağırlık oluşturan, güzel kokulu, kabarık, kalın saçlardan hoşlanırdı. Tutkularından biriydi bu.

Yolculuk fazla uzamadı. Kendisini hoş bir şekilde tüm gizemin kollarına bırakmıştı. Sürücüyle kapıcının dikkatini çekmemek için gözündeki bant, taksiden çıkmadan çıkarıldı. Yabancı, girişteki ışıkların parlaklığının George'u tamamen körleştireceğini zekice düşünmüştü. George parlak ışıklar ve aynalardan başka birşey seçemiyordu.

O zamana dek gördüğü en şaşalı mekanlardan birinin içine itilmişti —herşey beyazdı ve ayna doluydu içerisi, egzotik bitkiler, Şam işi ipeklerle kaplı enfes mobilyalar ve ayak seslerinin duyulmayacağı yumuşaklıkta bir halı vardı. Her biri farklı farklı gölgelendi-

rilmiş, aynalarla kaplı odalardan geçirildi. Perspektif duygusunu tamamıyla kaybetmişti. Sonuncu odaya geldiler. Hafifçe nefes aldı George.

Kubbeli bir yatağın bir yükselti üstünde yer aldığı bir yatak odasındaydılar. Yerde kürklü postlar; pencerelerde dumanlı beyaz perdeler ve aynalar, yine aynalar vardı. Kendisinin bu sonsuz yansımalarına, durumun gizeminin şimdiye dek hiç bilmediği bir beklenti ve uyanıklık parlaklığı kazandırdığı yakışıklı bir erkeğin sonsuz tekrarlarına dayanabildiği için mutluydu. Ne demek olabilirdi bu? Kendisine soracak zamanı bulamadı.

Bardaki kadın odaya girdi. Kadın içeri girer girmez George'u eve getiren adam ortadan kayboldu.

Kadın elbisesini değiştirmişti. Üstünde, omuzlarını açıkta bırakan, fırfırların tuttuğu parlak saten bir tuvalet vardı. George, elbisenin bir hareketle kadının üstünden düşüp ışıldayan bir kın gibi sıyrılacağını ve altından kadının saten gibi pırıltılı ve parmakları gibi yumuşacık parlayan teninin ortaya çıkacağını düşündü.

Tetikte olmalıydı. Bu güzel kadının kendisini, ona, tamamen yabancı birine sunduğuna hâlâ inanamıyordu.

Çekiniyordu ayrıca. Kadın ondan ne bekliyordu? Aradığı neydi? Yerine gelmemiş bir arzusu mu vardı?

Aşk armağanlarını sunabileceği tek bir gecesi vardı. Kadını bir daha göremeyecekti. Tavrındaki gizi çözüp, ona bir kereden fazla sahip olabilir miydi? Bu odaya kaç erkeğin gelmiş olduğunu merak etti.

Kadın alışılmadık şekilde hoştu. Hem saten hem de kadifemsi bir şeyler vardı onda. Gözleri koyu ve nemliydi, ağzı parlıyor, teni ışığı yansıtıyordu. Vücudunun oranı kusursuzdu. İnce bir kadının keskin çizgileriyle

birlikte tahrik edici bir olgunluğu vardı.

Beli çok inceydi, bu da göğüslerini daha da öne çıkartıyordu. Sırtı bir dansözünkü gibiydi ve her kıpırdayışı kalçalarının dolgunluğunu belirginleştiriyordu. George'a gülümsedi. Ağzı yumuşak ve geniş, yarı açık duruyordu. George, yaklaştı ve ağzını kadının omuzlarına dokundurdu. Hiçbir şey bu tenden daha yumuşak olamazdı. Narin elbiseyi omuzlarından kaydırarak sateni geren göğüslerini ortaya çıkarma, onu hemen soyma fikri ne kadar baştan çıkarıcıydı.

Ama George, bu kadına böyle çabuk davranılamayacağını, ustalık ve hüner beklediğini hissetti. Hiçbir hareketini bu kadar düşünmemiş, sanat katmamıştı. Bunu uzun bir kuşatmaya çevirmeye kararlı görünüyordu. Kadın da hiç acele ediyora benzemediğinden, kadının vücudundan gelen harika kokuyu ve çekingenliği içine çekerek çıplak omuzlarda kaldı.

Kadına o anda, orada sahip olabilirdi, çekiciliği öylesine güçlüydü ki. Ama önce onun bir hareket yapmasını istedi; kadının parmaklarının arasında tahrik olmasını ve yumuşak ve eğilip bükülebilir bir mum gibi olmamasını istedi.

İnanılmaz soğuk, itaatkar ama duygusuzdu. Teninde tek kıpırtı yoktu ve ağzı öpüşmek için açıldıysa da, hevesli değildi.

Yatağın yanında konuşmadan durdular. George alışmak ister gibi elini kadının vücudunun saten kıvrımlarında gezdirdi. Kadın hareketsizdi. Öpmeye devam ederek, yavaşça dizlerinin üstüne çöküp vücudunu okşadı kadının. Parmaklarıyla kadının elbisesinin altına hiçbir şey giymediğini hissediyordu. Kadını yatağın ucuna götürdü, kadın oturdu. Terliklerini çıkardı. Ayaklarını eline aldı.

Kadın zarif ve davetkar bir şekilde gülümsedi. Geor-

ge ayaklarını öptü ve parmaklarını uzun elbisenin katları altında gezdirdi, mükemmel bacakları ve devamındaki uylukları hissetti.

Kadın, ayaklarını George'un ellerine bırakmış, elbisenin altındaki eller aşağı yukarı gidip gelerek kadının bacaklarını okşarken kadın da ayaklarını onun göğsüne bastırıyordu. Bacaklarının teni böylesine yumuşaksa, orada, her zaman en yumuşak olan yerde, nasıldı acaba? Uylukları, daha fazla keşfetmesini engelleyecek şekilde sıkıca kapalıydılar. Uzanmış pozisyondaki kadını öpmek için kalktı ve üzerine eğildi. Sırtüstü yatan kadının bacakları hafifçe aralandı.

Dokunuşuyla her küçük parçasını uyandırmak isteyen George ellerini, kadının vücudunun her tarafında dolaştırıyor, elini kadının organına ulaşabilecek şekilde, şimdi biraz daha aralık olan bacaklarının arasına sokmadan önce omuzlarından ayaklarına kadar okşuyordu.

Öpücüklerle kadının saçları bozuldu. Elbisesi göğüslerinin bir kısmını açıkta bırakacak şekilde düştü. George ağzıyla elbisenin tümünü iterek, beklediği, çekici diri, yumuşak tenli, uçları genç bir kızınki gibi gül kırmızısı olan, göğüsleri ortaya çıkardı.

Kadının teslimiyeti, George'un, bir şekilde uyarabilmek için neredeyse kadının canını yakmak istemesine yol açtı. Okşayışları kadını değil kendisini uyarıyordu. Kadının organı eline, soğuk ve yumuşak, itaatkar ama titremeler olmaksızın geliyordu.

George, kadının gizinin, uyarılamamasında yattığını düşünmeye başladı. Ama bu olası değildi. Vücudu böyle bir duyarlılığı vaadediyordu. Teni öylesine hassas, ağzı öylesine dolgundu ki. Hissiz olması imkansızdı. Hiç acelesi yokmuş gibi, kadının içinde bir ateş yanmasını bekleyerek hülyalı bir şekilde ısrarla okşadı.

Elbisesi göğüslerinden düşmüş, güzel çıplak ayakları yataktan sarkan, bacakları elbisenin altında hafif aralık şekilde orada yatan kadının görüntüsünü tekrarlayan aynalar vardı her taraflarında.

Elbiseyi tamamen çıkarmalı, yatakta kadınla yatarken tüm vücudunun kendisininkine yaslandığını hissetmeliydi. Elbiseyi aşağı çekmeye başlayınca kadın da yardım etti. Denizden çıkan Venüs gibi vücudu ortaya çıkmıştı. Kadını boylu boyunca uzanması için yatağa çekerken, ağzı vücudunun her noktasını öpüyor, bir saniye bile ayrı kalmıyordu.

Sonra garip bir şey oldu. Organının güzelliği, pembeliği ile gözlerine görsel şölen vermek için eğilince, kadın titredi. George neredeyse sevinçten bağıracaktı.

"Giysilerini çıkar," diye mırıldandı kadın.

Soyundu. Çıplakken gücünü biliyordu. Çıplakken giysili olduğundan daha rahattı. Çünkü atletizm, yüzücülük, yürüş yapmış, dağlara tırmanmıştı. Kadını mutlu edebileceğini biliyordu.

Kadın George'a baktı.

Kadın zevk alıyor muydu? Üstüne eğildiğinde, daha mı tepkiliydi? Anlayamıyordu. Artık kadını öylesine çok istiyordu ki, organının ucuyla kadına dokunmaktan kendini alamadı. Ama kadın onu durdurdu. George'un organını öpüp okşamak istedi. Kadın bunu öyle büyük bir istekle yapmaya başladı ki, George, kadının kalçalarını yüzünün yanında bulup, istediği şekilde öpüp okşayabildi.

George artık kadının vücudunun her girintisini keşfedip dokunma arzusuna kaptırmıştı kendisini. Kadının organının girişini iki parmağıyla açarak, parlak teni, narin bal akıntısını, parmaklarına dolanan tüyleri seyretti. Ağzı, diliyle kadının etini okşamaya devam ederse, bilinmeyen bir zevke erişebilecekmiş gibi, kendi

başına bir seks organıymış gibi gittikçe daha fazla arzuyla doldu. Kadının etini tatlı bir heyecanla ısırınca, zevk okunun kadına saplandığını bir kere daha hissetti. Kadının zevke sadece onun organı öperek ulaştığından korkarak onu organından uzaklaştırdı; kadının dölyatağında olduğunu hissetmeye başlamıştı. Sanki her ikisi de etin tadına çılgıncasına açtılar. Ve şimdi iki ağız birbirinin içinde eriyor, birbirlerinin üzerinde atlayıp duran dilleri arıyordu.

Kadının kanı alevlenmişti artık. En sonunda yavaşlığı işe yaramıştı. Kadının gözleri parlıyor, ağzı George'un vücudunu bırakamıyordu. Kadın artık bekleyemezmişcesine güzel parmaklarıyla vulvasının ağzını açıp kendini sununca, George sonunda kadına sahip oldu. O anda bile zevklerini erteleddiler ve kadın sessizce George'a sarıldı.

Sonra kadın aynayı gösterdi ve gülerek, "Bak, sanki sevişmiyorduk, ben sadece senin dizlerinde oturuyordum. Sen, sen rezil, aslında hep içimdeydin, ve hâlâ titriyorsun. Ah, artık içimde hiçbir şey yokmuş gibi davranmaya dayanamıyorum. Delirtiyor beni bu. Hareket et artık, hareket et!" dedi.

Kendisini sert penisin üstünde dönebileceği şekilde adamın üstüne atarak, zevkten bağırana dek bu erotik dansı değişik biçimlerde sürdürdü. Aynı anda bir şehvet akımı patlamıştı George'un vücudunda.

Sevişmelerinin yoğunluğuna rağmen, giderken kadın, ne ismini sordu ne de tekrar gelmesini istedi. Acıyan dudaklarına bir öpücük kondurarak, George'u yolladı. Bu gecenin anısı aylarca George'u rahat bırakmadı. Hiçbir kadınla aynı şeyleri yaşayamadı.

Birgün birkaç yazısından oldukça yüklü para kazanmış bir arkadaşına rastladı ve arkadaşı onu içki içmeye davet etti. Arkadaşı George'a tanık olduğu bir sahnenin ilginç öyküsünü anlattı. Bir gün barda rahat bir ta-

vırla parasını harcarken çok şık bir adam kendisine yaklaşarak, harika bir aşk sahnesi seyredip zevkli zaman geçirmek isteyip istemediğini sormuş. George'un arkadaşı da müzmin bir maceracı olduğundan teklif derhal kabul görmüş. Gizemli ve şaşaalı bir eve götürülmüş, karanlık bir odadan bir nemfomanyağın çok hünerli ve güçlü bir adamla sevişmesini seyretmiş.

George'un kalbi durdu. "Kadını tarif et," dedi.

Arkadaşı saten elbiseye kadar George'un seviştiği kadını tarif etti. Üstü kapalı yatağı, aynaları, herşeyi tarif etti. George'un arkadaşı bu müthiş olayı görmek için yüz dolar ödemiş. Ama buna değmiş ve saatler sürmüş.

Zavallı George. Aylarca kadınlardan kaçtı. Böylesi bir hainliğe ve böylesi bir rol yapmaya inanamıyordu. Kendisini evlerine davet eden tüm kadınların perdenin arkasında birini gizledikleri fikrinden kurtulamıyordu.

ELENA

Monteux trenini beklerken Elena, peronda çevresindeki insanlara göz attı. Her yolculuk onda, aynı tiyatroda perdenin açılmasını bekleyen birisinin hissedeceği merakı ve umudu, aynı heyecanlandırıcı huzursuzluğu ve beklentiyi uyandırıyordu.

Konuşmaktan hoşlanabileceği çeşitli erkekleri teker teker ele alıyor, treninden uzaklaştıklarında veya öteki yolculara yalnızca hoşçakal dediklerinde hayret ediyordu. Arzuları belirsiz, şairaneydi. Kabaca ne umduğu sorulsaydı şöyle yanıtlayabilirdi, "*Le merveilleux.*" Bedenin belirli bir bölgesinden kaynaklanmayan bir açlıktı bu. Tanıştığı bir yazarı eleştirdikten sonra birilerinin de onun hakkında şöyle dediği doğruydu: "Onu gerçekte olduğu gibi göremezsin, hiç kimseyi gerçekte olduğu gibi göremezsin, O seni devamlı hayal kırıklığına uğratacak, çünkü sen *birilerini* bekliyorsun."

Birilerini bekliyordu — her kapı açılışında, bir partiye gittiğinde, herhangi bir toplantıda, bir kafeye, bir tiyatroya girdiğinde.

Tek tek ele aldığı erkeklerin hiçbiri tren yolculuğuna eşlik etmesini isteyebileceği türden değildi. O da yanındaki kitabı açtı. *Lady Chatterley'in Aşığı.*

Sonraları Elena, sanki bir şişe en seçkin Burgundy'nin tamamını içmişçesine, bedenini kaplayan müthiş bir sıcaklık duygusu ve bütün insanlardan sakladığı, ona bir suç gibi gözüken bir gizi keşfetmenin verdiği büyük bir kızgınlık hissi dışında bu yolculuğu hatırlamadı. Her şeyden önce, Lawrence'ın anlattığı duyarlılıkları hiç bilmediğini ve sonra da bunun açlığı-

nın doğası olduğunu keşfetti. Ama şimdi tamamen farkında olduğu başka bir gerçek vardı. Bir şeyler onda çok olası deneylere karşı sürekli bir savunu hali, zevk ve yayılma sahnelerinden kaçıp uzaklaşma dürtüsü yaratmıştı. Çok kere tam sınırda durmuş ve sonra ters yüz etmişti. Yitirmişliği, önem vermezden gelmeleri için kendisini sorumlu tutuyordu.

İçinde çöreklenmiş olan Lawrence'ın kitabının batık kadını en sonunda, sürekli okşanmışcasına *birilerinin* gelmesi için ortaya çıktı, hassaslaştı, hazırlandı.

Caux'da trenden yeni bir kadın indi. Burası yolculuğuna başlamaktan hoşlanacağı yer değildi. Caux bir dağın zirvesiydi, yalıtılmıştı, Cenova Gölü'nü boylu boyunca görüyordu. Bahardı, karlar eriyordu ve küçük tren dağa tırmanmaktan nefes nefese kalmış gibiydi. Elena, karamsarlıkları ve duyguları böyle yeni doğmuş bir sel gibi akarken trenin yavaşlığından, yavaş İsviçre jestlerinden, hayvanların yavaş hareketlerinden, durgun, donuk kırlardan rahatsız olduğunu hissetti. Burada çok uzun süre kalmayı düşünmüyordu. Yeni kitabı yayıma hazır hale gelene kadar dinlenecekti.

İstasyondan, bir peri masalı evine benzeyen dağ evine kadar yürüdü, kapıyı cadıya benzeyen bir kadın açtı. Kömür karası gözlerle dik dik Elena'ya baktı ve sonra içeri girmesini söyledi. Normalden küçük kapıları ve mobilyalarıyla bütün ev onun için inşa edilmiş gibi geldi Elena'ya. Kadının dönüp, "Masaların ve sandalyelerin ayaklarını kısalttım. Evimi sevdiniz mi? Ona — Romence "küçük ev" anlamına gelen— Casutza diyorum," dediğinde doğru gördüğünü anladı.

Elena girişin yanında kar ayakkabısı, ceket, kürklü şapka, pelerin ve sopa yığınına rastladı. Bunlar bölmeden taşmışlar ve yere konmuşlardı. Kahvaltı tabakları hâlâ masadaydı.

Cadının ayakkabıları, merdivende yürüyormuşcası-

na tahta ayakkabı gibi ses çıkartıyordu. Sesi erkek sesiydi ve dudaklarında yeni yetmelerin bıyığına benzeyen küçük kara tüycükler vardı. Sesi keskin, ciddiydi.

Elena'ya odasını gösterdi. Oda bambu bölmelerle bölünmüş, evin güneşli tarafı boyunca uzanan, göle bakan bir terasa açılıyordu. Güneş banyosundan çok korkmasına rağmen hemen kendisini güneşe bıraktı. Güneş bonyosu onu heyecanlandırdı ve bütün vücudunu alev alev uyardı. Bir ara kendisini okşadı. Şimdi gözlerini kapadı ve *Lady Chattlerley'in Aşığı*'ndan sahneler anımsadı.

Ertesi günlerde uzun yürüyüşlere çıktı. Öğle yemeklerine sürekli geç kalıyordu. O zamanlar Madam Kazimir dik dik bakıyor ve servis yaparken hiç konuşmuyordu. Evin ipotek borçları için her gün Madam Kazimir'e insanlar geliyordu. Evi satmakla gözünü korkutuyorlardı. Evini, koruyucu kabuğunu, kaplumbağa kabuğunu elinden alırlarsa öleceği açıktı. Bununla beraber hoşlanmadığı konukları dışarı atıyor ve erkekleri içeri almıyordu.

En sonunda bir sabah trenden inip Casutza'nın harika görüntüsüne kapılmış bir ailenin —karı, koca, ve küçük bir kız— görünüşüne teslim oldu. Çoktandır Elena'nın yanındaki verandada oturuyorlar ve kahvaltılarını güneşin altında ediyorlardı.

Bir gün Elena evin arkasındaki tepeye tek başına çıkan adamla karşılaştı. Hızlı yürüyordu, geçerken Elena'ya gülümseyerek, düşmanları tarafından izleniyormuşcasına yürüyüşüne devam etti. Güneşin ışıklarından tümüyle yararlanabilmek için gömleğini çıkarmıştı. Bronzlaşmış muhteşem bir atlet vücudu gördü Elena. Başı gençti, sık, biraz da grileşmiş saçlarla kaplıydı. Gözleri tam olarak insansı değildi. Bir hayvan terbiyecisininki gibi hipnotize edici sabit bakışları otorite ve şiddet doluydu. Elena bu ifadeyi Montmartre

çivarındaki köşelerde bekleşen şapkalı ve renkli fularlı muhabbet tellallarının gözlerinde de görmüştü.

Bakışlarına rağmen adamın aristokrat bir görünüşü vardı. Hareketleri genç ve masumdu. Yürürken biraz sarhoşmuş gibi sallanıyordu. Tüm gücünü Elena'ya fırlattığı bakışında topladı, sonra masum, rahat rahat gülümseyerek yürümeye devam etti. Elena'yı duraksatmıştı bu bakış neredeyse adamın cüretine kızacaktı. Ama gençlik dolu gülüşü gözlerin kötü etkisini silip Elena'yı anlayamadığı duygular içinde bıraktı. Elena geri döndü.

Casutza'ya vardığında huzursuzdu. Gitmek istiyordu. Başka biryere gitme arzusu şimdiden kendini gösteriyordu. Bu sayede bir tehlikeyle karşı karşıya olduğunu anladı. Paris'e dönmeyi düşündü. Sonunda kaldı.

Bir gün aşağıda paslanmakta olan piyano müzik yaymaya başladı etrafa. Biraz ahenksiz notalar, küçük sefil barlardaki piyanoların sesini hatırlatıyordu. Elena gülümsedi. Yabancı kendi kendine eğleniyordu. Aslında, piyanonun doğasına karşı çıkıyordu. Şimdiye değin örgülü küçük İsviçreli kızların çalmış olduğu piyanonun burjuva bayatlığına tamamen yabancı sesler çıkartıyordu.

Ev birden neşelenmişti ve Elena dans etmek istedi. Piyano sustuğunda onu, mekanik bir kukla gibi kolları havada bırakıvermişti. Verandada tek başınaydı, ayakları üstünde bir topaç gibi döndü Elena. Birden hiç beklemediği şekilde, bir erkek sesi oldukça yakınından, "Bu evde canlı insanlar da varmış," diyerek güldü.

Bambu aralıklardan sakin bir şekilde bakıyordu. Elena, hapsedilmiş bir hayvan gibi parmaklıklara yapışmış silüetini seçebiliyordu.

"Yürümek ister misin?" diye sordu adam. "Bence burası bir mezar. Ölüler Evi. Yüce Taşlaştırıcı da Mada-

me Kazimir. Bizi sarkıtlara çevirecek. Bir mağaranın tavanından sarkarken saatte bir damlaya, sarkıt damlalarına hakkımız olacak."

Elena'yla komşusu yürümeye başladılar. Adamın ilk söylediği şey, "Senin geri dönme alışkanlığın var, yürüyüşe başlıyorsun ve sonra geri dönüyorsun. Bu çok kötü. Bu, yaşama karşı işlenen suçların ilkidir. Ben cesarete inanıyorum," oldu.

"İnsanlar cesareti birçok şekilde gösterirler" dedi Elena. "Genelde, aynı dediğin gibi geri dönerim ve sonra eve gidip, sansürcülerin takacağı bir kitap yazarım."

"Buna doğal güçlerin yanlış kullanımı denir" dedi adam.

"Ama sonra," dedi Elena, "kitabımı dinamit gibi kullanırım, patlamanın olmasını istediğim yere koyar ve sonra patlatarak yolumu açarım."

Elena bunları söylerken, yol yapımının sürdüğü dağda bir patlama oldu. Tesadüfe güldüler.

"Yazarsın yani," dedi adam."Ben her çeşit işin adamıyım, ressam, yazar, müzisyen, serseri. Kadın ve çocuk geçici süre için kiralandılar — görüntüyü kurtarmak için. Bir arkadaşın pasaportunu kullanmak zorundaydım. Bu arkadaş bana karısıyla çocuğunu ödünç vermek zorunda kaldı. Onlar olmasaydı burada olmayacaktım. Fransız polisini rahatsız etmek gibi bir yeteneğim var. Kapıcımı öldürmedim, aslında bunu yapmalıydım ya neyse. Kadın beni bunu yapmaya yeterince tahrik etti. Ben yalnızca bazı konuşkan devrimcilerin yaptığı gibi, birçok akşam aynı kafede yüksek sesle devrim methiyesi yaptım sadece. Bir sivil polis en ateşli hayranlarımdandı — gerçekten hayranımdı! En iyi konuşmalarımı sarhoşken yapmışımdır."

"Sen hiç yoktun oralarda," diye devam etti adam, "Hiç kafelere gitmiyorsun. En çekici kadın, onu aradı-

ğımızda kalabalık bir kafede bulamayacağımız, öykülerindeki gizler aracılığıyla arayıp bulmamız, yakalamamız gereken kadındır."

Konuştuğu tüm süre boyunca adamın gülen gözleri sürekli Elena'nın üzerindeydi. Tüm sakladıklarını ve anlaşılmazlığını tam olarak kavramış şekilde üzerinde sabitlenmişti. Rüzgar, eteğini bir balerininki gibi havalandırıp saçını yelkenler fora edilecekmişcesine uçuruyorken, Elena'yı durduğu yere mıhlıyor, bir katalizör gibi etkiliyordu. Elena'nın görünmez olma yeteneğinin farkındaydı. Ama onun gücü daha da fazlaydı. Elena'yı durduğu yerde istediği kadar hareketsiz kılabilirdi. Elena, yalnızca kafasını öte yana çevirdiği zamanlarda özgür kalıyordu. Ama adamdan kaçma özgürlüğüne sahip değildi.

Üç saatlik bir yürüyüşten sonra, bir dağ evinin yakınlarındaki bir çam yaprağı yığınının üstüne düştüler. Bir piyano sesi duyuluyordu.

Adam Elena'ya gülümsedi ve, "Gündüzü ve geceyi geçirmek için harika bir yer. İster misin?" dedi.

Elena'nın çam yaprakları üstünde sırt üstü uzanarak sessizce sigara içmesine izin verdi. Elena yanıt vermedi. Gülümsedi.

Sonra dağ evine gidip yemek ve oda istediler. Yemek odaya çıkarılacaktı. Adam emirlerini istekleri hakkında şüphe bırakmaz kesinlikle verdi. Küçük olaylardaki kararlılığı, adamın aynı şekilde büyük arzularına karşı gelen tüm engelleri de aşacağı duygusu verdi Elena'ya.

Adamdan kurtulmak için geriye çekilmek istemiyordu. Bir kendinden geçme duygusu, onu sonsuza dek kendi kendisinden kopartan, bütünüyle bir yabancıya teslim eden bir heyecanın doruklarına ulaştığı duygusu içinde yükseliyordu. Ne kendisi adamın ismini biliyordu, ne de adam onunkini. Adamın çıplak bakışları san-

ki içine işliyordu. Yukarıya çıkarken titriyordu.

Odada kendilerini korkunç büyük, abartılı oymalı bir yatakla başbaşa bulduklarında Elena ilkönce balkona doğru hareket etti ve adam da onu izledi. Adamın yapacağı hareketin sahiplenici bir hareket olacağını baştan savılamayacağını hissetti. Bekledi. Hiç ummadığı bir şey oldu oysa.

Duraksayan kendisi değil, onu otoritesiyle buraya getirmiş olan adamdı. Elena'nın önünde gözlerinde huzursuz bakışlarla durgun, sıkıntılı duruverdi birden. Dostça bir gülümsemeyle, "Şimdiye dek tanıdığım — sevebileceğim — ilk gerçek kadının sen olduğunu tabii ki biliyor olmalısın. Seni buraya gelmeye zorladım. Burada olmak istediğinden emin olmak istiyorum. Ben ..."

Elena, bu çekingenlik itirafıyla, şimdiye dek hiç tatmadığı bir sevecenlikle dolmuştu. Adamın gücü Elena'nın önünde boyun eğiyor, aralarında gelişmiş olan rüyanın gerçekleşmesinden önce kararsızlık gösteriyordu. Elena sevecenlik girdabına kapılmıştı. Adama doğru yaklaşıp dudaklarını uzatan o oldu.

Adam ellerini göğüslerine koyarak öptü onu. Dişlerini hissetti adamın. Adam, damarları nabız gibi atan boynunu ve boğazını öptü, ellerini sanki Elena'nın kafasını gövdesinden ayıracakmış gibi boynuna dolamıştı. Tamamen sahip olunmak arzusuyla kıpırdandı Elena. Adam onu öperken bir yandan da elbiselerini çıkarıyordu. Elena'nın giysileri çevresine düşerken hâlâ ayakta öpüşüyorlardı. Adam ağzı Elena'nın yüzünde, boynunda, saçlarında gezerken yüzüne bakmaksızın yatağa taşıdı onu.

Okşayışlarının garip bir özelliği vardı. Bazen yumuşak ve eritici, bazense adamın gözlerinin kendisininkilere sabitlendiği zamanlarda beklediği okşayışlar gibi, bir vahşi hayvanınkini andırır sertlikteydi okşayışları. Vücudunun her yerinde dolaşan, toprak ve çimeni bir-

likte kavramışcasına, sanki vücudundan koparmak istermiş gibi organını ve tüylerini tutan ellerinde hayvansı bir şeyler vardı.

Gözlerini kapadığında, adamın vücudunun her noktasına dokunan bir sürü eli ve üzerinde böylesine süratle gezinen bir sürü ağzı varmış gibi geliyordu Elena'ya. Bir kurt keskinliğindeki dişleri en etli yerlerine batıyordu. Artık çıplak olan adam, Elena'nın üzerine uzandı. Üstündeki ağırlığının, onun gövdesinin altında ezilmenin tadını çıkarıyordu. Adamın ağzından ayaklarına kadar kendisine yapışmasını istedi. Tüm vücudunu titremeler kapladı. Adam arada sırada, şimdiye kadar hiç yapmadığı şekilde, dizleri çenesine değene kadar bacaklarını kaldırmasını, arkasını dönmesini fısıldıyordu. Elleriyle kalçalarını araladı. Elena'nın içinde kalarak sırt üstü yatıp bekledi.

Sonra Elena çekildi. Yarı oturur bir halde, saçları karışık ve gözleri uyuşmuş, hafif bir sisin ardından sırt üstü yatan adamı gördü. Ağzı penisine ulaşana dek yatağın alt tarafına kaydı. Organın her tarafını öpmeye başladı. Bir inilti duyuldu. Her öpüşte penis yavaşça kıpırdıyordu. Adam Elena'ya baktı. Elena'nın kafasını tutarak ağzı penisin tamamını içine alacak şekilde bastırdı. Elena yukarı ve aşağı hareket ederken elleri kafasında kaldı ve sonra düştü, dayanılmaz bir zevk iniltisiyle karnına düştü elleri ve uzanıp, gözleri kapalı, Elena'nın zevkini tattı.

Adamın kendisine baktığı gibi ona bakamıyordu Elena. Gözleri duygularının şiddetiyle bulanmıştı. Adama bakar bakmaz tekrar ağzıyla, elleriyle ve tüm vücuduyla onun tenine dokunma arzusuna kapıldı. Hayvansı bir bereket içinde, sürtünmenin tadını çıkararak tüm vücudunu adama sürttü. Sonra yan döndü ve öyle kaldı. Kalıbını çıkarırcasına tekrar tekrar adamın ağzına dokundu. Ağzın, gözlerin, burnun biçimini keşfetmek,

vücudunun nasıl bir biçimi olduğunu, derisini, dokunuşunu, saçlarının uzunluğunu ve yapısını, kulaklarının arkasındaki saçın biçimini anlamak isteyen bir kör gibiydi. Bunları yaparken parmakları önce son derece hafif hareket ediyor, sonra birden delirerek, etin içine geçip, gerçekliğinden emin olmak istercesine adamın canını acıtıyorlardı.

Birbirini keşfeden gövdelerin dışa yansıyan duygularıydı bunlar. Bu kadar çok dokunmadan uyuşmuşlardı. Hareketleri yavaş, rüyadaymışcasınaydı. Elleri ağırlaştı. Adamın ağzı hiç kapanmamıştı.

Bal nasıl da aktı Elena'dan. Adam parmaklarını uzun bir süre içine soktu, sonra organını ve bacakları üst üste gelecek şekilde ardından da üzerinde yatan Elena'yı hareket ettirmeye başladı. Adam Elena'ya sahip olurken girdiğini görebiliyordu. Elena da onu görebiliyordu. Birlikte dalgalanan, doruğa ulaşmaya çalışan vücutlarını gördüler. Adam Elena'yı bekliyor, hareketlerini izliyordu.

Elena hareketlerini hızlandırmadığı için, adam pozisyonunu değiştirerek sırt üstü yatırdı onu. Adam öyle eğilmişti ki içine daha şiddetli bir şekilde girebiliyordu, rahminin en dibine dokunuyor, sonra tekrar tekrar et duvarlara dokunuyordu. Elena içinde bazı yeni hücrelerin uyandığına dair bir duyguya kapıldı. Adamın içine girmesine ve ritmik hareketi tutturmasına yeni parmakların, yeni ağızların tepki verdiğini, bu emişin giderek daha da zevkli bir hale geldiğini, sürtünmenin yeni zevk tabakaları uyandırdığını hissetti. Doruğa ulaşmak için hareketlerini hızlandırdı Elena. Bunu farkeden adam hareketlerini çabuklaştırarak, sözcüklerle, okşayan elleriyle, Elena'nın dudaklarına yapıştırdığı ağzı aracılığıyla kendisiyle birlikte gelmesini sağlamaya çalıştı. Dilleri, dölyatağı ve penisle aynı ritimle hareket etti ve bütün vücuduna yayılan aşırı zevkten yarı

hıçkırık yarı gülme şeklinde bağırana kadar, orgazm, Elena'nın ağzıyla organı arasında artan zevkin yarattığı akımlarla birlikte yayıldı.

Elena Casutza'ya döndüğünde Madam Kazimir onunla konuşmayı reddetti. Şiddetli lanetleyişini sessizce ama bütün evde hissedilebilecek yoğunlukta sürdürdü.

Elena Paris'e dönüşünü erteledi. Pierre dönemiyordu. Hergün buluştular, bazen bütün bir geceyi Casutza dışında geçiriyorlardı. Rüya, bir kadın Pierre'i çağırmaya gelene dek aralıksız on gün devam etti. Elena'yla Pierre'in olmadığı bir akşamdı. Adamın karısı karşıladı kadını. Kapıyı içerden kilitlediler. Madam Kazimir konuştuklarını dinlemeye çalıştı ama başını küçük pencerelerden birinden farkettiler.

Kadın Rustu. Menekşe gözleri, koyu saçları ve Mısırlı hatlarıyla çok güzel bir kadındı. Fazla konuşmuyordu. Çok rahatsız olmuş gibiydi. Pierre sabah geldiğinde kadını orada buldu. Şaşırdığı çok belli oluyordu. Elena anlaşılmaz bir endişeyle şok oldu. Derhal kadından korktu. Aşkının tehlikede olduğunu hissetti. Saatler sonra buluştuklarında Pierre, her şeyin iş gereği olduğunu söyledi. Kadın emir üzerine gelmişti. Gitmesi gerekiyordu. Cenevre'de görev verilmişti kendisine. Paris'teki zorluklardan bundan sonra verilecek emirlere uyması şartıyla kurtarılmıştı. Elena'ya, "Benimle Cenevre'ye gel," demedi. Elena bu sözleri duymayı umuyordu.

"Ne kadarlığına gidiyorsun?"

"Bilmiyorum."

"O ... onunla birlikte mi?" İsmini bile söyleyememişti Elena.

"Evet, sorumlu olan o."

"Eğer seni bir daha görmeyeceksem Pierre, bana en

azından doğruyu söyle."

Ama ne konuşma tarzı, ne de söyledikleri yakından tanıdığı bu adamdan geliyora benzemiyordu. Sadece emredileni söylüyordu sanki. Başka hiçbir şeyi değil. Tüm kişisel hakimiyetini kaybetmişti. Konuştuklarını başka biri dinliyormuş gibi konuşuyordu. Elena sessiz kaldı. Sonra Pierre yaklaştı ve fısıldadı. "Hiçbir kadına aşık değilim. Hiç olmadım. İşime aşığım ben. Seninleyken büyük bir tehlike içindeydim. Konuşabildiğimiz, birçok yönden birbirimize yakın olduğumuz için yanında gereğinden fazla kaldım. İşimi unuttum."

Elena bu sözleri kendine defalarca tekrar etmek zorunda kaldı. Adamın konuşurkenki yüzünü, artık tutkulu bir arzu yoğunluğu içinde bakmayan gözlerini, arzu ve aşkın kanunlarını değil, emirleri dinleyen bir adamın gözlerini hatırladı.

Elena'yı gizli, kat kat yaşamının mağaralarından çıkarmak için herkesten fazla şey yapmış olan Pierre, şimdi onu daha derin korku ve şüphe çukurlarına fırlatıyordu. Düşüş şimdiye dek yaşamış olduklarından daha korkunçtu, çünkü duygulara fazlasıyla gömülmüş, kendisini kaptırmıştı.

Pierre'in sözlerini hiç sorgulamadı, peşinden gitmeyi de düşünmedi. Casutza'yı Pierre'den önce terketti. Trende adamın açık, emredici ama derinlerde bir yerlerde kolay yaralanabilir ve teslimiyetçi yüzünü hatırladı.

Duygularının en korkutucu yanı, eskisi gibi geriye çekilip dünyaya kapanarak sağır ve renkkörü olamaması, küçük bir kızken gerçeklikten kurtulmak için yapmış olduğu gibi kendini uzun süreli bir fantazinin içine atamamasıydı. Adamın tehlikeli yaşamı yüzünden, onun güvenliği için duyduğu endişeyle doluydu kafası; onun, sadece vücuduna değil bütün varlığına da işlemiş olduğunu farketti. Tenini, güneşin altın sarısı-

na boyadığı saçlarını, sadece ağzını güçlü dudakları arasına almak için eğildiğinde oynayan sabit bakışlı yeşil gözlerini düşününce kasılmaya başlıyor, hâlâ Pierre'in hayaline tepki veriyor ve işkence çekiyordu.

Kendisini tamamıyla parçalayacağını düşündüğü, çok canlı ve güçlü bir acıdan saatlerce sonra yarı uyku halinde garip bir uyuşukluğa kapıldı. İçinde bir şeyler kırılmıştı sanki. Artık acı ya da zevk hissetme duygusu yok olmuştu. Tamamen duygusuzdu. Tüm yolculuk gerçekdışılaştı. Vücudu tekrar ölmüştü.

Sekiz yıllık ayrılıktan sonra Miguel, Paris'e gelmişti. Miguel gelmişti ama Elena'ya hiç sevinç ya da teselli getirmiyordu bu. Çünkü Miguel'in kendisi Elena'nın ilk yenilgisinin sembolüydü. İlk aşkıydı Miguel.

Miguel'le tanıştığında daha çocuktular. Bir sürü kuzen, teyze, amcanın olduğu büyük bir aile yemeğinde kaybolmuş iki kuzendiler. Miguel manyetik bir şekilde Elena'ya çekilmişti, onu bir gölge gibi izliyor, Elena'nın alçak ve belirsiz, kimsenin duyamadığı sesinden çıkan her sözcüğü dinliyordu.

O günden itibaren Elena'ya mektuplar yazmış, arada sırada okul tatillerinde görmeye gelmişti. Bu, okudukları bir efsane, öykü ya da romandakileri gerçekleştirmek için birinin diğerini kullandığı romantik bir bağlılıktı. Elena da Miguel de tüm kahramanları oynuyorlardı.

Buluştuklarında öylesine çok gerçekdışılığa gömülmüşlerdi ki, birbirlerine dokunamadılar. El ele bile tutuşmadılar. Birbirlerinin varlığında yücelmişler, birlikte yükselmişler, aynı duygularla hareket ediyorlardı. Daha derin bir heyecanı duyan önce Elena oldu.

Güzelliklerinin farkında olmaksızın birlikte bir dansa gittiler. Diğer insanlar farkındaydı oysa. Elena diğer genç kızların Miguel'e baktıklarını, dikkatini çekmeye

çalıştıklarını gördü.

Miguel'e, onu sardığı bu sıcak bağlılığın dışından, tarafsız bir gözle baktı sonra. Biraz ötede duruyordu. Uzun boylu, kıvrak bir genç adamdı. Hareketleri serbest, zarif ve güçlü, kasları ve sinirleri bir leoparınki gibi, süzülen ama her an sıçramaya hazır bir yürüyüşü vardı. Gözleri yaprak yeşili, nemliydi. Teni fosforlu bir deniz hayvanınki gibi, gizemli bir güneşin aydınlattığı parlaklıktaydı. Yırtıcı bir hayvanın düzgün dişlerine ve tensel açlığı sergileyen dolgun bir ağıza sahipti.

Miguel de Elena'yı ilk kez onu saran efsanenin dışında gördü. Bütün erkeklerin onun peşinde olduğunu, gövdesinin hiç durmadığını, her an hareket ederek dengesini sağladığını, ayaklarının üzerinde hafif, esnek olduğunu, uçup gidiverdiğini, boşuna ümit verdiğini gördü. Tüm erkekleri onu avlamaya iten şey Elena'nın şiddetli cinselliği, yaşam doluluğu ve kabalığıydı. Tül inceliğiyle hareket eden narin vücudu yüzünden dolgun ağzı daha da canlı görünüyordu.

Başka bir dünyadan gelmiş bir yüze gömülmüş ve ruha doğrudan nüfuz eden bir ses çıkaran bu ağız, Miguel'i öylesine etkiledi ki diğer erkeklerin Elena'yla dans etmesine izin vermedi. Vücudunun hiçbir kısmı dansetmeleri dışında Elena'ya dokunmuyordu. Elena'nın gözleri Miguel'i kendisine doğru, uyuşturucu almış biri gibi duygusuz olduğu dünyalara çekiyordu.

Oysa Elena Miguel'le dansederken, vücudunun birdenbire ete —dansın her hareketinin yeni bir ateş tuttuşturduğu ete— dönüştüğünü hissetmiş, vücudunun farkına varmıştı. Miguel'in ağzının içine düşmek, kendini gizemli bir sarhoşluğa bırakmak istedi.

Miguel'in sarhoşluğu ise başka türlüydü. Gerçekdışı bir yaratık, bir efsane tarafından baştan çıkarılmış gibi davranıyordu. Vücudu Elena'nınkine karşı ölüydü. Elena'ya yaklaştıkça, bu tabunun Elena'yı daha da güçlü

sardığını hissediyordu. Kutsal bir simgenin önündeymiş gibi duruyordu. Elena'nın yanına gelir gelmez sanki hadım olmuş gibi, bir şey onu durduruyordu

Elena'nın vücudu Miguel'in yakınlığıyla ısındı. Miguel ise adı dışında söyleyecek şey bulamamıştı: "Elena!" Kolları, bacakları ve organı felç olmuştu, dans etmeyi bıraktı. Elena'nın adını söylerken tek farkında olduğu şey küçükken annesini nasıl gördüğüydü. Diğer kadınlardan daha geniş, bol beyaz elbiselerinden taşan annelik kıvrımları, etin tüm karanlık gizeminin bilincine vardığı zamana kadar beslendiği ve zorunlu yaşı geçene kadar asılıp bırakmadığı göğüsleriyle iriyarı ve bereketliydi.

Annesine benzeyen iri, dolgun kadınların göğüslerini her gördüğünde emmek, çiğnemek, ısırmak, hatta acıtmak, yüzüne bastırmak, patlayan dolgunlukları altında boğulmak, ağzını göğüs uçlarıyla doldurmak arzusuyla doluyordu. Ama cinsel olarak sahip olma isteği yoktu.

Elena Miguel'le tanıştığında onbeş yaşındaki bir kızın ufak göğüslerine sahipti. Miguel'de bir küçümseme doğmuştu. Annesinin hiçbir erotik özelliğine sahip değildi Elena. Hiç Elena'yı soyma arzusuyla dolmamış, onu bir kadın olarak görmemişti. O, kartlardaki aziz resimleri, kitaplardaki efsane kadın simgeleri, kadın resimleri gibi bir simgeydi.

Sadece fahişeler cinsel organa sahiptiler. Miguel böyle kadınları çok gençken ağabeyleri onu geneleve götürdüklerinde görmüştü. Ağabeyleri kadına sahip olurken, o da göğüslerini okşamıştı. Ağzını aç bir şekilde doldurmuştu. Ama bacakların arasında gördüğü şeyden korkuyordu. Büyük, ıslak, aç bir ağız gibi geliyordu orası Miguel'e. O ağzı, asla tatmin edemeyeceğini düşündü. Okşayan parmakların altındaki sert dudaklardan, içine çeken yarıktan, aç bir insanın salyası

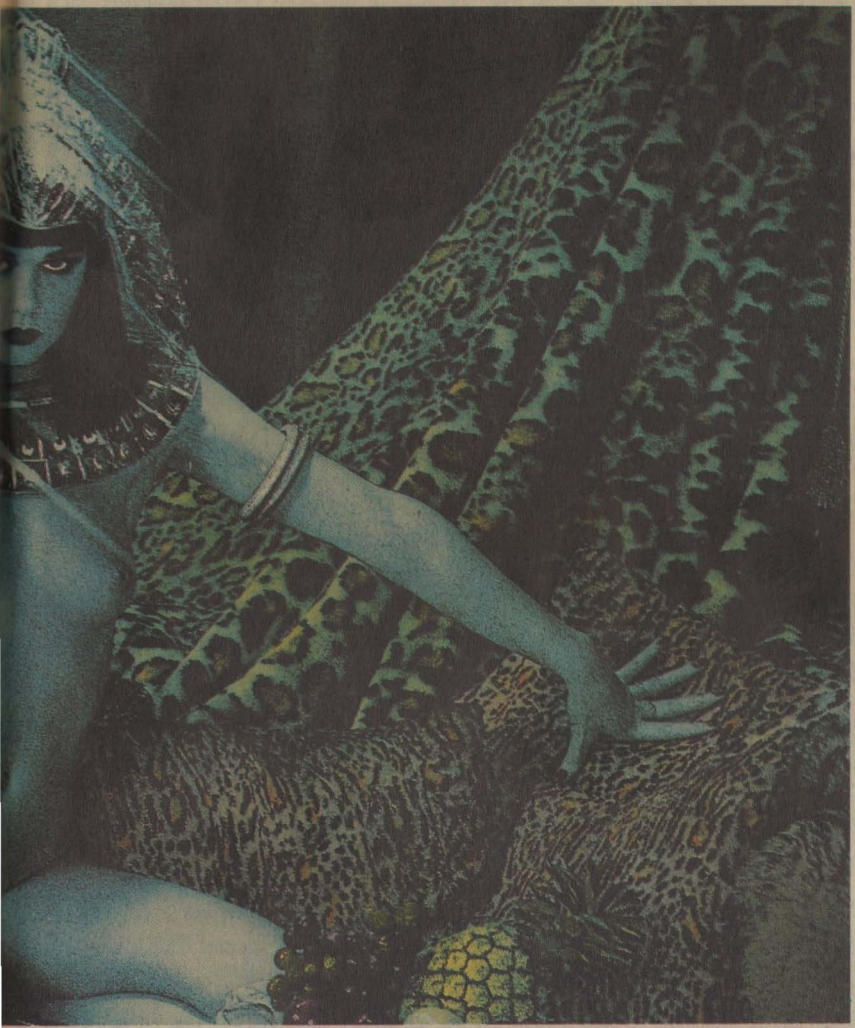

gibi gelen sıvıdan korkuyordu. Kadınların bu açlığının korkunç boyutlarda, doyurulamaz, aç gözlü olduğunu düşünüyordu. Penisi sonsuza kadar yutulacakmış gibi geliyordu. Gördüğü fahişelerin geniş etli dudaklı büyük organları, büyük kalçaları vardı. Miguel'e arzularını yöneltecek ne kalıyordu? Obur delikleri olmayan, onu korkutmayacak ve arzularını tatmin edecek, organları kendisininki gibi olan oğlanlar.

Tam da Elena'nın vücudunda bu arzu ve sıcaklığı hissettiği gece Miguel ara çözümü buldu. Tabular, korkular ya da şüpheler olmaksızın kendisini uyaracak bir erkek çocuk.

Erkek çocuklar arasındaki aşktan tamamen habersiz olan Elena eve gidip Miguel'in mesafeli tavrı yüzünden bütün gece ağladı. Hiç bu kadar güzel olmamıştı. Miguel'in aşkını, kendisine taptığını hissetmişti. O zaman neden hiç dokunmamıştı? Dans onları bir araya getirdiğinde bile Miguel tahrik olmamıştı. Bu ne demekti? Bu ne biçim bir gizemdi? Başkaları kendisine yaklaştığında neden kıskanmıştı? Kendisiyle dans etmeye can atan diğer çocukları niye seyretmişti? Neden eline bile dokunmamıştı?

Miguel, Elena'nın, Elena da Miguel'in aklından çıkmıyordu. Elena'nın hayali tüm kadınların üstündeydi. Şiirleri, yaptıkları, buluşları, ruhu hep Elena içindi. Cinsellik Elena'dan uzakta oluyordu. Bilmiş, anlamış olsaydı ne çok acıdan kurtulacaktı Elena. Miguel'i açıkça sorgulayamayacak kadar zarifti, Miguel'se kendini ortaya koymaktan utanıyordu.

Ve işte, herkesin bildiği, oğlanlarla hiç bitmeyen aşk ilişkileriyle dolu uzun bir tren olan geçmişiyle Miguel buradaydı. Hep arayış içinde, hep doyumsuz Miguel, aynı çekicilik, yalnızca daha artmış ve güçlenmiş.

Elena yine aralarındaki mesafeyi, Miguel'in uzaklığını hissetti. Paris'in yaz güneşinde parlayan esmerleş-

miş kolunu bile tutmamıştı. Giysilerini, yüzüklerini, şıngırtılı bileziklerini, elbisesini, sandaletlerini beğenmişti ama hiç dokunmadı.

Miguel ünlü bir Fransız doktoru tarafından psikanalize tabi tutuluyordu. Her kıpırdadığında, sevdiğinde, birine sahip olduğunda yaşamın düğümleri gırtlağına daha da yaklaşıyordu sanki. Anormalliğini yaşamak için özgürlük istiyordu. Sahip olmadığı şey buydu işte. Bir oğlanı sevdiği her sefer, bunu suç işler gibi yapıyordu. Sonrası da hep suçluluk duygusuydu. Suçunun kefaretini acı çekerek ödüyordu.

Artık bu konular hakkında konuşabiliyordu. Hiç utanmaksızın tüm yaşamını Elena'nın önüne serdi. Elena'ya hiç acı vermedi bu. Kendisi hakkındaki şüpheleri geçti böylece. Miguel, kendi doğasını anlamadığı için suçu önce Elena'ya yıkmış, kadınlara karşı olan soğukluğunun yükünü ona atmıştı. Bunu Elena zeki olduğu ve zeki kadınlar edebiyat ve şiiri aşkla karıştırdığı, bu da onu felç ettiği için söylüyordu; Elena olumlu, erkeksiydi. Bazı yönleriyle Miguel'i aşağılıyordu. O zamanlar Elena öylesine gençti ki, bunu hemen kabullenmiş ve narin, entellektüel ve olumlu kadınların arzulanamayacağına inanmıştı.

Miguel kendisine şöyle diyordu: "Çok pasif, itaatkar ve hareketsiz biri olsaydın seni arzulayabilirdim. Oysa her an patlamaya hazır, tutku dolu bir volkan olduğunu hissediyorum, bu da beni korkutuyor." Ya da: "Sadece bir fahişe olsaydın, bu kadar titiz, eleştirel olmadığını hissetseydim seni arzulayabilirdim. Ama yine de zeki beyninin beni izleyerek başaramayıp, örneğin birden iktidarsızlaşırsam beni hor göreceğini hissederdim".

Zavallı Elena, kendisini arzulayan erkekleri yıllarca hiç önemsemedi. Baştan çıkarmak istediği kişi Miguel olduğu için, gücünü sadece onu elde etmekle kanıtlaya-

bilirdi sanki.

Doktoru dışında güveneceği başka birine daha ihtiyacı olan Miguel, aşığı Donald'ı Elena'yla tanıştırdı. Donald'ı görür görmez, Elena, huysuz ve bilgiç bir *enfant terrible*'i sever gibi sevdi onu.

Donald güzeldi. Narin bir Mısırlı vücudu, koşmuş bir çocuğunki gibi saçları vardı. Zaman zaman jestlerinin yumuşaklığı onu ufak gösteriyordu, ama ayağa kalkıp gergin ve dik durduğunda uzun görünüyordu. Bir medyum gibi gözleri trans halinde ve konuşması ise akıcıydı.

Elena Donald'a öylesine kapılmıştı ki, gizliden gizliye kurnazca, Miguel'in Donald'la kendisi için seviştiğini düşlemeye başladı. Donald, Miguel'e genç çekiciliği, upuzun kirpikleri, küçük düz burnu, keçi kulakları ve güçlü çocuksu elleriyle eşlik ediyor, Miguel ona bir kadınmış gibi sahip oluyordu.

Elena Donald'da kendi sözcüklerini, koketliklerini, hilelerini kullanan bir ikiz kardeş gördü. Donald da, aynı kelimeler ve duygularla meşguldu. Devamlı olarak aşkın içinde tükenmek, kaybolmak arzusundan, başkaları için bir şeylerden vazgeçme ve koruma arzusundan bahsediyordu. Elena kendi sesini duyabiliyordu. Miguel bir erkeğin vücudunda Elena'yla, Elena'nın bir ikiziyle seviştiğinin farkında mıydı?

Miguel, kafedeki masada onları bir anlığına yalnız bırakınca birbirlerine tanıdık gözlerle baktılar. Miguel yokken Donald artık bir kadın değildi. Vücudunu dikleştirdi, gözünü kırpmaksızın Elena'ya bakarak, nasıl yoğun ve gerilimli bir ilişki aradığını, Miguel'in onun ihtiyacını duyduğu baba olmadığını, çok genç, hatta sadece bir çocuk olduğunu söyledi. Miguel kendisine bir yerlerde bir cennet, serbestçe sevişebilecekleri, gece gündüz birbirlerini okşayabilecekleri bir plaj, bir okşayış ve sevişme cenneti sunmak istiyordu; oysa Donald,

başka bir şey arıyordu. O, büyük acılar ve aşılmaz engellerle karışık aşkı, aşk cehennemlerini seviyordu. Bir Don Kişotmuşçasını mücadele ederek canavarları öldürmek, düşmanları yenmek istiyordu.

Miguel'den bahsederken yüzünü, kadınların bir erkeği baştan çıkardıklarında sahip oldukları aynı ifade, gururlu bir tatmin ifadesi kapladı. Bir zafer, kişinin gücünü denetlenemez bir içsel kutlanışıydı bu.

Miguel bir an için onları bıraktığında, Donald'la Elena, kesin bir zekayla aralarındaki ayrılığın, Miguel'i etkilemek, baştan çıkarmak ve kurban haline getirmek için düzenledikleri hain komplonun farkına varıyorlardı.

Donald haylaz bir bakışla Elena'ya: "Konuşma da bir çeşit cinsel ilişkidir. Sen ve ben, cinsel dünyanın tüm çılgın ülkelerinde beraber yaşıyoruz. Beni hayrete düşürüyorsun. Gülüşün hipnotize edici bir akım sağlıyor," dedi.

Miguel yanlarına döndü. Neden böylesine rahatsızdı? Sigara almaya gitti. Bir şey almaya daha gitti. Onları yalnız bıraktı. Elena, Miguel her döndüğünde Donald'ın değiştiğini, tekrar tahrik edici bir kadın olduğunu gördü. Gözleriyle birbirlerini okşadıklarını, dizlerini masanın altında bitiştirdiklerini farketti. Elena, iki erkeğin arasındaki aşk akımına kapılmıştı. Donald'ın kadınsı vücudunun kabardığını, yüzünün bir çiçek gibi açıldığını, aç gözlerini ve ıslak dudaklarını gördü. Bu, başka insanların şehvetli aşklarının gizli odalarına kabul edilmek ve Donald'la Miguel'in kendisinden gizli olması gereken şeylerini görmek gibiydi. Bu garip bir tecavüzdü. Miguel, "Siz ikiniz birbirinizin aynısınız," dedi.

"Ama Donald daha dürüst," dedi Elena, Donald'ın Miguel'i her şeyiyle sevmediği gerçeğine ne kadar kolay ihanet ettiğini, kendisinin ise onları incitmek kor-

kusuyla böyle bir şeyi gizli tutacağını düşündü.

"Çünkü daha az seviyor," dedi Miguel. "O bir narsist."

Donald ve Elena'yla, Miguel ve Elena arasındaki tabunun yerine bir sıcaklık yayıldı. Şimdi paylaşılan, aktarılan, bulaşıcı bir sevgi üçünün arasında, onları birbirine bağlayan ipler gibi yayılıyordu.

Elena, Donald'ın güzel biçimli vücuduna, dar beline, Mısır kabartmalarındaki gibi enli omuzlarına, stili olan jestlerine artık Miguel'in gözleriyle bakabiliyordu. Yüzündeki haz erimesi o kadar açıktı ki, sanki bir teşhircilik gösterisiydi bu. Her şey ortada, gözler önünde çıplaktı.

Miguel'le Donald öğleden sonraları birlikte geçiriyorlar, sonra Donald Elena'yı arayıp buluyordu. Elena'yla erkekliğini ortaya koyabiliyor, Elena'nın içindeki erkekliğin, gücün kendisine geçtiğini hissediyordu. Elena bunun farkına vardı ve, "Donald, sana kendi ruhumdaki erkekliği geçiriyorum," dedi. Elena'nın yanında Donald dik, metin, bozulmamış ve ciddi oluyordu. Bir birleşme olmuştu. Artık Donald mükemmel bir çift-cinsiyetliydi.

Ama Miguel bunu göremiyordu. Donald'a bir kadın gibi davranmaya devam etti. Miguel varken Donald'ın vücudu yumuşuyor, kalçaları oynamaya başlıyor, yüzü ucuz bir aktrisinki gibi oluyor, bir vamp kadın kirpiklerini titreterek çiçek kabul ediyordu. Küçük öpüşler peşinde koşan huysuz bir ağızla, bütün süs ve değişimlerle, kadınların yaptığı küçük ümit ve tehlike jestlerinin hicviyle bir kuş gibi çırpınıp duruyordu. Erkekler neden bu travesti kadını seviyorlar da kadınlardan kaçıyorlardı?

İşin garibi, Donald bir kadın olarak kabul edilmeye karşı erkeksi bir kızgınlık duyuyordu. "Bendeki erkek-

liği tamamen görmezden geliyor," diye şikayet ediyordu. "Bana arkamdan sahip oluyor, organıyla kalçalarımla oynamakta ısrar ediyor ve bana bir kadın gibi davranıyor. Ondan bu yüzden nefret ediyorum. Beni gerçek bir ibneye dönüştürecek yakında. Benim istediğim başka birşey. Kadın olmaktan kurtarılmak istiyorum. Miguel benimle birlikteyken acımasız ve erkeksi. Sanki onu tahrik ediyorum. Beni zorla çevirip bir fahişe gibi sahip oluyor."

"Sana ilk kez mi bir kadın gibi davranıldı?"

"Evet, bundan önce emmek dışında hiçbir şey yapmamıştım, bunu ise asla — ağız ve penis, hepsi bu — sevdiğin adamın önünde diz çökmek ve ağzına almak."

Elena, Donald'ın küçük çocuksu ağzına bakıp, içine nasıl alabildiğini merak etti. Bir gece Pierre'in okşayışlarıyla çıldırıp, penisini, kürelerini, tüylerini bir tür oburlukla iki eliyle sardığını hatırladı. Şimdiye kadar hiç kimseye yapmak istememiş olduğu bir şeyi yapmak, ağzına almak istemiş, Pierre'se izin vermemişti. Çünkü Elena'nın dölyatağının içinde olmayı çok seviyor ve sonsuza kadar orada kalmak istiyordu.

Şimdi, gözlerinin önüne kocaman bir penisin — belki de Miguel'in sarışın penisi— Donald'ın küçük çocuksu, ağzına girişi gelmişti. Bu düşünceyle göğüs uçları sertleşti ve Elena gözlerini kaçırdı.

"Aynaların önünde, banyoda, tuvalette yerde, ayağıyla kapıya dayanırken, halının üstünde bütün gün bana sahip oluyor. Doyumsuz ve içimdeki erkeği görmezlikten geliyor. Kendisininkinden daha büyük ve güzel olan penisimi gördüğünde — ki gerçekten öyle — onu farketmiyor. Arkamdan bana sahip oluyor, bir kadın gibi hırpalıyor, penisimi sallanır bırakıyor. Erkekliğimi görmezden geliyor. Birbirimizi tamamlamıyoruz."

"Kadınlar arasındaki aşk gibi o zaman," dedi Elena.

"Birbirini tamamlama yok, gerçek sahiplenme yok."

Bir öğleden sonra Miguel, Elena'dan odasına gelmesini istedi. Elena kapıyı vurduğunda telaşlı sesler duydu. Miguel kapıya gelip, "İçeri gir, içeri gir," dediğinde dönüp gitmek üzereydi. Yüzü şişmiş, gözleri kan çanağı, saçları karışık, dudakları ise öpücüklerle kızarmıştı.

Elena, "Ben sonra gelirim," dedi.

Miguel, "Hayır, gel, biraz banyoda otursun. Donald gidiyor," dedi.

Elena'nın orada olmasını istiyordu! Onu yollayabilirdi halbuki. Elena'yı küçük holden geçerek yatak odasına açılan banyoya götürdü. Elena gülerek oturdu banyoda. Kapı açıktı. İnlemeleri ve şiddetli solumaları duyabiliyordu. Sanki orada, karanlık odada kavga ediyorlardı. Yatak ritmik olarak gıcırdıyordu. Donald, "Canımı acıtıyorsun," dedi. Ama Miguel nefes nefese kalmıştı. Donald tekrar, "Canımı acıtıyorsun," demek zorunda kaldı.

Sonra inleme devam etti, yatağın yaylarının ritmik gıcırtısı hızlandı ve kendisine anlattıklarına rağmen, Donald'ın zevk iniltisini duydu Elena. Sonra, "Boğuyorsun beni," dedi Donald.

Karanlıktaki sahne Elena'yı garip bir şekilde etkilemişti. Vücudunun bir parçasının bir kadın olarak bunları paylaştığını hissetti. Sanki Donald'ın oğlansı vücudunun içindeki bir kadınmış ve Miguel tarafından sahip olunuyormuş duygusuna kapıldı.

Öylesine etkilenmişti ki, ilgisini dağıtmak için çantasını açarak, gelmeden önce posta kutusunda bulduğu ve henüz okumadığı bir mektubu çıkarttı.

Mektubu açtığında sanki bir fırtına koptu: "Benim bulunmaz Elena'm. Senin için tekrar Paris'teyim. Seni unutamadım. Denedim. Kendini bütünüyle teslim ettiğin an, beni de bütünüyle teslim almıştın. Benimle bu-

luşur musun? Beni sonsuza kadar terkedip, unutmadın değil mi? Bunu hak ediyorum ama bana bunu yapma. Derin bir aşkı, sana karşı olan mücadelesinden daha da derin olan bir aşkı öldürüyor olacaksın. Paris'teyim ..."

Elena kalktı ve arkasından kapıyı çarparak daireden çıktı. Pierre'in oteline ulaştığında, kendisini açlıkla bekliyor buldu onu. Odasındaki ışıklar açık değildi. Sanki kendisiyle karanlıkta karşılaşarak tenini, vücudunu, orasını daha iyi hissetmek istemişti.

Ayrılık onları ateşli yapmıştı. Vahşi birlikteliklerine rağmen Elena orgazm olamadı. İçinde bir yerde bir korku yumağı vardı ve kendisini bırakamıyordu. Pierre'in zevki öylesine güçlü geldi ki, Elena'nın gelmesini bekleyemedi. Elena'yı öyle iyi tanıyordu ki, gizli çekinişinin nedenini, onu yaraladığını, aşkına olan inancının yıkılmış olduğunu anladı.

Arzu ve okşayışlardan yorgun ama tamamlanmamış olarak uzandı Elena. Pierre eğilerek nazik bir sesle: "Bunu hakediyorum. Beni görmek istediğin halde saklanıyorsun. Belki de seni sonsuza kadar kaybettim," dedi.

"Hayır," dedi Elena, "Bekle. Sana tekrar güvenmem için zaman ver bana."

Ayrılmadan önce, Pierre ona tekrar sahip olmak istedi. Yine o gizemli, tamamen kapalı varlıkla, onu ilk okşadığında cinsel zevki bütünüyle tadan bu varlıkla karşılaştı. Sonra başını eğdi, yatağın kenarında yenilmiş, üzgün oturdu.

"Ama yarın geleceksin. Geleceksin değil mi? Bana güvenmen için ne yapabilirim?"

Kağıtları olmadığı halde Fransa'daydı. Tutuklanabilirdi. Daha güvenlikli olsun diye Elena onu, seyahatte olan bir arkadaşının evine yerleştirdi. Her gün buluşu-

yorlardı. Pierre, Elena'yı karanlıkta karşılamayı seviyordu. Böylece birbirlerinin yüzünü göremeden önce elleriyle birbirlerine dokunuyorlardı. Kör insanlar gibi en sıcak kıvrımlarda kalarak, her seferde aynı yörüngeyi izleyerek birbirlerinin vücudunu hissettiler; tenin en yumuşak ve narin, güçlü ve güneş ışığı görmüş yerlerini dokunarak keşfettiler. Kalp atışları boyunda yankılanıyor, el bacakların arasındaki merkeze yaklaştıkça sinirler ürperiyordu.

Pierre'in elleri, narin vücudunda çok dolgun kalan omuzlarını, dik göğüslerinin sıkılığını, koltuk altındaki kesmemesini istediği ateşli tüylerini tanıyordu. Beli çok inceydi ve Pierre'in elleri belden kalçaya doğru giderek genişleyerek açılan kıvrımı çok seviyordu. Elleriyle tüm vücuduna sahip olmak istercesine, her kıvrımı, sevgiyle, rengini düşleyerek izliyordu.

Sadece bir kez, Caux'da bir sabah, vücuduna gün ışığında bakmış ve rengini çok beğenmişti. Teni soluk fildişi rengi ve pürüzsüzdü. Bu fildişilik sadece organına doğru ermin kürkü gibi altın rengi oluyordu. Pierre, eli yaklaştığında tüyleri diken diken olan Elena'nın organına "küçük tilki" diyordu.

Pierre'in dudakları ellerini izliyordu; Elena'nın vücudundaki kokulara gömülmüş, vücudundan yayılan ilacı arayan, orada unutulmak isteyen burnu da öyle.

Elena'nın, bacakları arasındaki gizemli et kıvrımlarının içinde gizli bir beni vardı. Pierre'in parmakları bacaklarının arasında ve tilki çalılığının arkasında dolaşırken küçük beni arıyor, vulvaya değil ona dokunmak istiyor gibi yapıyordu; sanki beni okşarken vulvaya kazara hafifçe dokunuyordu. O kadar hafif dokunuyordu ki parmaklarının yol açtığı hızlı bitkisel zevk kasılmalarını, duyarlı bitkinin yapraklarının kapanmasını, heyecanla kıvranmasını, gizli zevkinin kapatmasını, titremesini ancak hissediyordu.

Vulvayı değil beni öper ve benden, ağzının kenarında açılıp kapanan vulvaya kadar tenin altında yol alarak, biraz uzaktan öpüşlerine nasıl tepki verdiğini hissederdi. Sandalağacı, denizkabuğu kokularına kapılıp başını oraya gömerdi; Okşanan kasık tüylerinin, tilki çalılığının bir teli Pierre'in ağzında, öteki yatak örtülerinin arasında kaybolur, Pierre daha sonra parlayışından, elektriğinden bunları bulurdu. Elena'nın kasık tüyleri karmakarışık olurdu hep. Sonra banyo yaparken, Elena kendi tüylerinin arasında Pierre'in uzun, daha güçlü ve kalın tüylerini karışmış bulurdu.

Elena, Pierre'in ağzının ve ellerinin, tüm gizli katmanlarını ve oyuklarını bulup orada kalmasına izin verir, kendini sarmalayan okşayışlardan bir rüyaya dalarken, kafasını yana, Pierre'e doğru eğer, Pierre ağzını Elena'nın boğazında gezdirip, söylemeye fırsat bulamadığı sözcükleri öperdi. Elena'nın vücudunun hangi kısmının ısıtılmasını, şimdi neresinin öpülmesini istediği içine doğuyordu sanki. Elena'nın gözleri ayaklarına kayınca, Pierre'in öpücükleri oraya ya da koltuk altına ya da sırtının çukuruna ya da karnının bir vadiye açıldığı küçük, açık renk ve seyrek kasık tüylerin olduğu yere doğru yöneliyordu.

Pierre okşanmak için bir kedi gibi kolunu gerdi. Arada sırada kafasını geriye atıp, gözlerini kapayarak, Elena'nın, kendisini sadece daha şiddetli öpüşlerin habercisi olan öpücüklerle örtmesine izin verdi. Artık ipeksi narin dokunuşlara tahammül edemediği zaman, gözlerini açarak ısırılacak olgun bir meyve gibi ağzını sundu. Elena, yaşamın kaynağını çekmek istercesine büyük bir açlıkla kendisini bu ağzın üstüne attı.

Arzu, vücudun tüm ufak gözeneklerine, tüylerine işlediğinde kendilerini vahşi okşamalara teslim ettiler. Elena, Pierre bacaklarını omuzlarına kaldırdığı zamanlar kemiklerinin çatırdısını, öpüşlerin emişini, dudak

ve dillerin yağmur damlası seslerini duyuyor, birlikte bir meyveyi ağızlarında eritiyorlarmış gibi nemin ağızlarının sıcaklığında yayıldığını hissediyordu. Pierre Elena'nın, esrimiş bir egzotik kuşunki gibi garip boğuk mırıltılarını, Elena da, Pierre'in kanı yoğunlaşıp, hızlandıkça daha da artan soluğunu duyuyordu.

Ateşi arttığında, Pierre'in soluğu, çılgınca bir boynuzlamaya doğru öfkeyle dört nala koşan efsanevi boğalarınki gibi oluyordu; acısız bir boynuzlama, neredeyse Elena'yı yataktan fırlatıp atan bir boynuzlama, sanki Pierre vücudunu tam da süngülemesi gereken yerden süngülemiş ve yırtmış gibi Elena'nın organı havaya kalktı, yalnızca yaraladığından emin olunca onu bıraktı; şimşek gibi vücudunu çekip kopartan ve sonra düşmesine izin veren bir esrime ve zevk yarası; bir inleme, çok büyük bir neşenin kurbanı, küçük bir ölüme benzeyen bir neşe, alkol veya uyuşturucunun hiçbir şey veremediği göz kamaştıran küçük bir ölüm, birbirine aşık iki vücuttan başka hiçbir şeyin hiçbir şey veremediği, ta içlerinde, her atomunda, her hücresinde, her sinirinde ve düşünce aşka düşenler yalnızca.

Pierre yatağın kenarında oturuyordu. Pantolonunu üstüne geçirmiş, kemerin tokasını takıyordu. Elena elbisesini giymiş, hâlâ sanki Pierre oturuyormuş gibi ona sarılmıştı. Pierre ona kemerini gösterdi. Elena bakmak için ayağa kalktı. Gümüş tokalı, ağır ve güçlü bir deri kemerdi bu. Ama artık o kadar eskimişti ki kopacak gibi duruyordu. Üstü yıpranmıştı. Tokanın sıkıldığı yer bir kumaş parçası kadar inceydi.

"Kemerim eskidi," dedi Pierre. "Üzüldüm. On yıldır kullanıyorum bunu." Dalgın gözlerle kemeri inceledi.

Elena, henüz kemerini tam bağlamamış olarak oturan Pierre'e baktı. Pantolununu çıkarmak için kemerini açtığı anı çok keskin olarak hatırladı. Vücutlarının birbirine sıkıca sarılması, bir okşayış arzusunu artırıp,

sıkışan penisi canını acıtmadıkça Pierre kemerini hiç çıkarmazdı.

Pantalonunu bollatıp Elena'nın dokunması için penisini çıkarmadan önce her zaman ikinci bir ara verirlerdi. Bazen pantalonunu çıkarmasına izin verirdi. Donunun düğmelerini Elena yeterince hızlı açamazsa, kendisi açardı. Tokanın sesi Elena'yı etkiliyordu. Onun için erotik bir andı bu. Pierre için ise, Elena'nın külotunu çıkarmaya ya da jartiyerini gevşetmeye başladığı an erotikti.

Bir saniye önce tamamıyla tatmin olduğu halde Elena tekrar uyarılmıştı. Pierre'in kemerini çözmek, pantolonunu düşürüp, penisine bir kez daha dokunmak istedi. Pantolondan ilk çıktığında, nasıl tanıyormuş gibi Elena'yı işaret edecek şekilde dikilivermişti.

Birden kemerin eskiliğinin ve Pierre'in onu hep takmış olduğunun farkına varınca içini garip keskin bir acı kapladı. Pierre'in başka yerlerde, başka odalarda, başka saatlerde, başka kadınlar için kemerini çözdüğünü düşündü.

Bu, kafasında yinelenen görüntüyü kesinlikle kıskanıyordu. "Kemerini at. En azından onlar için taktığı bu kemeri benimleyken takma. Ben sana yeni bir tane veririm," demek istedi Elena.

Sanki Pierre'in kemerine olan beğenisi, bütünüyle kurtulamadığı geçmişine duyduğu beğeni duygusuydu. Elena için, hemen geçmişte yapılan hareketleri temsil ediyordu. Kendisine tüm okşayışların aynı olup olmadığını sordu

Elena, bir hafta kadar, Pierre'in okşayışlarına olduğu gibi karşılık verdi, kollarında neredeyse bilincini kaybetti, mutluluğunun şiddetiyle hıçkırdı. Sonra Pierre'in davranışlarında bir değişiklik hissetti. Kafası birşeyle meşguldü. Elena hiçbir şey sormadı. Ama neye

meşgul olabileceğini kendisine göre yorumlamaktan geri durmuyordu. Kendisi için vazgeçmiş olduğu siyasi etkinlikleri düşünüyor olmalıydı. Belki de hareketsizlikten şikayetçiydi. Hiçbir erkek bir kadının yapabileceği gibi sadece aşk için yaşayıp, bunu tüm yaşamının tek amacı haline getirip, günlerini bununla geçirmezdi. Elena ise başka birşey için yaşayamazdı.

Aslında başka hiçbir şey için yaşayamamıştı. Zamanının geri kalanında —Pierre'le olmadığı zamanlar— hiçbir şeyi net hissetmiyor, duymuyordu. Var olmuyordu. Sadece onunla yaşama kavuşuyordu. Bütün gün, başka şeyler yaparken, düşünceleri hep Pierre'in çevresinde dolaşıyordu. Yatakta yalnızken, yüz ifadesini, gözlerinin kenarındaki gülüşü, çenesinin inatçılığını dişlerinin pırıltısını, dudaklarının arzu sözcüklerini fısıldarkenki biçimini düşünüyordu.

O gün öğleden sonra kolları arasında yatarken, Pierre'in yüzündeki bulutları, düşünceli gözlerini farkedip Pierre'e tepki veremedi. Genelde ritimleri uyuşuyordu. Pierre, Elena'nın zevkinin arttığını, Elena'da Pierre'inkini hissederdi. Gizemli bir şekilde, ikisi de orgazma ulaşmaya hazır oluncaya kadar bekleyebiliyorlardı. Ritmik hareketlerinde genelde yavaştılar. Sonra kanın artan ısısı ve yaklaşan zevk dalgalarıyla hızlanıyorlar, daha da hızlanıyorlar ve birlikte orgazma ulaşıyorlar, Pierre'in penisi titreyerek meni fışkırtıyor, Elena'nın dölyatağı da içindeki ateşin titreyen dilleri gibi bu küçük oklarla titriyordu.

Bugün Pierre bekliyordu onu. Elena saplamalarına karşılık vermek için vücudunu kavis yaptı, ama gelmedi. Pierre yalvardı, "Hadi sevgilim. Artık dayanamıyorum. Gel sevgilim."

Elena'nın içine boşaltti kendisini ve tek bir ses çıkarmadan göğsüne düştü. Elena kendisine vurmuş gibi yattı orada. Hiçbir şey onu, Elena'nın tepkisizliği kadar

yaralamamıştı.

"Çok acımasızsın," dedi. "Neden kendini tutuyorsun?"

Elena sessiz kaldı. Endişe ve kuşku, varlığını, istediği bir şeye karşı böylesine kolay bir şekilde kapadığı için üzgündü. Oysa bu sahip olacağı en son şey de olsa istiyordu. Ama ondan sonra bunun son orgazm olacağından korktuğu için, varlığını kapatmış, Pierre'le gerçek bir birleşmeden yoksun kalmıştı. Birlikte orgazma ulaşmayınca iki vücut arasındaki birleşme gerçek bir paylaşma olamaz. Daha sonra bundan öncekilerde olduğu gibi işkence çekeceğini biliyordu. Pierre'in vücudunun izleri üzerinde silinmemiş olarak, tatminsiz kalacaktı.

Sahneyi aklında tekrar canlandıracak, Pierre'in kendisine doğru eğildiğini, bacakları dolanmışken nasıl göründüklerini, tekrar ve tekrar penisin içine nasıl girdiğini, her şey bitince Pierre'in nasıl üstüne yığıldığını düşünecek, tahrik edici açlığı tekrar yaşayarak, vücudunun derinliklerinde Pierre'i hissetme arzusuyla acı çekecekti. Tatmin edilmemiş bir arzunun gerginliğini, dayanılmaz şekilde uyanık olan sinirleri, keskinliği, çıplaklığı, tutuşmuş kanı iyi tanıyor, her şeyin gerçekleşmemiş bir doruk için hazırlanmış olduğunu biliyordu. Sonra uyuyamazdı. Bacaklarında, kendisini durmak bilmez bir yarış atı gibi titreten kramplar hissederdi. Tüm gece erotik görüntüler kovalar dururdu Elena'yı.

"Ne düşünüyorsun?" dedi Pierre, yüzünü inceleyerek.

"Senden ayrı kaldığım zaman, olmadığın zaman ne kadar üzüleceğimi düşünüyorum."

"Kafanda başka bir şey var Elena, geldiğinde de aklındaydı. Neyse bilmek istiyorum."

"Senin sıkıntına üzülüyorum. Kendime, yaptığın şeyleri özleyerek geri dönmek isteyip istemediğini sordum."

"İşte bu. Buydu kafandaki. Yine benim gitmeme hazırlanıyordun. Oysa ben bunu düşünmüyordum. Tam aksine. Etkin olmadığımı, sadece bir kafe devrimcisi olduğumu kanıtlayacak arkadaşlar buldum. Gogol'ün karakterini hatırlıyor musun? Gece gündüz konuşan ama hiç kıpırdamayan, eylem yapmayan adamı? İşte bu benim. Tüm yapmış olduğum bu — konuşmak. Eğer bu kanıtlanabilirse burada kalabilirim ve özgür olabilirim. Buna çalışıyorum."

Bu sözler Elena'da inanılmaz bir etki yarattı! — Korkularının hareketlerine ket vurup, yöneterek cinsel varlığına yaptığı etki kadar büyük bir etkiydi bu. Bu onu korkuttu. Şimdi Pierre'in üstüne uzanmak ve Pierre'in kendisine sahip olmasını istiyordu. Sözlerinin kendisini rahatlatmaya yettiğini biliyordu. Pierre bunu sezmiş olmalıydı. Çünkü okşayışlarını uzun süre devam ettirerek, Elena'nın nemli teni üstündeki parmaklarının dokunuşuyla arzusunun tekrar uyanmasını bekledi. Çok sonra karanlıkta Elena'ya tekrar sahip oldu. Elena, Pierre'le aynı anda orgazm olabilmek için orgazmının çabukluğu ve yoğunluğuna engel olmak zorunda kaldı. Birlikte çığlık attılar. Elena sevinç gözyaşları döktü.

O dakikadan sonra aşk mücadeleleri bir sözcük, ufak bir yara, bir şüpheyle birlikteliklerini yıkabilecek olan Elena'nın içinde yatan bu soğukluğu yenmeye dönüştü. Pierre'in zihni tamamen bununla meşguldü. Kendisiyle ilgilenmekten çok Elena'nın içinde bulunduğu havayı ve davranışları izlemekle meşguldü. Elena'ya sahip olurken bile gözleri, hep onları izleyen kara bulutları arıyordu. Elena'nın zevk almasını beklerken kendisini tüketiyordu. Kendi zevkine engel oluyordu.

Elena'nın istediği her an kendisine kapayacağı, ele geçirilemez varlığına karşı savaşıyordu. Bazı erkeklerin frijid kadınlara olan saplantı bağlılıklarını anlamaya başlamıştı.

Kale — döllenmeye hazır bakire kadın: Hiçbir zaman gerçek bir devrim yapmaya kalkışmamış olan Pierre'in içindeki fatih, kendisini Elena'nın karşısına dikebileceği bu engeli kökünden yıkmaya adamıştı. Aşk buluşmaları iki iradenin arasındaki gizli bir savaşa, bir düzenbazlıklar dizisine dönüşmüştü.

Kavga ederlerse (ve Miguel ve Donald ile olan samimi ilişkisi yüzünden kavga çıkarıyordu. Çünkü birbirlerinin vücutları aracılığıyla Elena'yla seviştiklerini iddia ediyordu.) Elena'nın orgazmına engel olacağını biliyordu. Hiddetten köpürüyor, en vahşi okşamalarla Elena'yı fethetmeye çalışıyordu. Böyle zamanlarda Elena'ya vizitesini ödeyebileceği bir fahişeymişçesine acımasız davranıyordu. Bazı zamanlarda ise şefkatiyle Elena'yı eritmeye çalışıyordu. Elena'nın kollarında küçük bir çocuk gibi davranıyordu.

Pierre Elena'yı erotik bir atmosferle kuşatmıştı. Odalarını duvar örtüleri ve halılarla kaplı, güzel kokulu bir sığınak yapmıştı. Elena'nın güzele, lükse, kokulara olan ilgisini kullanarak ona ulaşmayı amaçlıyordu. Elena'ya birlikte okumak için erotik kitaplar aldı. Fethinin en son manevrasının amacı, Elena'nın içinde, Pierre'in dokunuşlarına dayanamıyacağı güçlü bir seks ateşi yakmaktı. Kanapede birlikte uzanarak kitabı okurken elleri vücutlarında, kitapta bahsedilen yerlerde geziyordu. Yeni pozisyon tarifleri, sözcükler ve görüntülerle ateşlenip, aşıkların bildiği her zevki araştırıyor, kendilerini her çeşit aşırılıkla yoruyorlardı. Pierre, Elena'nın içinde kendini bir daha asla kontrol edemeyeceği cinsel bir tutku uyandırmış olduğuna inanıyordu. Elena baştan çıkmışa benziyordu. Gözleri, gün

ışığı pırıltısı ile değil, veremli bir hastanın endişe verici ışığıyla, gözlerin etrafında halkalar oluşturacak denli kuvvetli bir ateşle garip bir şekilde parlamaya başlamıştı.

Artık Pierre odayı karanlıkta bırakmıyordu. Elena'nın gözlerindeki bu ateşle geldiğini görmek hoşuna gidiyordu. Vücudu daha ağırlaşmıştı sanki. Göğüs uçları sürekli erotik bir heyecanın içindeymişçesine sertti. Teni öylesine hassastı ki Pierre dokunur dokunmaz parmaklarının altında titriyordu. Sırtından, vücudundaki her sinire temas eden bir ürperti geçiyordu.

Giysileri üstlerinde, yüzüstü yatarak yeni bir kitabı açıp birlikte okuyorlar, elleriyle birbirlerini okşuyorlardı. Erotik resimlerin üzerinde öpüşüyorlardı. Ağızları birbirine yapışık halde iri çıkıntılı kadın kalçaları, bir pergel gibi açılmış bacaklar, neredeyse yere sürten kocaman organlarıyla, köpek gibi çömelmiş erkek resimlerinin üzerine düşüyorlardı.

Organından ince bir kazığın sokulup ağzından çıkarıldığı, işkenceye uğramış bir kadın resmi vardı. Nihai cinsel sahipliğin görüntüsü olan bu resim Elena'da bir zevk duygusu uyandırıyordu. Pierre ona sahip olurken, Elena, içini döven penisin ağzına dek ulaştığını hissetti. Penisin ağzında da olmasını istermişçesine ağzını açıp dilini resimdeki gibi çıkardı.

Elena günlerce aklını yitirmiş bir kadın gibi delice tepki gösterdi. Ama Pierre bir kavganın ya da acımasız bir sözcüğün hâlâ Elena'nın orgazmını engel olup gözlerindeki erotik kıvılcım öldürebileceğini keşfetti.

Erotizmin yeniliklerini tükettiklerinde, insanların birbirleriyle olan ilişkilerinde karşılaştıkları yeni bir diyarı — kıskançlık, tehlike, kızgınlık, nefret, düşmanlık diyarını — keşfettiler.

Pierre artık Elena'nın diğer, en derine saklı, en duy-

gulu kişilikleriyle sevişmeyi amaçlıyordu. Elena'yı uyurken seyretti, giyinirken seyretti, aynanın önünde saçlarını tararken seyretti. Elena'ya ulaşmak için duyusal bir ipucu, yeni bir sevişme şekli arıyordu. Pierre artık orgazm olduğundan emin olmak için Elena'yı gözetlemiyordu. Çünkü Elena, olmadığı zamanlarda orgazm taklidi yapmaya karar vermişti. Elena hünerli bir aktris olmuştu. Orgazmın bütün belirtilerini, vulvanın kasılmalarını, nefesin, nabzın, kalp atışlarının hızlanışını, birden bitkinleşip yığılmayı, bunu izleyen yarı kendinden geçme evresini sergiliyordu. Her şeyi taklit edebiliyordu — Onun için sevmek ve sevilmek zevkle öylesine değiştirilemez bir biçimde karışmıştı ki, fiziksel bir zevk hissetmese bile kendisini soluksuz bırakacak duygusal bir tepki verebilirdi. Orgazmın içinde yarattığı atışları taklit edemiyordu. Ama bunu penisle hissetmenin zor olduğunu biliyordu Elena. Pierre'in her zaman onun orgazm olup olmadığını gözlemleme çabasını yıpratıcı buluyordu. Bunun, Pierre'in onun aşkına duyduğu güveni yok etmekle son bulacağını ve sonunda onları ayıracağını seziyordu. Elena taklit yolunu seçti.

Böylece Pierre ilgisini başka bir çeşit kur yapmaya yöneltti. Elena odaya girer girmez Pierre onun nasıl hareket ettiğine, paltosunu ve şapkasını nasıl çıkardığına, saçlarını nasıl salladığına, hangi yüzükleri taktığına dikkat etti. Pierre bütün bu işaretlerden Elena'nın ruh halini anlayabileceğini düşünüyordu. Daha sonra bu ruh hali Pierre'in fethinin temeli oldu. Bugün Elena, dalgalanan saçları, tüm yaşamının ağırlığının altında kolayca eğilen başıyla çocuksu ve uysaldı. Az makyajlı, masum ifadeliydi, üzerinde parlak renkli ince bir elbise vardı. Bugün Pierre onu nazikçe, sevgiyle okşayacaktı. Bir elin parmakları kadar özgür ayak parmaklarının mükemmeliğini, soluk mavi damarların gö-

ründüğü topuklarını, on beş yaşında okullu bir kızken giydiği siyah çoraplarındaki bir deliği mürekkeple kapadığı zamandan kalma dizinin altına dövmelenmiş olan küçük mürekkep lekesini seyredecekti. Kalemin ucu kırılmış, onu yaralamış ve çıkmayacak bir iz bırakmıştı. Uzun, sivri tırnakları arasında ucu kopmuş, acınası kırılmış bir tırnak bulmaya çalışacaktı. Pierre, Elena'nın tüm küçük sorunlarını dert ediyordu. Pierre tanımaktan hoşlanacağı küçük Elena'yı kendine yakın tutmak istiyordu. Çeşitli sorular sordu Elena'ya: "Demek siyah pamuklu çoraplar giyiyordun?"

"Çok fakirdik, üstelik okul üniformasının bir parçasıydılar."

"Başka ne giyiyordun?"

"Nefret ettiğim midi bluzlar, lacivert etekler. Ben şıklıktan hoşlanırım."

Yağmurda yağmurluk giyip giymediğini soruyormuş gibi masumca, "Ya altına?" diye sordu Pierre.

"İç çamaşırlarımın nasıl olduğundan emin değilim, hatırladığım kadarıyla üzerlerine fırfırlı iç etekler giymeyi seviyordum. Korkarım yün iç çamaşırları giymek zorundaydım. Yazları ise beyaz kombinezonlar ve paçalı donlar giyiyordum. Paçalı dondan nefret ederdim. Çok kocamandılar. Dantel giymeyi hayal eder, iç çamaşırı satan dükkanların vitrinlerine uzun uzun bakar, kendimi satenlerin ve dantellerin içinde düşleyerek coşardım. Küçük bir kızın iç çamaşırlarında heyecanlandırıcı hiç bir şey bulamazdın."

Ama Pierre beyaz, hatta biçimsiz olsalar bile bulurdum, diye düşündü. Siyah çorapları içinde bile Elena'ya deli gibi aşık olduğunu düşleyebiliyordu.

Pierre, Elena'nın ilk şehvet ürpertisini ne zaman hissettiğini öğrenmek istedi. Okurken, dedi Elena, sonra oğlanın biri bir kızakta boylu boyunca üzerinde yat-

mış kayarlarken, sonra sadece uzaktan tanıdığı erkeklere aşık olduğunda. Bu erkekler yanına gelir gelmez kendini onlardan soğutan bir kusur buluyordu hep. Yabancılara, pencerede gördüğü, bir gün yolda rastladığı, bir keresinde konser salonunda görmüş olduğu herhangi bir erkeğe ihtiyacı vardı Elena'nın. Böyle karşılaşmaların ardından Elena, saçlarını vahşice salar, biraz buruşuk elbisesinin içinde kayıtsız, küçük olayları ve zarif üzüntüleri dert eden bir Çinli kadın gibi otururdu.

Daha sonra Pierre, Elena'nın yanında yalnızca elini tutarak yatarken, Elena'nın anlattığı küçük kızınki ile uysun diye kendi yaşamından bahsetti, küçüklük halini onun imgelemine sundu. Sanki olgun kişiliklerinin yaşlı kabukları gövdeye sonradan eklenmiş gibi parçalanmış, çekirdek ortaya çıkmıştı.

Bir çocuk olarak Elena, Pierre için birden bire ne olmuş ise, küçükken de aynı öyle olmuştu — bir aktris, bir taklitçi, fanteziler ve rollerle yaşayan ve hiçbir zaman aslında ne hissettiğini bilmeyen birisi.

Pierre ise bir asi olmuştu. Denizde ölmüş olan babası olmadan, kadınlar arasında yetişmişti. Ona dadısı analık yaptı. Annesi sadece yitirdiği erkeğin yerini dolduracak birini bulmak için yaşamıştı. İçinde analık duyguları yoktu. Doğuştan bir metresti. Oğluna genç bir aşığıymış gibi davranmıştı. Pierre'i ölçüsüzce okşamış, sabahları daha demin bir erkeğin orada olduğunun hissedildiği yatağına almıştı. Pierre'i daha bir dakika önce aşığının yattığı yerde, annesinin yanında yatar görüp kızan dadının getirdiği tembel kahvaltısını paylaşırlardı.

Pierre, annesinin şehvetine, dantellerin ardından görünen tenine, şifon eteklerin gözler önüne serdiği vücut hatlarına aşıktı. Eğimli omuzlarını, hassas kulaklarını, alaycı gözlerini, bol elbisesinin kollarından çıkan

parlak kollarını seviyordu. Annesinin işi her günü şölene çevirmekti. Hastalık, üzüntü hikayeleri anlatan, eğlendirici olmayan insanlarla görüşmüyordu. Alışverişi, Noel alışverişiymiş gibi abartılı, ailedeki herkesi kapsayacak şekilde yapar, kendisine de kaprislerini ve saçma isteklerini karşılamak, sonradan ona buna dağıtacağı gereksiz şeyler alırdı.

Onunda Pierre, aşıklarla dolu bir yaşamın getirdiği hazırlıklara katılmaya başlamıştı. Annesinin tuvaletine yardımcı olur, koltukaltlarını pudralamasını, pudra pamuğunu elbisesinin içine, göğüslerinin arasına sürmesini izlerdi. Banyodan kimonosuna yarı sarılı, bacakları çıplak çıkışını izler, uzun çoraplarını giymesini seyrederdi. Annesi jartiyerini çok yükseğe, neredeyse kalçalarına değecek şekilde takmayı severdi. Giyinirken Pierre'e buluşacağı erkekten bahseder, bu seferkinin aristokratik niteliklerini över, başka bir tanesinin çekiciliğinden, bir üçüncünün doğallığından, bir dördüncünün zekasından bahsederdi. Sanki Pierre bir gün kendisi için hepsi birden olmalıydı.

Pierre yirmisindeyken annesi, kadınlarla olan tüm arkadaşlıklarına, hatta genelevi ziyaretlerine bile karşı çıktı. Pierre'in kendisine benzeyen kadınları istiyor olması gerçeği onu etkilemiyordu. Genelevde kadınlardan kendisi için özenerek, ağır ağır giyinmelerini isterdi. Annesiyleyken yaşadığı zevkin aynısına benzeyen, garip, tarifsiz bir zevkti bu. Bu seremoni sırasında koket olmalarını ve bazı özel giysiler giymelerini isterdi. Orospular gülerek onunla dalga geçerlerdi. Bu oyunlar sırasında birden arzuları vahşileşir, giysileri paramparça ederdi ve sevişmesi tecavüzü andırırdı.

Bunun ardında, deneyiminin olgun parçaları yatıyordu. O gün Elena'ya bahsetmedi bundan. Ona sadece çocuk yanını, masumiyetini, sapkınlığını yansıttı.

Bazı günler, geçmişinin belli parçaları, en erotik

olanları yüzeye çıkar, her hareketine yansır, gözlerine Elena'nın onu ilk gördüğündeki huzur kaçırıcı bakış yerleşir, ağzına bir gevşeklik, umursamazlık gelir, tüm yüzünü hiçbir deneyimin ortadan kaldıramayacağı bir ifade kaplardı. Elena o zaman, Pierre'i ve belli davranışlara eşlik edecek tek uygun şey olarak inatla fakirlik, pislik ve çürümeyi gören orospulardan birini birlikte düşünürdü. Üç gün üç gece içebilen kendini en üstün şeymişçesine her deneyime bırakan, tüm arzusunu korkunç bir kadına harcayan, yıkanmadığı, bir sürü erkekle birlikte sahip olduğu ve konuşması açık saçık olduğundan onu arzulayan Pierre'in içindeki serseri, *voyou* ortaya çıkıyordu. Kendi kendini yoketmeye, rezilliğe, sokağın diline, sokak kadınlarına, tehlikeye olan tutkusuydu bu. Esrar baskınlarında yakalanmış ve kadın satmaktan tutuklanmıştı.

Pierre'e arada sırada herşeyi yapabilecek bir erkek ifadesi veren şey anarşi ve kötülüğe yatkın oluşuydu. Bu, Elena'nın ona güvensizliğini ayakta tutuyordu. Pierre aynı zamanda Elena'nın şeytansılığa ve alçaklığa, alçalmanın ideal kişiliğe saygısızlıkta bulunmanın ve yıkmanın zevkinin büyüsüne kapıldığının farkındaydı. Ama Elena'ya olan aşkı yüzünden bunların hiçbirisinin onunla sonuna kadar yaşamasına izin vermeyecekti. Pierre Elena'yı teşvik ederek, onu şu ya da bu günaha, ona tattıramadığı bir duyguya kaptırmaktan korkuyordu. Bu yüzden doğalarının bu kötü yanına açılan kapı nadiren açılıyordu. Pierre'in vücudunun, ağzının, organının neler yaptığını bilmek istemiyordu Elena. Pierre ise Elena'nın içindeki gizli şeylerin örtüsünü açmaktan korkuyordu.

"Senin bir çok kez aşık olabileceğini biliyorum. Benim ilk olduğumu, bundan sonra seni hiçbir şeyin durduramıyacağını biliyorum. Öylesine şehvetlisin ki," dedi Pierre.

"Bu kadar çok aşık olunmaz," diye yanıtladı Elena. "Ben erotizmi aşkla birlikte istiyorum. Ve kolay kolay yaşanmayan derin aşkı."

Pierre Elena'nın geleceğini, Elena da Pierre'in geçmişini kıskanıyordu. Elena kendisinin yirmi beş, Pierre'inse kırk yaşında olduğunu, kendisinin bilmediği birçok şeyi yaşadığını ve artık yorgun olduğunu farketti.

Sessizlik uzayıp Elena, Pierre'in yüzünde masumluk ifadesi yerine tam tersi tereddütlü bir gülüş, dudaklarının hatlarında belirgin bir aşağılama gördüğünde, Pierre'in geçmişi düşündüğünü anladı. Uzun kirpiklerini seyrederek yanında yattı.

Bir süre sonra Pierre, "Seni tanıyana dek bir Don Juan'dım, Elena. Hiçbir zaman bir kadını gerçekten tanımak istemedim. Hiçbiriyle kalmak istemedim. Bir kadının çekiciliğini tutkulu bir ilişki için değil, bir erkekle uzun süreli bir ilişkiye girmek için — evlilik gibi örneğin ya da en azından birliktelik— sonuçta bir çeşit huzur, sahiplik elde etmek için kullandığını düşünüyordum. Beni korkutan buydu— *grande amoureuse*'ün arkasına gizlenen, aşkta güvenlik arayan bir küçük burjuva. Beni sana çeken şey, senin hep metres olarak kalman. Arzuyu ve yoğunluğu devamlı kılıyorsun. Büyük aşk savaşında kendini eşit hissetmeyince çekiliyorsun. Ayrıca, beni sana bağlayan şey sana verebileceğim zevk değil. Duygusal olarak tatmin olmadığın zaman bunu reddediyorsun. Oysa sen herşeye yatkınsın, herşeye. Bunu hissediyorum. Yaşama açıksın. Seni açtım. İlk kez kadınları yaşama, aşka açma gücüm olduğu için üzgünüm. Vücutla iletişime geçmeyi reddetip, tüm varlığa ulaşmanın diğer yollarını aradığında seni öyle çok seviyorumki. Zevke olan direnişimi kırmak için her şeyi yaptın. Evet, ilk başta, bu gücü benden çekmene dayanamıyordum. Gücümü kaybediyormuşum gibi ge-

liyordu."

Bu konuşma Elena'da, tekrar, Pierre'in dengesiz olduğuna dair bir duygu uyandırdı. Pierre'in zilini, gitmiş olabileceğini düşünmeden bir kere bile çalmadı. Pierre, eski bir dolaptaki battaniyelerin altında, evde eskiden kalan birisine ait bir sürü erotik kitap bulmuştu. Artık her gün Elena'yı, onu güldürecek bir öyküyle karşılıyordu. Elena'yı üzdüğünü farketmişti.

Erotizm ve şefkatin bir kadında birleştiği zaman güçlü bir bağ, neredeyse sabit fikir oluşturduğunu bilmiyordu Pierre. Elena Pierre'le, vücuduyla ilgili sadece erotik şeyler düşünebiliyordu. Kendisini heyecanlandıran kötü bir film gördüğünde bile merakını veya deneyim isteğini diğer buluşmalarına taşıyordu. Pierre'in kulağına dileklerini fısıldamaya başlıyordu.

Pierre Elena'nın, kendisi zevk almadan ona zevk verme isteğine hep şaşırırdı. Aşırılıklarından sonra bazen Pierre yorgun düşer, güçsüzleşir ama o tükenme duygusunu tekrar yaşamak isterdi. Okşayışlarıyla Elena'yı heyecanlandırır, ellerinin canlılığıyla onu neredeyse mastürbasyona yaklaştırırdı. Bu arada Elena'nın hassas elleri bilgili parmak uçlarıyla bir örümcek gibi penisin uçlarında daireler çizip, en gizli sinirlerden tepki alırdı. Parmaklar yavaşça penisin üstüne kapanarak önce etten kabuğunu okşar; sonra onu geren yoğun kan hücumunu, sinirlerin hafifçe şişmesini, kasların ani gerilişini hisseder, sanki bir yaylı çalgı çalıyorlarmış duygusuna kapılırdı. Dikliğin derecesinden, Elena, içine girmek için Pierre'in yeterli sertliğe sahip olmadığını, sadece heyecanlı parmaklarına tepki verebildiğini, tatmin edilmek istediğini anlardı. Birazdan alacağı zevk Pierre'in Elena'yı okşamasına engel olurdu. O zaman Elena'nın elleri ona hakim olur, Pierre gözlerini kapatarak kendisini Elena'nın okşayışlarına teslim ederdi. Birkaç kere, uykudaymışçasına, kendi elinin hareketi-

ni devam ettirmeyi dener, ama bilge ellerin okşayışını, artan gerilimi daha iyi hissetmek için vazgeçerdi. "Şimdi, şimdi," diye mırıldanırdı. "Şimdi." Bu, Elena'nın ellerinin Pierre'in içinde yanan ateşle uyum sağlamak için daha hızlı hareket etmesi gerektiği anlamına geliyordu. Pierre "Şimdi, şimdi, şimdi," diye yalvarırken, Elena'nın parmakları, kanın hızlanan atışıyla uyumlu hareket ederdi.

Pierre'in zevki dışında herşeye kör olan Elena, saçları dağınık bir şekilde Pierre'in üzerine eğildi, ağzı penisin yanındaydı, ellerinin hareketini sürdürdü ve yakınından her geçişinde ucunu yalıyordu — Pierre'in vücudu titreyip, Elena'nın ağzı ve elleri tarafından yutulmak, yenmek için kendisini kaldırdı, tükendi. Meni, kuma çarpan küçük dalgalar gibi birbiri üstünde yuvarlanıp, küçük köpüklü tuzlu dalgalar gibi Elena'nın ellerinin plajına geldi. Değerli aşk sıvısını almak için boşalmış penisi şefkatle ağzına aldı.

Pierre'in aldığı zevk kendisine öyle büyük bir mutluluk vermişti ki, kendisini minnettarlıkla öpmeye başladı, "Ya sen, sen hiç zevk almadın," dediğinde çok şaşırdı Elena.

"Evet, aldım," dedi, şüpheye yer bırakmaz bir şekilde.

Heyecanlarının hâlâ sürüyor olmasına hayret etti Elena. Aşklarının ne zaman bir sükunet dönemine gireceğini merak ediyordu.

Pierre özgürleşmeye başlamıştı. Elena telefon ettiğinde genelde dışarda oluyordu. Elena bu sıralarda İsviçre'den yeni dönen bir arkadaşına akıl veriyordu. Kay trende, Pierre'in küçük kardeşi olarak tanımlanabilecek bir adamla tanışmıştı. Kendini Elena'yla özleştirmiş ve onun kişiliğinin hakimiyeti altında biri olan

Kay için kendisini tatmin edebilecek tek şey, bir şekilde Elena'nınkine benzer bir macera yaşamaktı.

Bu adamın da bir görevi vardı. Görevinin ne olduğunu söylememişti, ama gitmesi gerektiğinde ya da Kay'den uzak bir gün geçirdiği zaman bunu bir özür, belki de bir bahane olarak kullanıyordu. Elena, Kay'in, bu adama gerçekte sahip olduğundan daha fazla, Pierre'in iki katı özellikler kattığından şüphelendi. İlk olarak ona anormal bir erkeklik atfetmişti. Bunu sadece, birlikte olduklarından hemen sonra ya da önce kendisine teşekkür etmeyi beklemeden uyuma alışkanlığı bozuyordu. Bir konuşmanın orta yerinde, ani bir tecavüz etme isteğine kapılıyordu. İç çamaşırından nefret ediyordu. Kay'e elbisesinin altına hiçbir şey giymemeyi öğretmişti. Tutkusu emredici ve umulmadıktı. Bekleyemiyordu. Kay onunlayken restoranlardan acele ayrılmaları, perdesi çekilmiş taksilerdeki çılgınca arzuları, Bois'daki ağaçların arkasındaki seansları, sinemalarda mastürbasyonu — asla bir burjuva yatağında, bir yatak odasının sıcaklığı ve rahatlığında yapmamayı öğrenmişti. Arzusu çok uçarı ve bohemdi. Halı döşenmiş tabanları, hatta banyoların soğuk tabanlarını, aşırı ısıtılmış Türk hamamlarını, afyon çekmeyip sadece Kay'le dar bir döşekte uzanıp uyumaktan kemiklerinin sızladığı tekkeleri severdi. Kay'in işi, adamın kaprislerini yerine getirmek için hazırda beklemek ve biraz ara vermekle kolaylaşabilecek olan bu vahşi yarışta kendi ayrıksı zevklerini tatmin etmeye çalışmaktı.

Ama hayır, adam bu ani tropikal patlamalardan hoşlanıyordu. Kay sanki bir uyurgezer gibi onu takip ediyordu. Elena'ya, dalgınlıkla bir mobilya parçasına çarpmış gibi adama çarpmış duygusu veriyordu. Olay bazen Kay'in şehvet saçmasına vakit kalmayacak kadar hızlı ve tamamiyle bir tecavüz gibi olduğunda,

adam uyurken yanında yatıyor ve daha mükemmel bir aşık hayal ediyordu. Gözlerini kapatıp düşünüyordu: Şimdi eli elbisemi yavaşça, çok yavaşça yukarı sıyırıyor. Önce bana bakıyor. Bir eli kalçalarımın üzerinde dururken, diğeri kayıyor, keşfediyor, daireler çiziyor. Şimdi parmağını oraya, nemli yere sokuyor. Tıpkı bir kadının ipeğin kalitesini anlamak için dokunduğu gibi dokunuyor. Çok yavaşça.

Pierre'in ikizi yatakta dönünce Kay nefesini tutuyordu. Uyanırsa, Kay'i elleriyle tuhaf bir pozisyona girmiş bulurdu. Sonra, birdenbire sanki arzularını tahmin etmişçesine elini bacaklarının arasına yerleştirip Kay'in hareket etmesine engel olurdu. Adamın elinin varlığı Kay'i her şeyden fazla tahrik ediyordu. Kay gözlerini yeniden kapayıp adamın elinin hareket ettiğini hayal ederdi. Yeterince canlı bir şey hayal edebilmek için orgazm olana dek ritmik bir şekilde vajinasını kasmaya ve açmaya devam ederdi.

Pierre'in bildiği ve böylesine narince sarmaladığı Elena'dan korkacak hiçbir şeyi yoktu. Ama onun tanımadığı bir Elena, erkeksi Elena vardı. Kısa saçlı olmadığı ya da erkek elbisesi giymediği, ata binmediği, puro içip bu çeşit kadınların buluştuğu barlara gitmese de, ruhen erkeksi olan bir Elena şimdilik içinde uyuyordu.

Aşk konuları dışındaki tüm konularda Pierre yardıma muhtaçtı. Duvara bir çivi bile çakıp resim asamaz, bir kitabı onaramaz, herhangi bir teknik konuyu tartışamazdı. Hizmetçilerin, kapıcıların, tamircilerin korkusuyla yaşıyordu. Bir karar alamıyor, herhangi bir anlaşma imzalayamıyordu; ne istediğini bilmiyordu.

Elena'nın enerjisi bu boşluklara kaydı. Aklı daha da üretkenleşti. Kitaplar, gazeteler alıyor, birşeyler yapmaya ön ayak oluyor, kararlar alıyordu. Pierre buna izin veriyordu. Bu onun kayıtsızlığına uyuyordu. Elena

cüretlilikte kazanmıştı.

Elena'nın Pierre'e karşı koruma duyguları vardı. Pierre, cinsel saldırganlığı biter bitmez bir paşa gibi çekiliyor ve Elena'nın yönetmesine izin veriyordu. Yeni bir kişilik, yeni hatlar, alışkanlıklar benimseyen başka bir Elena'nın ortaya çıktığını görmüyordu. Elena kadınların kendisini çekici bulduklarını farketmişti.

Kay onu, tanınmış bir gece kulübü şarkıcısı ve şüpheli bir cinsiyete sahip olan Leila ile tanışmaya davet etti. Leila'nın evine gittiler. Yatakta yatıyordu Leila. Oda ağır bir nergis kokusuyla kaplıydı. Leila isteksiz, sarhoş bir şekilde karyolanın başucuna dayanmıştı. Elena bütün gece süren bir içki aleminden sonra yeni kendine geldiğini düşündü. Oysa bu Leila'nın her zamanki haliydi. Bu gevşek vücuttan bir erkek sesi çıktı. Menekşe gözleri Elena'ya dikilerek, erkeksi bir tavırla ona değer biçti.

Leila'nın sevgilisi Mary, hızlı adımlarının şişirdiği geniş ipek eteklerinin aceleci sesiyle odaya girdi. Kendisini yatağın ucuna atıp Leila'nın elini tuttu. Birbirlerine öyle büyük bir tutkuyla baktılar ki, Elena gözlerini indirdi. Leila'nın yüzü keskin, Mary'nin yüzü ise yumuşaktı; Leila'nınkinde Mısır fresklerindeki gibi koyu kara kalemle çevrili gözler; Mary'ninkinde ise pastel renkler taşıyan solgun gözler, deniz yeşili göz kapakları, sedefli tırnaklar ve dudaklar vardı; Leila'nın kaşları doğal, Mary'nin kaşları sadece bir kalem çizgisiydi. Birbirlerine baktıklarında Leila'nın keskin hatları ortadan kayboluyor, Mary'ninkiler ise Leila'nın sertliğinden birşeyler alıyordu. Ama sesi gerçek dışıydı; cümleleri yarım kalıyor, boşlukta salınıyordu. Mary, Elena'nın yanında kendini huzursuz hissediyordu. Düşmanlık ya da korku göstermek yerine, bir erkeği etkileyecekmiş gibi dişi bir tavır takındı ve onu cezbetmeye çalıştı. Leila'nın Elena'ya bakışını beğenmemişti.

Küçük bir kız gibi ayaklarını altına toplayarak Elena'nın yanına oturdu ve konuşurken ağzını davetkar bir şekilde Elena'ya doğru çevirdi. Ama bu çocukça davranışlar Elena'nın kadınlarda en hoşlanmadığı şeylerdi. Davranışları olgun ve basit olan Leila'ya döndü Elena.

Leila "Birlikte stüdyoya gidelim. Giyineceğim," dedi. Yataktan fırlar fırlamaz uyuşukluğundan sıyrıldı. Uzun boyluydu. Bir oğlan gibi kabadayı Fransızcası kullanıyor ama bunu asil bir cüretle yapıyordu. Hiçkimse bunu ona karşı kullanamazdı. Gece kulübünde eğlendirmiyor, yönetiyordu. Kendilerini kendi kötü yanlarıyla lanetlenmiş sayan kadınların dünyasının manyetik merkeziydi. Sapkınlıklarından gurur duymaları ve burjuva ahlakına mağlup olmamaları için onları zorluyordu. İntiharları ve dağılmayı şiddetle lanetliyordu. Kadınların Lezbiyenlikleriyle övünmelerini istiyordu. Örnek de oldu. Polis kurallarına rağmen erkek giysileri giyiyordu. Hiç rahatsız edilmemişti. Bunu zarif bir biçimde ve kayıtsızlıkla yapıyordu. Bois'da erkek giysileriyle ata biniyordu. Öylesine zarif, tatlı dilli ve aristokrattı ki onu tanımayanlar bilinçsizce Leila'yı selamlıyorlardı. Leila diğer kadınların başlarını dik tutmalarını sağlamıştı. O, erkeklerin yoldaş olarak davrandığı erkeksi bir kadındı. Bu parlak yüzeyin altındaki trajik ruh herneyse onu, her yere tedirginlik, keder ve nostalji yayarak insanların huzurunu ince ince parçalar halinde yırtan şarkıcılığa götürmüştü.

Elena takside yanında otururken, Leila'nın güçlülüğünü değil gizli yarasını hissetti. Bir şefkat jestinde bulundu. Asil eli eline aldı ve tuttu. Leila Elena'nın elinin orada kalmasına izin vermedi ama bu harekete heyecanlı bir güçle karşılık verdi. Elena bu gücün Leila'ya ne sağlayamadığını biliyordu: Tatmin duygusu. Mary'nin sızıldanan sesi ve aşikar küçük oyunları tabii

ki Leila'yı tatmin edemiyordu. Kadınlar güçlü bir aşk yaratmayı planlarken ufak hesaplarla kendilerini küçülten ve güçsüz kılan kadınlara karşı erkekler kadar hoşgörülü değildirler. Leila kadınlar hakkındaki sağduyusu sayesinde aldatılamaması yüzünden bir erkekten daha çok acı çekiyor olmalıydı.

Stüdyoya ulaştıklarında, Elena tuhaf bir yanık kakao, taze yer mantarı kokusu duydu. İçi dumanla dolu bir Arap camisine benzer bir yere girdiler. Duvarlarında küçük bölmeler gömülü, sadece hasır ve küçük lambalarla döşenmiş kocaman bir odaya girdiler. Herkes kimono giyiyordu. Elena'ya da bir tane verdiler. İşte o zaman anladı. Burası bir afyon tekkesiydi: Loş ışıklar; yeni gelenlere ilgisiz, uzanmış yatan insanlar; büyük bir huzur; belirli bir muhabbet olmaksızın, arada sırada bir fısıltı. Afyonun arzu uyandırdığı birkaç kişi en karanlık köşelerde kaşık pozisyonunda uyuyormuş gibi uzanmışlardı. Sessizliğin içinde, önce bir şarkıya sonra başka bir çeşit sese, çiftleşme mevsiminde en sonunda yakalanmış bir egzotik kuş sesine dönüşen bir kadın sesi duyuldu. İki genç adam fısıldaşarak birbirlerine sarılıyorlardı.

Elena arada sırada düşen yastıkların çıkardığı ipek ve pamuklunun yere çarpma sesini duyuyordu. Kadının sesi giderek netleşti, pürüzsüzleşti, zevkle ritmik olarak arttı. Ritmi öylesine düzgündü ki, Elena en tepeye ulaşana dek başıyla ritme eşlik etti. Kadenzin Leila'yı rahatsız ettiğini farketti. Bu sesi duymak istemiyordu. Öylesine açık, öylesine kadınsıydı ki, erkeklerin delip geçtiği kadınların yumuşak aşk yastığına ihanet ediyor, her bıçak darbesinde esrimiş yaradan küçük bir çığlık çıkartıyordu. Kadınlar birbirleriyle ne yaparsa yapsınlar bu artan kadenzi, bu vajinal şarkıyı yaratamazlardı; sadece bir erkeğin devamlı hücumu, bir vuruş dizisi bunu yaratabilirdi.

Üç kadın yanyana küçük şiltelerin üzerine uzandılar. Mary Leila'nın yanına uzanmak istemişti. Leila izin vermedi. Ev sahibi onlara afyon çubukları sundu. Elena reddetti. Zaten loş ışıklardan, dumanlı atmosferden, egzotik duvar örtülerinden, kokulardan, boğuk okşayış seslerinden yeterince uyuşmuştu. Yüzü öylesine kendisinden geçmiş gibiydi ki Leila Elena'nın başka bir uyuşturucu etkisinde olduğuna inandı. Takside Leila'nın elini tutmanın Elena'yı, Pierre'in şimdiye kadar kendisinde yarattığı hiçbir şeye benzemeyen duygulara soktuğunu farketmemişti.

Leila'nın sesi ve dokunuşu doğrudan vücudunun merkezine ulaşmak yerine, Elena'yı tatmin değil süreklilik arayan, ümitle korku arası bir hisle, yeni duyguların şehvetli örtüsüyle sarmalıyordu. Sanki bu oda gizemli ışıkları, zengin kokuları, gölgeli oyukları, yarı görünür şekilleri, esrarlı zevkleri ile insanı etkiliyordu. Bir düş. Afyon duyularını şimdikinden daha genişletemez, artıramaz, ona daha fazla zevk duygusu veremezdi.

Eli Leila'ya uzandı. Mary çoktan gözleri kapalı afyon çekmeye başlamıştı. Leila gözleri açık sırtüstü yatıyor, Elena'ya bakıyordu. Elena'nın elini alıp bir süre tuttu, sonra kimonosunun altına kaydırdı. Göğüslerinin üzerine koydu eli. Elena onu okşamaya başladı. Leila özel dikilmiş giysisini açmıştı; bluz giymemişti. Ama dar bir etek vücudunun kalanını sıkı sıkıya sarıyordu. Elena Leila'nın elinin elbisesinin altında narince ilerleyerek çoraplarının üstüyle külotu arasında bir açıklık aradığını hissetti. Elena hafifçe sol tarafına döndü. Böylece başını Leila'nın göğüsleri üstüne koyup öpebilecekti.

Mary'nin gözlerini açacağından ve kızacağından korkuyordu. Arada sırada Mary'ye bakıyordu. Leila gülümsedi. Sonra dönerek Elena'ya fısıldadı: "Bir zaman

buluşup birlikte olalım. İster misin? Yarın bana gelir misin? Mary olmayacak."

Elena gülümseyerek başıyla onayladı, bir öpücük daha aldı ve uzandı. Ama Leila elini çekmemişti. Mary'yi izleyerek Elena'yı okşamaya devam etti. Elena Leila'nın parmaklarının altında eriyordu.

Elena'ya orada sadece bir saniyedir yatıyorlarmış gibi geldi, ama sonra stüdyonun giderek soğuduğunu ve sabah olduğunu farketti. Şaşkın bir şekilde fırladı. Diğerleri uyuyora benziyorlardı. Leila bile sırt üstü uzanmış uyuyordu. Elena paltosunu üstüne geçirip çıktı. Şafağın ilk vakitleri onu canlandırmıştı.

Biriyle konuşmak istiyordu. Miguel'in stüdyosuna oldukça yakın olduğunu gördü. Miguel, Donald'la birlikte uyuyordu. Miguel'i uyandırıp yatağın ucuna oturdu. Konuşmaya başladı. Miguel onu zor anlıyordu. Sarhoş olduğunu düşündü.

"Neden Pierre'e duyduğum aşk bunu önleyecek kadar güçlü değil?" diye tekrar ediyordu. "Neden beni başka sevgilere sürüklüyor? Başka bir kadının aşkına? Neden?"

Miguel gülümsedi. "Neden küçük bir değişiklikten bu kadar korkuyorsun? Önemli birşey değil bu. Geçer. Pierre'in aşkı gerçek doğanı ortaya çıkardı. Sen fazlasıyla aşk dolusun, bir sürü insanı seveceksin."

"İstemiyorum, Miguel. Ben bütün olmak istiyorum."

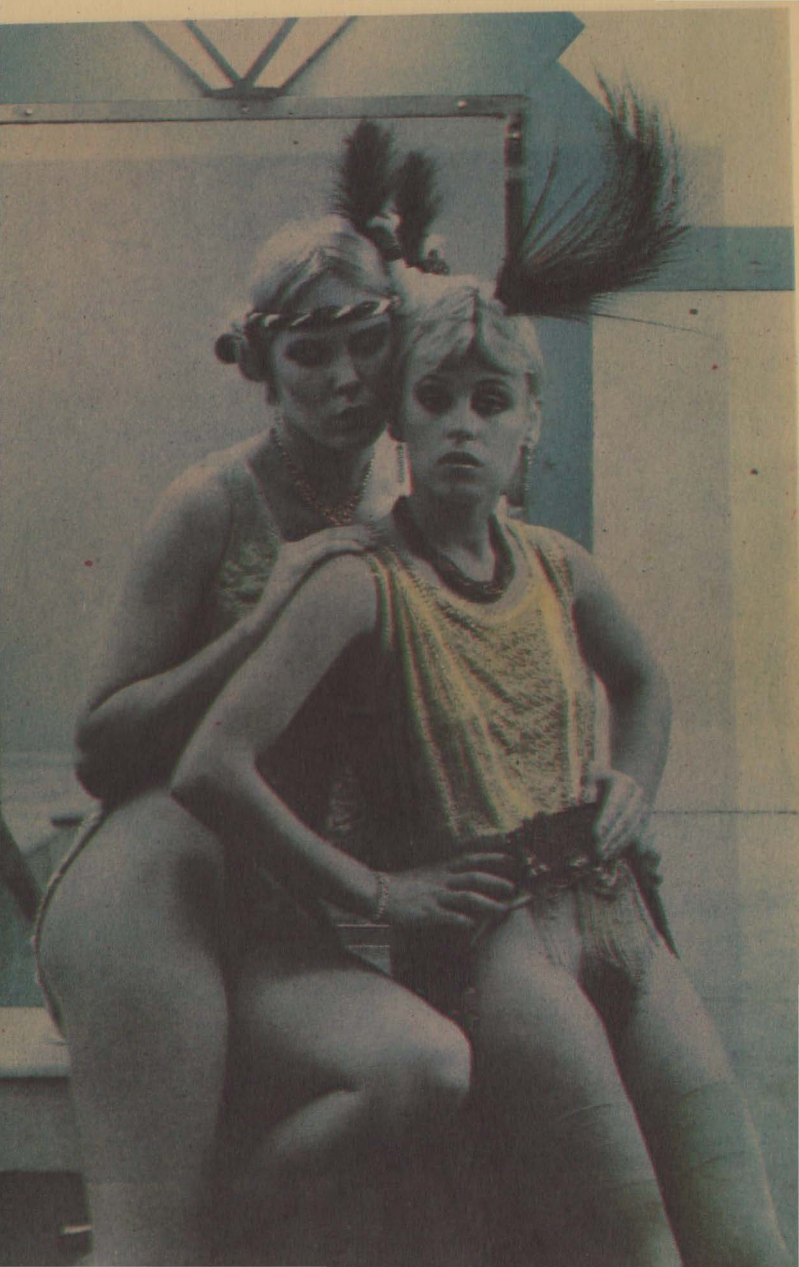
"Bu o kadar büyük bir sadakatsizlik değil Elena. Başka bir kadında yalnızca kendini arıyorsun."

Miguel'den kendi evine geçti. Banyo yaptı, dinlendi ve Pierre'e gitti. Pierre şefkatli bir havadaydı. Öyle şefkatliydi ki Elena'nın şüphelerini ve gizli kızgınlığını teskin etti. Elena kollarında uyuya kaldı.

Leila onu boşuna bekledi. Elena, Pierre'den daha büyük aşk kanıtları elde ederek, Pierre'in kucaklamasını,

onun uzaklaşmasına engel olmak isteyerek iki üç gün boyunca düşüncelerini Leila'dan uzaklaştırdı.

Pierre Elena'nın sıkıntısını hemen farketti. Elena erken gitmek istediğini söyler söylemez, neredeyse içgüdüyle onu kendisine çekerek herhangi bir yere gitmesini fiziksel olarak önledi. Elena Kay'le birlikteyken, Jean adlı bir heykeltraşla tanıştı. Jean'ın yüzü yumuşak, kadınsı, çekiciydi. Ama kadınları seviyordu. Elena savunma durumundaydı. Elena'ya adresini sordu. Kendisini ziyarete geldiğinde, Elena aceleyle samimiyete karşı konuştu.

"Ben daha hoş ve sıcak bir şey isterdim," dedi Jean.

Elena korkmuştu. Daha da resmileşti. Her şey mahvoldu, geri gelmeyecek diye düşündü. Üzüldü buna. Saçma bir çekim vardı aralarında, tanımlıyamıyordu.

Jean ona bir mektup yolladı: "Senden ayrıldığımda, yeni doğmuş, tüm hatalardan arınmış hissettim kendimi. İstemediğin halde nasıl yeni bir insan doğurdun? Bir keresinde başıma ne geldiğini anlatayım. Londra'da bir sokağın köşesinde durup aya baktım. Öyle ısrarlı baktım ki, hipnotize oldum. Saatler, saatler sonra eve nasıl döndüğümü hatırlamıyorum. O süre içinde ruhumu aya kaptırdığımı düşünmüşümdür hep. Sen o ziyarette bana bunu yaptın."

Mektubu okuyunca Jean'ın melodik sesini, çekiciliğini canlı bir şekilde hissetti. İçinde necef taşı parçaları, bir Mısır böceği olan başka mektuplar da yolladı. Elena hepsini cevapsız bıraktı.

Jean'ın çekiciliğini hissediyordu, ama Leila'yla geçirdiği gece ona garip bir korku vermişti. O gün Pierre'e uzun bir yolculuktan dönüyormuş ve kendini ondan uzaklaşmış hissederek dönmüştü. Her bağın yenilenmesi gerekiyordu. Bu ayrılıktan, derin aşkı ve kendisi arasında oluşan bu uzaklıktan korkuyordu.

Jean, bir gün kapısının önünde bekleyerek Elena'yı, heyecandan solgun ve titrer, uykusuz dışarı çıkarken yakaladı. Elena, cesaretini kaybettirme gücüne sahip olduğu için Jean'a kızgındı.

Jean bir tesadüf eseri, ikisinin de beyaz giyinmiş olduğunu farketti. Yaz örtüyordu onları. Jean'ın yüzü yumuşaktı, gözlerindeki heyecanlı başkaldırı Elena'yı fethediyordu. Dürüst, çocuksu bir gülüşü vardı. Elena içinde, kendisini sıkıca kavrayan, geriye çeken Pierre'i hissetti. Bunu görmemek istercesine gözlerini kapadı. Pierre'in bulaşıcılığından, sadece şiddetli arzusunun bulaşıcılığından acı çektiğini düşündü.

Küçük, kendi helinde bir kafeye oturdular. Garson vermutu döktü. Bundan rahatsız olan Jean, Elena sanki bir prensesmiş gibi, masanın temizlenmesini istedi.

Elena, "Kendimi bir anlığına sana sahip olan ve sonra ruhunu geri veren ay gibi hisediyorum. Beni sevmemelisin. Biri, ayı sevmemeli. Bana çok yaklaşırsan seni incitirim," dedi.

Ama gözlerinde, onu çoktan incitmiş olduğunu gördü. Jean inatla Elena'nın yanında, neredeyse Pierre'in evinin kapısına kadar yürüdü.

Elena Pierre'i perişan bir yüzle buldu. Onları caddede görmüş, küçük kafeden beri izlemişti. Aralarında geçen her jesti, ifadeyi izlemişti. "Aranızda oldukça fazla duygusal bir kaç jest geçti," dedi.

Vahşi bir hayvan gibi saçı alnına düşmüş, gözleri yabani bakıyordu. Bir saat boyunca şüphe ve kızgınlıkla kendinden geçmiş olarak garip bir halde kaldı. Elena aşkla yalvardı, başını alarak göğüslerine götürdü, sakinleştirdi onu. Pierre sırf yorgunluk ve kızgınlıktan uyuya kaldı. Elena yataktan kayarak, pencerenin yanında durdu. Heykeltraşın çekiciliği kaybolmuştu. Pierre'in kıskançlığının derinliği karşısında herşey kay-

bolmuştu. Pierre'in tenini, kokusunu, yaşadıkları aşkı düşündü. Aynı zamanda Jean'ın olgun, güven verici, duygusal gülüşünü duyuyor, Leila'nın kuvvetli çekiciliğini görüyordu.

Korkuyordu. Korkuyordu çünkü artık güvenle Pierre'e değil, boylu boyunca uzanan, teslim olan, açan, yayılan, bilinmeyen bir kadına bağlıydı.

Pierre uyandı. Kollarını gerdi ve, "Artık geçti," dedi.

Sonra Elena ağladı. Pierre'e kendisini tutsak alması, hiç kimsenin onu tuzağa düşürmesine izin vermemesi için yalvarmak istedi. Tutkuyla öpüştüler. Elena'nın arzusuna Pierre, kemiklerini çatırdatan bir güçle onu kollarının arasına hapsederek karşılık verdi. Elena gülümsedi ve, "Beni boğuyorsun," dedi. Anaç, Pierre'i acıdan korumak ister gibi bir duyguyla çözülmüş olarak yattı; Pierre'se Elena'ya daima sahip olacağını hissetti. Kıskançlığı, onu bir çeşit çılgınlığa sürüklemişti. İçindeki öz bu enerjiyle öyle arttı ki, Elena'nın zevk almasını beklemedi. Elena da bu zevki istemiyordu. O, kendisini içine bir çocuk alan, onu teskin edip korumak için içine çeken bir anne gibi hissediyordu. Cinsel dürtü değil, sadece açılma, içine alıp sarmalama dürtüsü duyuyordu.

Pierre'i zayıf, pasif, kendine güvensiz, vücudu gevşek, giyinip sokağa çıkma gücünden bile yoksun bulduğu zamanlar, kendisini zeki, aktif hissediyordu. Birlikte uyuduklarında garip duygulara kapılıyordu. Pierre uykusunda yaralanabilir görünüyordu. Elena gücünün arttığını hissediyordu. Bir erkek gibi içine girip ona sahip olmak istiyordu. Bir bıçakla süngüler gibi içine işlemek istiyordu. Uykuyla uyanıklık arasında, Pierre'in erkekliğiyle özdeşleşmiş yatıyor, Pierre'e dönüştüğünü ve ona, kendisine sahip olduğu gibi sahip olduğunu hayal ediyordu.

Bazı zamanlarda ise, geri çekiliyor, kendisi oluyordu

— deniz ve kum ve nem. O zaman hiçbir okşayış yeterince şiddetli, yeterince hayvansal olamıyordu.

Pierre'in kıskançlığından sonra sevişmeleri daha şiddetli olduğunda, aynı zamanda hava daha yoğun; duyguları karmakarışık oluyor; düşmanlık şaşkınlık, acı devreye giriyordu. Elena bu aşkın kök mü salmış olduğunu, yoksa çürümesini çabuklaştıran bir zehir mi almış olduğunu bilmiyordu.

Diğer insanların yenilgi, üzüntü, yosulluk, aşağılanma, engeller, başarısızlıklar karşısında hissettiği ölümcül, mazoşistik zevkleri özlemesi gibi, bunda özlediği anlaşılması güç bir zevk mi vardı? Pierre bir keresinde, "En çok hatırladığım şeyler yaşamımın en büyük acıları. Mutlu anları unuttum," demişti.

Kay yeniden doğmuş, ışıldayan bir Kay olarak Elena'yı görmeye geldi. Birçok aşıkla birlikte yaşama isteği sonunda gerçek olmuştu. Elena'ya, yaşamını hızlı sevgilisi ve bir kadın arasında nasıl dengelediğini anlatmak için gelmişti. Elena'nın yatağına oturarak sigara içtiler, konuştular.

Kay, "Kadını tanıyorsun. Leila," dedi.

Elena, "İşte Leila yine küçük bir kadını seviyor," diye düşünmekten kendini alamadı. Hiç kendisine eşit birini sevmeyecek miydi? Onun kadar güçlü bir kadını? Kıskançlık yaralamıştı onu. Kay'in yerinde olmak, Leila tarafından seviliyor olmak istedi.

"Leila tarafından sevilmek nasıl birşey?" diye sordu.

"Harika birşey, Elena. İnanılmaz. İlk önce ne istediğimi, hangi havada olduğumu, ne arzuladığımı bilmek istiyor. Her zaman kusursuz. Buluştuğumuzda bana bakıyor ve anlıyor. Sevişmeye çok zaman ayırıyor. Seni harika bir yere kapatıyor — herşeyden önce çok güzel bir yer olmalı diyor. Bir keresinde bir otel odası kullanmak zorunda kaldık, çünkü evinde Mary vardı. Işık çok

kuvvetliydi. Külotuyla kapadı ışığı. İlk önce göğüslerle ilgileniyor. Saatlerce sadece öpüşüyoruz. Öpüşmekten sarhoş olana kadar bekliyor. Bütün giysilerin çıkartılmasını istiyor, sonra sımsıkı sarılıp öpüşmeye devam ederek birbirimizin üstünde yuvarlanıyoruz. Ata biner gibi üstüme oturup, bana doğru sürterek hareket ediyor. Uzun süre gelmeme izin vermiyor. Istırap çekene dek. Öylesine uzun bir sevişme ki Elena, insanı sızlatıyor, daha çok ister bırakıyor."

Bir süre sonra ekledi: "Senden bahsettik. Aşk hayatını öğrenmek istedi. Pierre'e tutkun olduğunu söyledim ona."

"Ne dedi?"

"Pierre'i her zaman, fahişe Bijou gibi kadınların sevgilisi olmak dışında özelliği bulunmayan biri olarak tanıdığı söyledi."

"Pierre Bijou'yu mu sevmiş?"

"Oh, birkaç günlüğüne."

Pierre'in meşhur Bijou'yla sevişirkenki görüntüsü Leila'nın Kay'le sevişirkenki görüntüsünü silmişti. Kıskançlıklarla dolu bir gündü bugün. Aşk uzun bir kıskançlıklar trenine mi dönüşecekti?

Kay her gün yeni ayrıntılar anlatıyor, Elena'ysa dinlemeyi reddedemiyordu. Tüm anlattıkları şeylerde Kay'in kadınsılığından nefret etmiş, Leila'nın erkeksiliğine bayılmıştı. Leila'nın tatmin olma mücadelesini ve bundaki başarısızlığını takdir ediyordu. Leila'yı, ipek erkek gömleğini giymiş ve gümüş kol düğmelerini takmış düşündü. Kay'e iç çamaşırlarının nasıl olduğunu sormak, Leila'yı giyinirken görmek istedi.

Aynı, pasif homoseksüel erkeğin aktif homoseksüel erkek için bir kadın karikatürüne dönüşmesi gibi, hükmedici lezbiyen aşka boyun eğen kadınların da kadınların en sıradan niteliklerinin bir karikatürüne dönüş-

tüğünü düşünüyordu Elena. Bunu sergileyen Kay, aslında kaprislerini abartarak Leila aracılığıyla kendini seviyordu. Sanki bir erkeğe azap çektirmeye cesaret edemezmiş gibi, Leila'nın içindeki kadının müsamahalı olacağını hissederek ona azap çektiriyordu.

Elena, Leila'nın, seviştiği kadınların aleladeliğinden şikayetçi olduğuna emindi. İlişki, çocukça davranış lekeleriyle asla yeterince harika olamıyordu. Kay, bir okul çocuğu gibi cebinden şeker yiyerek gelecekti. Surat asacaktı. Karşı konulmaz kaprisleri olan kadını, *cabotine*'i, oynamak için bir restoranda yiyeceklerini ısmarlamadan önce kararsızlığa düşecek, sonra ısmarladıklarını değiştirecekti. Elena Kay'den sıyrılıp Leila'nın tüm ilişkilerinin ardındaki trajediyi anlamaya başladı. Leila erkekliğin ve kadınlığın ötesinde yeni bir cinsiyet kazanmıştı. Elena onu gözünde bir mit gibi büyütüyor, abartıp göklere çıkarıyordu. Leila onu büyülemişti.

Garip bir sezgiye kapılarak Rue de Rivoli'deki bir kitapçı dükkanının üstündeki Homoseksüellerin ve Lezbiyenlerin toplanmayı sevdiği bir İngiliz çayevine gitmeye karar verdi. Ayrı gruplar halinde oturuyorlardı: Genç erkek arayan yalnız orta yaşlı erkekler ve genç kadın arayan olgun Lezbiyenler. Işık loş, çay mis kokulu, pasta ise buraya uygun şekilde kötüydü.

Elena içeri girer girmez Miguel ve Donald'ın birlikte oturduklarını görerek onlara katıldı. Donald fahişe rolünü sürdürmede iddialıydı. Miguel'e, erkekleri nasıl kendine çekebildiğini, yaptıkları için nasıl kolayca para kazanabileceğini göstermekten hoşlanıyordu. Zevkleri için inanılmaz miktarda paralar ödemesiyle tanınan gri saçlı asil bir İngiliz uzun uzun kendisine baktığı için heyecanlıydı. Donald, peçenin ardından bakan bir kadının bakışları gibi imalı bakışlar yollayarak adamı cezbetmeye çalışıyordu. Miguel biraz kızgındı. "Bu ada-

mın oğlanlarından ne istediğini bilseydin, flört etmeyi bırakırdın" dedi.

"Ne?" diye sordu Donald, ölümcül bir merakla.

"Gerçekten söylememi istiyor musun?"

"Evet. Bilmek istiyorum"

"Kendisi suratlarının üzerine çömelirken oğlanların altına yatmalarını ister. Ve yüzlerini tahmin edebileceğin şeyle kaplar."

Donald yüzünü ekşiterek gri saçlı adama baktı. Adamın aristokratça tavırlarına, hatlarının düzgünlüğüne bakıp buna inanmak çok güçtü. Gözlerindeki romantik ve hülyalı ifadeyle elindeki sigarayı nasıl da narin tutuyordu. Bu adam böyle bir şeyi nasıl yapabilirdi? Donald'ın kışkırtıcı koketlikleri böylece son bulmuş oldu.

Sonra Leila içeri girdi. Elena'yı görüp masalarına geldi. Miguel ve Donald'ı tanıyordu. Donald'ın kimsenin boyalı saçları, boyalı kirpikleri, boyalı tırnakları olmaksızın taşıyamayacağı düşsel renkler taşımasını, tavuskuşu gibi kabarıp tüyler saçtığı travestiliklerini seviyordu. Donald'la birlikte güldü, Miguel'in zarifliğine hayran oldu, sonra dönerek koyu gözlerini Elena'nın yeşil gözlerine dikti.

"Pierre nasıl? Niye bir gün onu stüdyoya getirmiyorsun? Her akşam şarkı söylemeden önce giderim oraya. Beni dinlemeye hiç gelmedin. Her gece onbir civarı gece kulübündeyim" dedi.

Daha sonra, "Seni gittiğin yere bırakmama izin verir misin?" diye sordu.

Birlikte çıkıp, Leila'nın siyah limuzininin arka koltuğuna oturdular. Leila Elena'ya doğru eğildi ve dolgun dudaklarıyla Elena'nın dudaklarını örterek neredeyse bilincini yitirdiği bitimsiz bir öpücük verdi. Başlarını koltuğa yaslayınca şapkaları düştü. Leila Elena'yı sarmaladı. Elena'nın ağzı Leila'nın boynuna,

siyah elbisesinin göğüsleri arasındaki açıklığa gitti. Göğüslerinin başladığı yeri hissetmek için ağzıyla ipeği itmesi yetiyordu.

"Yine benden kaçacak mısın?" diye sordu Leila.

Elena parmaklarını ipekle örtülü kalçalara bastırarak Leila'nın kalçalarının dolgunluğunu, uyluklarının düzgünlüğünü okşayarak hissetti. Teninin baştan çıkarıcı pürüzsüzlüğü ve elbisenin ipeği birbirine karışmıştı. Jartiyerin küçük çıkıntısını hissetti. Leila'nın bacaklarını hemen orada aralamak istedi. Leila, şoföre duyamadığı bir emir verdi. Araba yolunu değiştirdi. "Bu bir kaçırmadır," dedi Leila, kahkahalarla gülerek.

Şapkaları düşmüş, saçları uçuşarak Leila'nın yaz sıcağına karşı panjurları indirilerek karartılmış evine girdiler. Leila elinden tutarak Elena'yı yatak odasına götürdü. Geniş yatağa birlikte düştüler. Yine ipek, parmakların altında ipek, bacakların arasında ipek, ipeksi omuzlar, ense, saçlar. Parmakların altında titreyen ipeksi dudaklar. Afyon tekkesindeki gece gibiydi; okşayışlar uzatılıyor, bekleyiş titizlikle korunuyordu. Orgazma her yaklaştıklarında ya Leila ya da Elena hareketin hızlandığını görüp, tekrar öpüşmeye başlıyorlardı. Bitimsiz bir rüyada yaşanan, ıslaklığın öpücükler arasında küçük yağmur sesleri çıkardığı bir sevişme banyosu. Leila'nın parmağı bir penis gibi kararlı, emrediciydi; dili her yere ulaşıyor, sinirleri harekete geçiren bir sürü nokta biliyordu.

Bir tane cinsel merkeze sahip olmak yerine, Elena'nın vücudunda sanki bir milyon tane eşit duyarlılıkta cinsel ağız vardı. Tenin her hücresi bir ağız duyarlılığıyla yüklüydü. Kolunun eti birden açılıp Leila'nın dilinin ve parmaklarının dokunuşuyla kasılmaya başladı. İnlediğinde, Leila daha çok inlemesini sağlamak ister gibi ısırdı etini. Elena'nın bacakları arasındaki dili keskin, canlı bir bıçak gibiydi. Orgazmlarının şidde-

tinden vücutları baştan aşağı sallandı.

Elena rüyasında Pierre'le Bijou'yu gördü. Dolgun etli Bijou, fahişe, hayvan, dişi aslan, şaşaalı bir bereket tanrıçası, vücudunun her gözeneği ve kıvrımı bir şehvet yatağı. Rüyada elleri kavrıyor, eti yukarılara çıkan dağlık bir yolda nabız gibi atıyor, coşuyor, ıslaklığa doymuş bir çok şehvetli tabakaya bölünüyordu: Bijou her zaman yüzü koyun, hareketsiz yatıyor, yalnızca aşk zamanı uyanıyordu. Tüm arzu sıvıları, bacaklarının gümüşi gölgeleri boyunca, keman biçimli kalçaları arasında akıyor, göğüslerinin arasında ıslak ipek sesiyle yükselip alçalıyordu.

Elena, Bijou'yu, her yerde, orospuların dar eteklerinde arıyor, ava çıkıyor ve bekliyordu. Pierre onun müstehcen yürüyüşünü, naif bakışlarını, sarhoş somurtkanlığını, bakire sesini seviyordu. Birkaç gece için bu yürüyen cinselliği, bu herkese açık, gezici rahmi sevmişti.

Şimdi belki yine seviyordu onu Pierre.

Pierre Leila'ya annesinin, bereketli annesinin resmini gösterdi. Gözleri dışında, Bijou'ya olan benzerliği çok şaşırtıcıydı. Bijou'nun gözleri leylak rengi halkalarla çevriliydi. Pierre'nin annesinin daha sağlıklı bir havası vardı. Ama vücut...

Sonra Elena, delirdim herhalde diye düşündü. Pierre'in, Bijou'nun artık midesini bulandırdığına dair öyküsüne inanmamıştı. Sık sık Pierre'le Bijou'nun buluştukları kafeye gitmeye başladı. Şüphelerine son verecek bir keşif yapmayı umuyordu. Bijou'nun çok genç, temiz yüzlü, temiz dudaklı, temiz kanlı erkekleri sevdiği dışında birşey keşfedemedi. Bu biraz sakinleştirdi onu.

Elena Bijou'yla karşılaşıp düşmanın maskesini dü-

şürmeyi isterken, Leila da bir yolunu bulup Elena'yla buluşmayı arzuluyordu.

Ve şiddetli yağmurun yağdığı bir gün üç kadın aynı kafeye sürüklendiler. Canlı ve parfüm kokulu Leila, şık siyah giysisinin üstünden omuzlarına attığı gümüş rengi tilki kürkü bir etolle başı dik; Elena şarap rengi kadife giysisi içinde ve Bijou, hiç vazgeçemediği sokak kadını kıyafetiyleydi; siyah dar elbise ve yüksek topuklu ayakkabılar. Leila Bijou'ya gülümsedi, sonra Elena'yı farketti. Üçü titreyerek aperatif için oturdular. Elena Bijou'nun kadınsı çekiciliğiyle tamamen sarhoş olacağını hiç ummamıştı. Sağında etkileyici ve zeki Leila, solunda ise Elena'nın içine düşmek istediği bir cinsellik yatağı olan Bijou vardı.

Leila ona bakıyor ve acı çekiyordu. Sonra Elena'dan çok daha iyi yapabileceği bir şey yaparak, Bijou'ya eşlik etmeye başladı. Bijou hiç Leila'ya benzeyen bir kadınla tanışmamıştı. Sadece kendisiyle çalışan ve etrafta erkek olmadığı zaman erkeklerin vahşiliğini dengelemek için Bijou'yla öpüşme orjilerine girişen, birlikte uyuşmuş bir şekilde oturduğu ve öpüştüğü kadınlar, hepsi bu.

Leila'nın kurnaz dalkavukluğuna şüpheyle yaklaşiyordu. Aynı zamanda Elena karşısında büyülenmişti. Elena, onun için tamamen yeni bir şeydi. Elena erkeklere fahişenin tam zıttı olan bir çeşit kadını, aşkı şiirleştirip dramatize eden, duyguyla karıştıran, başka bir maddeden yapılmışa benzeyen bir kadını, bir efsanenin yarattığı bir kadını temsil ediyordu. Evet, Bijou bu kadının erkekleri, içlerindeki cinselliği ortaya çıkarmaya teşvik eden ve erkeklerin şehvetin kölesi olduğunu görmekten hoşlandıkları bir tür kadın olduğunu bilecek kadar iyi tanıyordu erkekleri. Kadının efsaneviliği arttıkça, onu yoldan çıkarıp erotikleştirmedeki zevk de artıyordu. Tüm bu düşselliğin altında derinlerde, sadece

erkeklerin zevki için yaşayan başka bir fahişeydi o da.

Fahişeler fahişesi Bijou, Elena'yla yer değiştirmek isterdi. Fahişeler her zaman açlık gibi arzu ve düşleri kabartma yeteneğine sahip kadınlara gıpta ederler. Gizlenmeye gerek duymayan, gezen seks organı Bijou, Elena'nın görüntüsüne sahip olmak istiyordu. Elena da erkeklerin eşlik etmekten bıktığı, vahşi ve doğrudan seks istedikleri birçok sefer için Bijou'yla yer değiştirmek istediğini düşündü. Elena, duyguları dikkate alınmaksızın her gün tecavüze uğramanın; Bijou ise idealize edilmenin özlemini çekiyordu. Sadece Leila erkek hükmünden bağımsız, erkeklerden bağımsız doğduğu için mutluydu. Ama erkekleri taklit etmenin onlardan bağımsız olmak demek olmadığının farkında değildi.

Leila fahişeler fahişesine tatlı dille, dalkavukça kur yaptı. Üç kadın da bu işin peşini bırakmaya niyetli olmayınca, sonunda birlikte çıktılar. Leila, Elena ve Bijou'yu dairesine davet etti.

Eve vardıklarında tütsü kokusu aldılar. Işık, sadece gökkuşağı renkli balıklar, mercan ve cam deniz atları ve su dolu ışıklandırılmış cam kürelerden geliyordu. Bu, odaya deniz altı görünüşü, bir rüya, birbirinden farklı üç güzel kadının cinsel kokular yaydığı, bir erkeğin üstesinden gelinecek bir yer görüntüsü veriyordu.

Bijou hareket etmeye korkuyordu. Herşey ona çok kırılgan görünüyordu. Sigarası ağzında, bir Arap kadını gibi bağdaş kurarak oturdu. Elena sanki cam küreler gibi ışık yayıyordu. Gözleri yarı karanlıkta zekice ve ateşli bir şekilde parlıyordu. Leila ise her iki kadın için gizemli bir çekicilik, bilinmeyen bir atmosfer yayıyordu.

Üçü alçak sedire, kabarık bir yastık denizine oturdular. İlk hareket eden Leila oldu. Mücevherle süslü elini Bijou'nun eteğinin altına kaydırdı. İpeksi iç çamaşırı bulmayı umduğu yerde beklenmedik şekilde ete doku-

nunca şaşkınlıkla hafifçe yutkundu. Bijou arkaya dayanıp ağzını Elena'ya çevirdi, Elena'nın narinliğine kapılmış olan gücü, ilk defa bir erkek gibi olmanın bir kadının bir ağzın ağırlığı altında bükülen hafifliğini hissetmenin nasıl olduğunu anlıyordu. Küçük baş Bijou'nun ağır elleriyle geriye düşmüş, ince saçları uçuşuyordu. Bijou'nun güçlü elleri zarif boynu zevkle sardı. Elena'nın başını, ağzından canlandırıcı büyük nektar yudumları aldığı bir fincan gibi ellerinin arasında tutuyordu.

Leila bir anlık kıskançlığa kapıldı. Bijou Leila'nın her dokunuşunu, aynı şekilde Elena'ya geçiriyordu. Leila Bijou'nun geniş ağzını öptükten sonra, Bijou Elena'nın dudaklarını kendisininkilerin arasına aldı. Leila'nın eli Bijou'nun elbisesinin altında daha da ilerleyince, Bijou elini Elena'nın elbisesinin altına soktu. Elena isteksiz kalmaya çalışarak kıpırdamadı. Sonra Leila Bijou'nun dizlerine kayarak iki eliyle birden organını okşamaya başladı. Leila elbisesini yukarı kaldırınca, Bijou vücudunu geri atarak, sıcak, zeki ellerin hareketini daha iyi hissetmek için gözlerini kapadı. Bijou'nun sunulduğunu gören Elena, onun şehvetli vücuduna dokunmaya ve zengin kıvrımların her hattını izlemeye, sandalağacı ve misk kokan, kuş tüyünden yumuşak, kemiksiz, gergin bir et yatağını hissetmeye cesaret etti. Bijou'nun göğüslerine dokununca kendi göğüs uçları sertleşti. Eli Bijou'nun kalçalarına gittiğinde Leila'nın eliyle karşılaştı.

Leila soyunmaya başlayınca, çoraplarını minicik siyah jartiyerlerle tutan küçük yumuşak, siyah bir saten korse göründü. Uylukları ince, beyaz ve parlaktı, organı gölgede kalıyordu. Elena ortaya çıkan cilalı bacaklarını seyredebilmek için jartiyerleri gevşetti. Bijou elbisesini başına doğru kaldırarak çıkarmak için öne doğru eğildi. Bunu yaparken kalçalarının dolgunluğu, omuri-

liğinin dibindeki gamzeler, kavisli sırtı ortaya çıktı. Sonra Elena elbisesinden sıyrıldı. Önden ve arkadan yırtmaçlı olan siyah dantel çamaşır giyiyor, cinsel gizlerinin gölgeli katları görünüyordu sadece.

Ayaklarının altında büyük beyaz bir kürk vardı. Üstüne attılar kendilerini. Üç vücut uyum içinde göğüs göğüse, karın karına, bir diğerinin hissettiğini hissederek hareket etti. Üç ayrı vücut olmayı bıraktılar. Hepsi ağıza, parmağa, dile ve duyuya dönüştüler. Ağızları başka bir ağzı, göğüs ucunu, klitorisi arıyordu. Birbirlerine sarılı, çok yavaş bir şekilde hareket ederek yatıyorlardı. Öpüşmek işkence olana, vücut dayanamaz hale gelene dek öpüştüler. Elleri hep boyun eğen bir vücut, bir delik buluyordu. Üstünde yattıkları kürk, organlarının kokusuna karışan hayvansı bir koku veriyordu.

Elena Bijou'nun dolgun olan vücudunu araştırıyordu. Leila daha saldırgandı. Yanında uzanmış ve bir bacağını omuzuna atmış olan Bijou'nun bacaklarının arasını öpüyordu. Arada sırada Bijou batıcı öpücük ve ısırışlardan, bir erkeğin organı kadar sert bir dilden geriye sıçrıyordu.

Böyle yaptıkça kalçaları tam Elena'nın yüzüne doğru fırlıyordu. Elena elleriyle kalçaların biçiminin tadını çıkarıyor, arada sırada parmağını gergin, küçük deliğe sokuyordu. Leila Bijou'nun, diline doğru yaptığı her hareketi onun dokunduğu duvarda yapmışçasına, Leila'nın öpücüklerinin yol açtığı her kasılmayı buradan hissedebiliyordu. Bijou onu araştıran dilden uzaklaşarak kendisine zevk veren bir parmağa doğru hareket etti. Zevki, sesinin melodik dalgalanmalarına yansıyor, arada sırada, kışkırtılmış bir vahşi gibi dişlerini çıkartıp, kendisini baştan çıkaran kişiyi ısırmaya çalışıyordu.

Gelmeye yaklaştığında ve aldığı zevke karşı artık

kendisini savunamaz olduğunda Leila onu öpmeyi keserek Bijou'yu yarı delirmiş bir halde, ıstırap veren bir duygunun doruğunda yarıda bıraktı. Elena da aynı anda durmuştu.

Görkemli bir manyak gibi artık denetimden çıkan Bijou, kendisini Elena'nın üstüne attı, bacaklarını açarak kendisini arasına yerleştirdi. Organını Elena'nınkine yapıştırarak ümitsizce hareket etti. Bir erkek gibi, iki organın buluşması, dayanışması için Elena'nınkine çarpıyordu. Zevkin arttığını hissedince uzun sürmesini sağlamak için kendini durdurdu, geriye yaslanıp ağzını Leila'nın göğüslerine, okşanmayı bekleyerek yanan göğüs uçlarına doğru açtı.

Elena da artık orgazm öncesindeki çılgınlığı yaşıyordu. Altında bir el, sürtünebileceği bir el hissetti. Boşalana dek kendini bu elin üstüne atmak istedi, ama aynı zamanda zevkin uzun sürmesini istiyordu. Hareket etmeyi bıraktı. El oynamaya devam etti. Ayağa kalktığında el yine organına doğru hareketlendi. Sonra Bijou'nun ayakta arkasına yaslanıp soluduğunu hissetti. Dikilmiş göğüsleri, Bijou'nun cinsel organının tüylerinin kalçalarına hafifçe dokunuşunu hissetti. Bijou önce sürtündü Elena'ya, sonra yavaşça yukarı aşağı hareket etmeye başladı. Sürtünmenin göğüslerini, organını, karnını hissetmek için Elena'yı dönmeye zorlayacağını biliyordu. Eller, bir kere daha aynı anda her yerde eller. Leila'nın sivri tırnakları Elena'nın omzunun en yumuşak kısmına, göğüslerinin arasına, koltuk altına batıyor, tatlı bir acıyla canını acıtıyor, dişi kaplan onu ele geçirip parça parça ediyordu. Elena'nın vücudu öylesine yanıyordu ki, tek bir dokunuşun dahi patlamasına yeteceğini hissetti. Leila bunu farketti ve birbirlerinden ayrıldılar.

Üçü birden sedire düştü. Dokunmayı bırakarak birbirlerine baktılar. Düzensizliklerine hayran olarak gü-

zel bacaklarından akan sıvıyı izlediler.

Ama ellerini birbirlerinden ayıramıyorlardı. Elena'yla Leila en büyük zevki almaya kararlı bir şekilde birlikte Bijou'ya saldırdılar. Bijou sarmalandı, örtüldü, yalandı, öpüldü, ısırıldı, kürk halıda yuvarlanıp milyonlarca dil ve el tarafından işkenceye uğradı. Artık tatmin edilmek için yalvarıyordu. Bacaklarını açıp vücudunu diğerlerinin vücuduna sürterek kendini tatmin etmeye çalıştı. Ona izin vermediler. Ağızları ve parmaklarıyla içini, önünü, arkasın ince ince araştırıyorlardı. Arada sırada birbirlerinin diline dokunmak için duruyorlardı — Elena'yla Leila ağız ağıza, dilleri birbirine karışmış bir şekilde Bijou'nun açık bacaklarının üstündeydi. Bijou bekleyişini sona erdirecek bir öpüş için vücudunu kaldırdı. Onu unutan Elena ve Leila tüm duygularını oynaşan dillerinde yoğunlaştırmışlardı. Çılgın bir şekilde uyarılmış, sabırsız Bijou kendi kendisini okşamaya başladı. Sonra Leila ve Elena elini ittirip üstüne atıldılar. Bijou'nun orgazmı şiddetli bir işkence gibi geldi. Her kasılmada bıçaklanıyormuş gibi hareket etti. Sona ermesi için neredeyse bağrıyordu.

Bijou'nun yüzükoyun yatan vücudu üstünde, Elena'yla Leila dille öpüşmelerine tekrar başladılar. Elleri sarhoşça birdiğerini araştırıyor, Elena çığlık atana değin her yerde geziniyordu. Leila'nın parmakları Elena'nın ritmini yakalamıştı, zevki patlamasını bekleyen Elena ise elleriyle Leila'ya aynı zevki vermeye çalışırken sıkıca yapışmıştı. Aynı anda gelmeye çalıştılar, ama önce Elena geldi, bir boşluğa düşerek Leila'nın elinden koptu, orgazmının şiddetiyle sarsılmış bir şekilde yere yıkıldı. Leila organını Elena'nın ağzına doğru sunarak yanına uzandı. Zevki hafifleyip ölürken, Elena dilini uzatarak Leila kasılıp inleyene kadar organının ağzını yaladı. Leila'nın narin etini ısırdı. Zevk nöbeti geçiren Leila batan dişleri hissetmedi.

Elena artık neden bazı İspanyol kocaların, kanlarına sevişmenin tüm olanaklarını sunmayı reddettiklerini anlıyordu — içlerinde doyurulmaz bir tutku uyandırma riskinden kaçınmak için. Pierre'in aşkıyla tatmin olmak yerine sakinleşen Elena, daha da kolay incinebilir hale gelmişti. Pierre'i daha çok arzuladıkça, başka aşklar için açlığı da artıyordu. Aşkın köklü olmasına, kararlılığına çok az ilgi duyuyor gibi görünüyordu. Herkesten sadece tutku anını istiyordu.

Leila'yı bile tekrar görmek istemiyordu. Heykeltraş Jean'ı görmek istiyordu. Çünkü Jean artık Elena'nın bayıldığı, ateşten yanılan dönemdeydi. Elena yanmak istiyordu. Kendi kendine aynı bir aziz gibi konuşuyorum diye düşündü. Aşkla yanmak ama mistik bir aşkla değil tahrip edici cinsel bir buluşmayla yanmak. Pierre, içimde tanımadığım, doyumsuz bir kadın uyandırdı.

Arzusunun gerçekleşmesini dilemiş gibi, Jean'ı kapısında bekler buldu. Her zamanki gibi, elinde biçimsizce taşıdığı küçük bir armağan paketi tutuyordu. Elena'ya yaklaşırken vücudunun hareket edişi, gözlerinin titreyişi Jean'ın arzusunun gücüne ihanet ediyordu. Elena çoktan Jean'ı vücuduna ait olmuştu. Jean sanki Elena'nın içine yerleştirilmiş gibi hareket ediyordu.

"Beni görmeye hiç gelmedin," dedi Jean gururu kırılmış bir şekilde. "Çalışmamı hiç görmedin."

"Şimdi gidelim," dedi Elena ve hafif, dans eder gibi adımlarla Jean'ın yanı sıra yürüdü. Paris'in kapılardan birinin yakınlarında tuhaf, kıraç bir bölgesine, işçi evleriyle yanyana, stüdyolara dönüştürülmüş bir baraka şehre ulaştılar. Jean orada mobilyalar yerine heykeller, dev heykellerle yaşıyordu. Jean'ın kendisi akışkan, değişken, fazlasıyla duygusaldı. Oysa titreyen elleriyle bir katılık ve güç yaratmıştı.

Heykeller, normalden beş kat büyük anıtları anımsatan, elleri ve ayakları ağaç kökü gibi hamile kadınlar, tembel ve şehvetli erkeklerden oluşuyordu. Bir erkekle kadın vücutları arasındaki farklılık anlaşılamyacak şekilde birlikte yoğrulmuşlardı. Hatlar tamamıyla birbirine kaynatılmıştı. Birbirlerine cinsel organlarından bağlanmış bir şekilde Elena ve Jean'a tepeden bakıyorlardı.

Bu heykelin gölgesinde, tek söz etmeksizin, gülümsemeksizin birbirlerine doğru ilerlediler. Elleri bile hareket etmiyordu. Karşı karşıya geldiklerinde Jean, Elena'yı heykele yasladı. Elleriyle birbirlerine dokunmadılar, öpüşmediler. Tepelerinde duran heykeldeki vücutların birleşmesini, insan etiyle tekrarladılar, vücutları buluştu. Jean organını yavaş, büyülü bir ritimle, sanki vücuduna girecekmiş gibi Elena'nınkine bastırdı.

Elena'nın önünde diz çökecekmiş gibi yaparak aşağıya kaydı ve tekrar yukarıya çıkarken bastırarak Elena'nın elbisesini yukarıya kaydırıp, kolları altında bir kumaş yığınına dönüşmesini sağladı. Tekrar Elena'ya yaslandı. Bazen soldan sağa ya da sağdan sola, bazen daireler halinde hareket ediyor, bazen de sıkıştırılmış bir şiddetle Elena'ya bastırıyordu. Jean'ın, iki taşla ateş yakıyormuşçasına sürtünen arzusunun şişkinliğini hissetti. Her hareket ettiğinde kıvılcımlar saçıyordu ve sonunda Elena bir rüyadaymışçasına aşağıya kaydı. Bir yığının içine düşen Elena, Jean'ın bacaklarının arasına sıkıştı. Jean şimdi bu pozisyonu sabitlemek, sonsuzlaştırmak, Elena'nın vücudunu kendi şişmiş erkekliğinin güçlü süngüsüyle çivilemek istedi. Elena kadınlığının en derin oyuklarını sunmak, Jean'sa organlarını birbirine bağlamak için, tekrar birlikte harekete başladılar. Elena, Jean en duyarlı noktasına dokunmuş gibi dayanılmaz bir zevk solumasıyla hareket

ediyor, Jean'ın varlığını daha iyi hissetmek için kendini kasıyordu.

Jean tüm kanını, yoğunlaşan ve Elena'nın şehvetli karanlığında yatan varlığının bu uzayışını hissetmek için gözlerini kapadı. Artık kendini tutamayarak, Elena'yı istila etmek için öne atıldı ve rahmini ağzına kadar kanıyla doldurdu. Jean'ın daha da sıkı kapadığı bu küçük geçitten bunu alan Elena, Jean'ın içindeki varlığının özlerini yutuyordu.

Heykel sona ermeyen kucaklayışlara gölgesini düşürmüştü. Taşlaşmış gibi zevkin son damlasının düşmesini hissederek yattılar. Çoktan Pierre'i düşünmeye başlamıştı. Jean'a bir daha geri dönmeyeceğini biliyordu. Yarın daha az güzel olacak diye düşündü. Jean'la kalırsa Pierre'in ihaneti hissedip onu cezalandıracağını düşünerek, neredeyse batıl bir korkuya kapıldı.

Pierre'in kapısı önünde dururken cezalandırılmayı, orada yatakta Bijou'yu bacakları açık bulacağını bekliyordu. Neden Bijou'yu? Çünkü Elena aşkına ihanetine karşılık intikam bekliyordu.

Pierre kapıyı açarken kalbi delice çarpıyordu. Pierre masumca gülümsedi. Kendi gülüşü masum değil miydi yoksa? Emin olmak için, aynaya baktı. Yeşil gözlerinde şeytanın görünmesini mi bekliyordu?

Eteğindeki buruşuklukları, sandaletlerinin üstündeki toz lekelerini gördü. Eğer Pierre onunla sevişirse, onun sıvısıyla birlikte akanın Jean'ın spermi olduğunu anlayacağını düşündü. Okşayışlarından sıyrılarak, Balzac'ın Passy'deki evini ziyaret etmelerini önerdi.

İnsanı evine hapseden, gri Paris melankolisiyle kaplı, hafif yağmurlu bir öğleden sonrasıydı. Bu da bir kameriyedeymişçesine şehrin üstünü bir tavan gibi kaplayıp, bütün herkesi cansız havaya boğarak erotik bir atmosfer yaratıyordu. Her yerde erotik yaşamı hatırla-

tan birşeyler vardı: Vitrininde iç çamaşırları, siyah jartiyerler ve siyah çizmeler sergileyen yarı gizli bir dükkan; Paris'li kadınların tahrik edici yürüyüşü; birbirine sarılmış sevgilileri taşıyan taksiler.

Balzac'ın evi Passy'deki yokuşlu bir caddenin tepesinden Seine'e bakıyordu. Önce evin zilini çaldılar, sonra bir mahzene açılır gibi görünen ama bir bahçeye açılan merdivenlerden indiler. Bahçeyi geçip başka bir kapı çalmaları gerekti. Bu Balzac'ın evinin kapısıydı. Bu, koca apartmanda kaybolmuş, gizli ve gizemli bir evdi. Paris'in kalbinde böylesine saklı kalmış, terkedilmiş.

Kapıyı açan kadın geçmişten gelen bir hayalet gibiydi — solgun bir yüzü, solgun saçları ve giysileri vardı, kansızdı. Balzac'ın el yazmaları, resimleri, sevmiş olduğu kadınların gravürleri, kitaplarının ilk baskılarıyla birlikte yaşarken, bu kayıp geçmişle iç içe tüm kanı vücudundan çekilmişti. Kadının sesi de uzak, hayaletten gelir gibiydi. Bu evde ölü hatıralarla birlikte uyuyordu. Sunduğu ev kadar ölüydü kadın. Sanki her gece, birlikte uyumak için Balzac'ın mezarında, onunla yatıyordu.

Onları odalarda gezdirdi, sonra evin arka tarafına götürdü. Yerdeki kapağa gelince, uzun kemikli parmaklarını halkaya geçirerek Elena ve Pierre'in görmesi için kaldırdı. Küçük bir merdivene açılıyordu burası.

Burası, Balzac'ın kendisini ziyaret eden kadınların kocalarının gözetiminden ya da şüphelerinden kaçabilmeleri için yaptırdığı geçitti. Kendisi ise rahatsız edici alacaklılarından kaçmak için kullanmıştı. Merdiven Seine'e giden sessiz bir sokağa kapısı olan bir yola açılıyordu. Evin ön kapısındaki kişi ilk odaya gelene dek kaçılabilirdi.

Bu geçit, Elena ve Pierre'de Balzac'ın aşk hayatını öylesine canlandırmıştı ki, bir afrodizyak etkisi yapmıştı. Pierre Elena'ya fısıldadı, "Sana hemen burada,

yerde sahip olmak istiyorum."

Hayalet kadın külhanbeyi açıklığıyla söylenen bu sözleri duymadı. Ama bakışlarını yakaladı. Ziyaretçilerin havası yerin kutsallığıyla uyumlu değildi. Kadın onları dışarı yöneltti.

Ölümün soluğu duygularını kamçılamıştı. Pierre bir taksi çağırdı. Takside bekleyemedi. Elena'yı kucağına oturttu, boylu boyunca onunkine yaslanan Elena'nın vücudu Pierre'i gözlerden gizliyordu. Elena'nın eteğini kaldırdı.

Elena, "Burada olmaz, Pierre. Eve gidene dek bekle. İnsanlar görecek. Lütfen bekle. Oh, Pierre, canımı acıtıyorsun! Bak, polis bize baktı. Durduk burda, kaldırımdaki insanlar görecekler. Pierre, Pierre, dur."

Ama kendini zayıfça savunup sıyrılmaya çalıştığı süre boyunca, zevkin hakimiyeti altındaydı. Hareketsiz oturmak için çabalaması Pierre'in her hareketinin daha da şiddetle farkına varmasına yol açıyordu. Taksinin hızıyla Pierre'in de hareketlerini hızlandırmasından, taksinin yakında evin önünde durup sürücünün kafasını onlara doğru çevireceğinden korkuyordu. Pierre'e zevk vermek, bağlarını, vücutlarının uyumunu yeniden ispatlamak istiyordu. Caddeden görülüyorlardı. Yine de kendini çekemedi. Pierre'in kolları Elena'yı sarmıştı. Yoldaki bir çukura giren taksinin şiddetli sarsılması onları ayırdı. Sevişmeye devam etmek için çok geçti. Taksi durmuştu. Pierre düğmelerini ilikleyecek zamanı ancak buldu. Elena sarhoş ve dağınık görünüyoruz herhalde diye düşündü. Vücudunun gevşekliği hareket etmesini zorlaştırıyordu.

Pierre bu kesintinin ahlaksız zevkiyle doluydu. Vücudundaki yarı yarıya erimiş kemikleri, kanın neredeyse acı verici çekilişini hissetmeyi seviyordu. Elena Pierre'in yeni kaprisini paylaştı. Sonra birbirlerini okşayarak ve konuşarak yatağa uzandılar. Elena Pier-

re'e, sabahleyin kendisine dikişe gelen genç bir Fransız kadından duyduğu öyküyü anlattı.

"Madeleine büyük bir mağazada çalışıyordu. Tüm Paris'in en fakir paçavra toplayıcı ailesinden geliyordu. Hem annesi hem de babası çöp kutularını karıştırıp, topladıkları teneke, deri ve kağıtları satarak yaşıyordu. Madeleine şaşaalı yatak odası mobilyası bölümüne yerleştirilmişti, hoş tavırlı, sinirli, sert bir şef tezgahtarın gözetimi altındaydı. Hiç yatakta yatmamış, sadece bir kulübede, halı ve kağıt yığınının üstünde uyumuştu. İnsanlar bakmazken, saten yatak örtülerine, yorganlara, kuştüyü yastıklara kakım ya da çinçila kürküymüşçesine dokunuyordu. Diğer kadınların sadece çoraba harcadıkları parayla güzel giyinebilmek gibi Parislilere has doğal bir yeteneği vardı. Şakacı gözleri, kıvırcık siyah saçları ve yuvarlak hatlarıyla çekici bir kızdı. İki tutkusu vardı, birincisi parfüm bölümünden birkaç damla parfüm ya da kolonya çalmak, diğeri ise mağazanın kapanmasını bekleyip en yumuşak yataklardan birine yatarak orada uyuyacakmış gibi yapmasıydı. Üstü kapalı olanları tercih ediyordu. Perdeler altında yatarken kendini daha güvenli hissediyordu. Şef tezgahtar genelde gitmek için acele ettiğinden birkaç dakikalığına bu fanteziye dalacak kadar yalnız kalabiliyordu. Böyle bir yatakta yatarken kadınsı çekiciliğinin bir milyon kez arttığını düşünüyor ve Champs Elysèes'de görmüş olduğu şık erkeklerin, onu bu yatakta görüp güzel bir yatak odasında nasıl güzel duracağını farketmelerini istiyordu.

"Fantezisi daha da karmaşıklaştı. Yatarken kendisini hayran hayran seyredebileceği aynalı bir makyaj masasının yatağın önüne konmasını sağladı. Törenin bütün aşamalarını tamamladığı bir gün şef tezgahtarın şaşkınlıkla kendisini seyretmiş olduğunu farketti. Tam

yataktan inmek üzereyken adam onu durdurdu.

"'Madam,' dedi (O ana dek hep Matmazel diye çağırmıştı), 'Sizinle tanıştığıma sevindim. Umarım, talimatlarınıza uygun olarak hazırladığım bu yatağı beğenmişsinizdir. Yeterince yumuşak mı? Mösyö Kont beğenecek mi sizce?'

"'İyi ki Mösyö Kont bir haftalığına başka bir yerde. Ben de yatağımı başkasıyla paylaşabileceğim,' diye yanıtladı. Sonra oturarak ellerini adama uzattı. 'Salonda oturan bir hanımefendinin elini öper gibi öp elimi.' Adam gülümseyerek, tatlı bir kibarlıkla bunu yerine getirdi. Sonra bir ses duyup, ikisi de farklı yönlere doğru kayboldular.

"Her gün kapanma saatinin karışıklığından yararlanıp beş on dakika çalıyorlardı. Herşeyi düzene sokacakmış, toz alıp, fiyat etiketlerindeki hataları saptayacakmış gibi yaparak küçük sahneyi oynamayı planladılar. En etkili şeyi de ekledi adam — bir paravan. Ve başka bir bölümden kenarı dantelli çarşaflar. Sonra yatağı yapıp, örtüyü örttü. Kızın ellerini öptükten sonra, muhabbet ediyorlardı. Adam ona Nana diyordu. Kız kitabı bilmediği için adam ona ödünç verdi. Adamı ilgilendiren şey, dar siyah elbisesinin pastel yatak örtüsündeki aykırı etkisiydi. Gündüz bir mankenin üstünde duran ince uzun bir sabahlığı alıp, Madeleine'e giydirirdi. Satıcı kadınlar geçse bile, paravanın arkasını görmüyorlardı.

"Madeleine el öpmeden hoşlanınca, adam kolunun yukarısına, dirseğindeki köşeye bir öpücük verdi. Ten burada duyarlıydı. Madeleine kolunu büktüğünde öpücüğü sarmış, bakıp büyütmüştü sanki. Orada kurutulmuş bir çiçek gibi kalmasına izin verdi. Yalnız kaldığında kolunu açıp aynı yeri daha da samimiyetle, yutarmış gibi öptü. Böylesine narinlik dolu olan bu öpücük, caddede çekiciliğine adanmış tüm iğrenç çim-

diklerden ve işçilerin fısıldadığı açık saçık sözlerden daha güçlüydü: *Viens que je te suce.*

"Adam ilk önce yatağın ucuna oturdu, sonra bir afyonkeşe uygun törensel hareketlerle sigara içmek için yanına uzandı. Paravanın diğer yanındaki uyarıcı ayak sesleri, buluşmalarına bir aşk randevusunun gizlilik ve tehlikesini katmıştı. Sonra Madeleine, 'Keşke Kont'un kıskanç gözetiminden kaçabilseydik. Sinirime dokunmaya başladı,' dedi. Ama hayranı, 'Benimle mütevazi, küçük bir otele gel,' demeyecek kadar zekiydi. Bunun, pis bir odada, eskimiş battaniyeli, gri örtülü pirinç bir yatakta olamayacağını biliyordu. Madeleine'in kıvırcık saçlarının altına, ensesinin en sıcak noktasına bir öpücük verdi. Sonra Madeleine'in uzun süre hissini kaybettiği, parmaklarıyla dokunmaya bile cesaret edemediği bir yeri, kulağının ucunu öptü. Bu öpücükten sonra bütün gün kulağı yandı, çünkü adam kulağını ısırmıştı.

"Madeleine uzanınca içini isteksizlik kapladı. Aristokratik davranışlar hakkındaki düşüncesiyle ilgili olabilirdi bu. Ya da boğaz ve göğüslerin başladığı yerde bir kolye oluşturan öpücüklerle. Bakire değildi, ama bugüne değin uğradığı saldırıların acımasızlığı, karanlık caddelerde duvara yapıştırılması, bir kamyona atılması ya da insanların birbirlerinin yüzünü görmeye bile tenezzül etmeden çitfleştikleri çöpçü kulübelerinin arkasında örselenmesi onu, hiçbir zaman duygularının bu yavaş ve törensel eşliği kadar alt üst etmemişti. Üç ya da dört gün boyunca bacaklarıyla sevişti adam. Madeleine'e tüylü yatak odası terlikleri giydirdi, çoraplarını çıkardı, ayaklarını öptü, tüm vücuduna sahip oluyormuşcasına tuttu onları. Eteğini kaldırmaya hazır olduğunda, kızın vücudunu alevler sarmıştı. Kendini teslim etmek için tamamen olgunlaşmıştı artık.

"Zaman az olduğu ve mağazayı diğerleriyle birlikte

boşaltmaları gerektiğinden sıra kıza sahip olmaya geldiğinde okşayışlardan vazgeçmesi gerekiyordu. Madeleine artık hangisinin en çok hoşuna gittiğini bilmiyordu. Adamın okşayışları çok uzarsa kendisine sahip olmaya vakit bulamayabilirdi. Doğrudan sahip olsa, Madeleine daha az zevk alacaktı. Paravanın arkasında, en müsrif yatak odalarında olan görüntüler sadece biraz daha aceleci bir şekilde geçiyordu. Her seferinde mankenin giydirilmesi, yatağın düzeltilmesi gerekiyordu. Arkadaşlarının beş franklık otellerdeki perişan maceralarından hep nefret etmişti adam. Paris'teki en çok kur yapılan fahişeyi ziyaret etmiş gibi davranıyordu. En zengin adamların sahip olduğu kadınların *amant de coeur*'üydü sanki."

"Rüya hiç bozulmuş mu?" diye sordu Pierre.

"Evet. Büyük mağazalardaki oturma grevini hatırlıyor musun? Çalışanlar iki hafta içerde kalmışlardı. Bu süre içinde, diğer çiftler üstün kaliteli yatakların, divanların, kanapelerin ve şezlongların yumuşaklığını keşfettiler. Geniş ve alçak yataklar, zengin kumaşlarda insanı tahrik eden aşk pozisyonlarına birçok yenilerinin eklenebileceğini keşfettiler. Madeleine'in rüyası toplumun malı olmuş ve tatmış olduğu zevklerin bayağı bir karikatürüne dönüşmüştü. Adam ona tekrar Matmazel demeye başladı, o da adama Mösyö. Adam Madeleine'in satıcılığını beğenmemeye bile başladı. Sonunda Madeleine mağazadan ayrıldı."

Elena yaz ayları için şehir dışında bir ev tuttu. Ev boya gerektiriyordu. Miguel yardımcı olmaya söz vermişti. Güzel, pitoresk ve karmaşık bir mimarisi olan çatı katından başladılar. Sonradan akla gelip eklenmiş bir sürü küçük düzensiz oda, bazen oda içinde oda vardı.

Donald da oradaydı ama boyamaya meraklı değildi. Büyük bahçeyi, köyü ve evi saran ormanı keşfe çıktı.

Elena ve Miguel yalnız çalıştılar. Üstlerini de, eski duvarları yaptıkları gibi boyayla kapladılar. Miguel fırçayı bir portre boyuyor gibi tutuyor, sonra ne yaptığını görmek için geri çekiliyordu. Birlikte çalışmak, onları gençlikteki havalarına geri götürmüştü.

Miguel Elena'yı şaşırtmak için, "popo koleksiyonu"ndan bahsetti. Kendisini etkisi altında tutan şey özellikle güzelliğin bu yönüymüş gibi davranıyordu. Donald bu güzelliğe birinci dereceden sahipti. Çoğu kadınınki gibi fazlasıyla yuvarlak, birçok erkeğinki gibi çok düz olmayan, ikisinin arası, kavramaya layık bir popo bulma sanatından bahsetti.

Elena gülüyordu. Pierre sırtını döndüğünde, kendisi için onun bir kadına dönüştüğünü, ona tecavüz etmek istediğini düşündü. Miguel'in Donald sırtı dönük yattığı zamanki duygularını gayet iyi anlayabiliyordu.

"Eğer popo yeterince yuvarlak ve gerginse ve oğlan ereksiyon halinde değilse," dedi Elena, "o zaman bir kadınla olduğundan fazla farkı yok. Yine de farklı mı geliyor sana?"

"Tabii ki. Orada hiçbir şey olmadığını keşfetmenin ne kadar üzücü olacağını düşün. Hem de yukarılarda gelişkin memeli çıkıntıları bulmayı düşün. Cinsel iştahı kaçırtıcı birşeydir süt veren göğüsler."

"Bazı kadınların çok küçük süt taşıyıcıları vardır," dedi Elena.

Çatının eğri köşesine ve bir kornişe uzanmak için merdivene çıkma sırası Elena'daydı. Eteklerini kaldırarak yukarı çıktı. Çorap giymiyordu. Bacakları düzgün ve ince, Miguel'in bahsettiği "yuvarlak abartılardan" yoksundu. İlişkileri Elena açısından herhangi bir cinsel umuttan uzak olduğu için Miguel komplimanlar yapıyordu.

Elena'nın bir homoseksüeli baştan çıkarma arzusu

kadınlar arasında çok yaygın olan bir hataydı. Genelde bunda, kadın olarak saygı kazanma amacı, zor şeylere karşı insanın gücünü sınama arzusu, belki de kadınların hükmünden kaçan tüm erkeklerin tekrar baştan çıkarılmasına dair bir duygu etkiliydi. Miguel bu çabalardan her gün çekiyordu. Kadınsı değildi. Kendini iyi tutuyordu, davranışları erkeksiydi. Bir kadın kendisine koketçe davranmaya başlar başlamaz paniğe kapılıyordu. Derhal oynanacak dram gözlerinin önüne geliyordu: Kadının saldırganlığını, Miguel'in pasifliğini sadece çekingenlik diye yorumlamasını, asılmasını, onu reddetmek zorunda kalacağı saniyeden edeceği nefreti. Bunu asla sakin bir umursamazlıkla yapmazdı. Fazlasıyla ince ve şefkatliydi. Tüm derdi gururu olan kadından daha fazla acı çekiyordu bazen. Kadınlarla öyle ailevi bir ilişkisi vardı ki, hep sanki bir anneyi, kız kardeşi ya da dönüştüğü yeni kişiliklerde Elena'yı tekrar yaralıyor gibi hissediyordu kendini.

Elena'yı sevme ve sevilme yeteneğine dair şüpheye sokan ilk kişi olarak Elena'ya vermiş olduğu zararı artık biliyordu. Bir kadının asılmasını her savuşturduğunda, ufak bir suç işlediğini, sonsuza dek bir güveni, inancı öldürdüğünü düşünüyordu.

Elena'yla birlikte olmak, kadınsı özelliklerinin tadını tehlikesizce çıkarmak ne güzeldi. Pierre Elena'nın cinsel yönüyle ilgileniyordu. Miguel Pierre'i, aynı çocukken babasını kıskandığı gibi kıskanıyordu. Annesi, babası gelir gelmez onu odadan dışarı yollardı. Babası gitmesi için sabırsızlanırdı. Saatlerce kendilerini kilitlemelerinden nefret etmişti hep. Babası gider gitmez, annesinin sevgisi, okşayışları, öpücükleri kendisine geri dönerdi.

Elena, "Pierre'i görmeye gidiyorum," dediğinde aynı şey oluyordu. Hiçbir şey ona engel olamazdı. Birlikte ne kadar eğlenirse eğlensinler, Elena Miguel'e ne ka-

dar sıcaklık gösterirse göstersin, Pierre'e gitme vakti geldiğinde hiçbir şey ona engel olamıyordu.

Elena'nın erkeksiliğindeki gizem Miguel'i de etkiliyordu. Onunla birlikteyken, Elena'nın bu canlı, aktif, olumlu yanını hissediyordu. Elena varken kendi yorgunluğundan, belirsizliğinden, olayları sürüncemede bırakmasından elektrikleniyordu. Elena bir katalizördü.

Miguel Elena'nın bacaklarına baktı. Diana'nın bacakları, avcı, oğlan-kadın Diana. Koşmak ve sıçramak için bacaklar.Vücudunun kalanını görmek merakıyla doldu. Merdivene daha da yaklaştı. Biçimli bacakları dantel kenarlı külotunda kayboluyordu. Daha çok görmek istedi.

Elena aşağıya Miguel'e bakınca, orada durup irileşmiş gözlerle kendisine baktığını gördü.

"Elena, sadece neye benzediğini görmek istiyorum."

Elena gülümsedi.

"Sana bakmama izin verecek misin?"

"Bakıyorsun zaten."

Miguel, Elena'nın eteğinin ucunu yukarı kaldırdı. Etek, üstünde bir yaz şemsiyesi gibi açılarak Miguel'in kafasını sakladı. Elena, merdivenden inmek istedi ama Miguel'in elleri durdurdu onu. Elleri Elena'nın külotunun lastiğini tutup aşağı kaydırdı. Elena merdivenin ortasında, bir ayağı diğerinden bir basamak yukarıda külotunun aşağı düşmesine engel olacak şekilde kaldı. Miguel, bacağı kendine doğru indirip külotu tamamen çıkardı. Elena'nın kalçalarına sevgiyle elledi. Bir heykeltraş gibi tuttuğu şeyin kesin hatlarını araştırdı. Sanki topraktan çıkarttığı ve vücudunun geri kalanı kayıp bir heykel parçasıymış gibi düzgünlüğünü, yuvarlaklığını hissetti. Vücudunun diğer kısımlarını, kıvrımlarını görmezden geliyordu. Sadece popoyu okşadı,

Elena merdivenden inerken dönmesine izin vermeyerek adım adım yüzüne yaklaştırdı.

Elena, bunun yalnızca bir el ve göz orjisi olacağını düşünerek kendisini Miguel'in arzusuna bıraktı. Elena son basamağa indi. Miguel'in elleri yuvarlak çıkıntıların üzerinde duruyor, onları göğüsmüş gibi birleştiriyor, hipnotize olmuş bir şekilde okşayışı başladığı yerde tamamlıyordu.

Şimdi Elena, merdivene dayanmış Miguel'e bakıyordu. Miguel'in kendisine sahip olmaya çalıştığını farketti. İlk önce içine girmesi için fazla küçük bir deliğin olduğu yere dokundu. Elena'nın canı yanmıştı, bağırdı. Miguel sonra öne doğru hareket ederek, esas dişi deliğini buldu. Buradan içeri girebileceğini keşfetti. Elena, Miguel'in böyle güçlü şekilde içinde kalmasına, hareket etmesine şaşırmıştı. Miguel dinç bir şekilde hareketine devam ettiği halde, doruğa ulaşmak için hareketlerini hızlandırmadı. Bir oğlanın değil, bir kadının içinde olduğunun giderek daha çok mu farkına varıyordu? Yavaşça çıktı, Elena'yı yarı sahip olunmuş bıraktı. Elena hayal kırılığını görmesin diye yüzünü sakladı.

Elena öptü onu. Anladığını, bunun ilişkilerini bozmayacağını kanıtlamak istedi.

Sokakta ya da bir kafede Elena bazen bir adamın *souteneur* yüzüyle donar kalırdı. Bu, dizine gelen çizmeleri, acımasız, suçlu izlenimi veren başıyla iri yarı bir işçiydi. Cinsel korku titreşimleri, garip bir çekim hissediyordu. İçindeki dişi büyülenmişti. Bir an için, sadakatsizlik etmek için itelenmeyi bekleyen bir fahişe gibi hissetti kendini. Tedirgin olmuştu. Tuzağa düşmüştü. Özgür olduğunu unutmuştu. Koyu bir mantar tabakası kalkıyor, gizli bir ilkelliği, adamın acımasızlığını, kendisini açıp sahip olabilecek gücü hissetme arzusu uyanıyordu içinde. Tecavüze uğramak bir kadının

ihtiyacı, gizemi, erotik arzusuydu. Kendisini bu imgelerin hakimiyetinden kurtarması gerekiyordu.

Pierre'de ilk sevdiği şeyin gözlerindeki tehlikeli ışık, suç ve vicdan diye bir sorunu olmayan bir erkeğin istediğini alan, risklerden ve sonuçlarından bilinçsiz zevk alan gözleri olduğunu hatırladı.

Göz kamaştıran bir sabah, o dağ yolunda tanıştığı bu dizginlenemez, inatçı vahşiye ne olmuştu? Artık evcilleşmişti. Sevişmek için yaşıyordu. Elena gülümsedi. Bu, bir erkekte az bulunan bir özellikti. Ama Pierre hâlâ doğaya aitti. Arada sırada ona, "Atın nerede? Atını kapıda bırakmışsın ve yakında yine dört nala gidecekmiş gibi görünüyorsun hep," diyordu Elena.

Çıplak uyurdu. Pijamalardan, kimonolardan, yatak odası terliklerinden nefret ederdi. Sigaralarını yere atardı. Bir asker gibi buz gibi suyla yıkanırdı. Keyifli gülerdi. En sert sandalyeyi seçerdi hep. Bir keresinde vücudu o kadar sıcak ve tozlu, kullandığı su öyle soğuktu ki, buharlaşma oldu ve hücrelerinden duman çıktı. Dumanlı ellerini Elena'ya uzatınca, Elena ona, "Sen ateş tanrısısın," demişti.

Zamana uyamıyordu. Bir saat içinde nelerin yapılıp yapılamayacağını bilmiyordu. Varlığının yarısı daima uykuda, Elena'nın ona verdiği anne sevgisiyle sarılmış, dalgın bir tembellik içinde yapacağı yolculuklardan, yazacağı kitaplardan bahsediyordu.

Bazı garip anlarda çok saftı. Bir kedinin kayıtsızlığına sahipti. Çıplak uyuduğu halde, etrafta çıplak dolaşmazdı.

Pierre sezgiyle tüm anlayış diyarlarına dokunurdu. Ama oralarda yaşamaz, Elena gibi bu olağanüstü diyarlarda uyumaz, yiyip içmezdi. Sıradan arkadaşlarıyla birlikte sık sık kavga çıkarır, savaşır, içki içer, cahil insanlarla akşamlar geçirirdi. Elena bunları yapamaz-

dı. O farklı, sıra dışı şeyleri severdi. Bu onları ayırıyordu. Elena Pierre gibi herkese, herhangi birisine yakın olabilmek isterdi ama yapamıyordu. Bu onu mutsuz ediyordu. Birlikte dışarı çıktıkları zaman sık sık Pierre'i bırakıp gidiyordu.

İlk ciddi kavgaları zamana dairdi. Pierre telefon edip, "Saat sekizde bana gel," diyordu. Kendi anahtarı olan Elena, içeri girip bir kitap okumaya başlıyordu. Pierre dokuzda geliyordu. Ya da Elena çoktan orada bekliyorken arayıp, "Hemen geliyorum," diyip iki saat sonra geliyordu. Bir akşam Elena çok fazla beklemişti (Beklemek en acısıydı çünkü onun başkasıyla sevişiğini düşünürdü) ve Pierre geldiğinde Elena'nın gitmiş olduğunu gördü. Kızgınlık sırası ondaydı artık. Ama bu alışkanlıklarını değiştirmedi. Başka bir keresinde Elena dışarıda bıraktı onu. Kapının arkasında durup Pierre'i dinledi. Gitmeyeceğini umuyordu. Elena gecelerinin mahvolmasına gerçekten üzülmüştü. Ama bekledi. Pierre nazikçe zili bir kere daha çaldı. Eğer zili kızgınlıkla çalmış olsaydı, Elena kıpırdamayabilirdi, ama nazik ve suçlulukla çalınca Elena kapıyı açtı. Hâlâ kızgındı. Pierre onu arzuluyordu. Elena karşı koydu. Karşı koyuşu Pierre'i allak bullak etti. Pierre'in arzusunun bu garip hali Elena'yı kederlendirdi.

Pierre'in bu sahne için arandığına dair bir duyguya kapıldı Elena. Pierre uyarıldıkça, Elena daha da uzaklaştı. Kendini cinsel olarak kapadı. Ama bal kapalı dudaklardan akıyordu. Pierre'se esrik bir haldeydi. Daha da tutkulu oldu. Güçlü bacaklarıyla dizlerini aralamaya çalışarak, zorla kendini Elena'nın içine boşalttı ve müthiş bir yoğunlukla geldi.

Zevk almadığı bazı zamanlarda Pierre'i üzmemek için zevk almış gibi yaptığı halde bugün özellikle hiç rol yapmadı. Pierre tatmin olduktan sonra sordu, "Geldin mi?" "Hayır," dedi Elena. Pierre kırılmıştı. Elena'nın

kendisini tutmasındaki tüm acımasızlığı hissetmişti. "Ben seni, senin beni sevdiğinden daha fazla seviyorum," dedi. Yine de Elena'nın onu ne kadar sevdiğini biliyordu. Şaşırmıştı.

Sonra Elena gözleri apaçık yatarken, Pierre'in geç kalışının masumca olduğunu düşündü. Pierre çoktan bir çocuk gibi yumrukları sıkılı, saçları Elena'nın ağzında uyumuştu. Elena giderken hâlâ uyuyordu. Sokakta Elena'ya öyle bir şefkat dalgası geldi ki, eve geri dönmek zorunda kaldı. "Geri gelmeliydim, gelmeliydim," diyerek kendini Pierre'in üstüne attı.

"Geri dönmeni istiyordum," dedi Pierre. Elena'ya dokundu. Elena öylesine ıslaktı ki. Pierre içine girip çıkarken, "Küçük yaranı nasıl acıttığımı, nasıl hançerlediğimi görmek hoşuma gidiyor," diyordu. Sonra tuttuğu kasılmaları ondan çekip almak için tekrar içine girdi.

Pierre'den ayrıldığında mutluydu. Aşk yanmayan bir ateş, Hindu din adamlarınınki gibi bir ateş olabilir miydi? Yanan kömürlerin üstünde sihirli şekilde yürümeyi mi öğreniyordu?

Erotik kitapların çoğu boş midelerle yazılmıştır. Aç olmak imgelemi çok iyi harekete geçirir; cinsel gücü artırmaz. Cinsel güç de alışılmadık maceralar doğurmaz. Açlık fazlalaştıkça, arzular da hapishanedeki insanlarınki gibi vahşileşir, akıldan çıkmaz olur. Sonuçta erotizm çiçeği yetiştirmek için mükemmel bir dünyamız vardı.

Bana gelince, erotizmi araştırmaya koyulduğumda esas yazılarımı rafa kaldırmıştım. Bunlar benim fahişelik dünyasındaki maceralarım. Bunları gün ışığına kavuşturmak başlangıçta zordu. Cinsel yaşam hepimiz —şairler, yazarlar, sanatçılar — için, genelde kat kat kuşatılmıştır.

Tüllü bir kadın, yarı düş.

Anais Nin